

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2008/16 • 18 Nisan 2008 • 50 YKr

**Açlık
isyanları
burjuvazinin
korkularını
büyütüyor!**

İÇİNDEKİLER

Birleşik, kitlesel ve devrimci bir	
1 Mayıs'a doğru!..	3
Onurumuz ve geleceğimiz için	
1 Mayıs'ta alanlara!	4
301. Madde üzerine koparılan fırtına	
düzen hukukunun faşist özünü gizliyor...5	
AKP emperyalist destekle ayakta	
kalmaya çalışıyor	6
Açlık isyanları burjuvazinin korkularını	
büyütüyor!	7
"İstihdam paketi"nin yeni hediyesi: ...	8
Sosyalist Kamu Emekçileri'nden ilerici-	
öncü kamu emekçilerine çağrı:	9
SSGSS karşıtı eylemler... ..	10-11
Eğitim-Sen eylemlerinden.....	12
Mevsimlik işçilerin 'ölüm mevsimi'!...	13
İşçi ve emekçi hareketinden.....	14-15
<i>TKİP II. Kongresi kapanış konuşması.. / 2</i>	
Devrimci çizgi, devrimci örgüt,	
devrimci sınıf... ..	16-17
Hatice Yürekli yoldaşın anısına... ..	18
Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı.....	19
Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı	
üzerine... ..	20-21
1 Mayıs faaliyetlerinden... ..	22
İzmir Liseli Gençlik Platformu kuruldu 23	
Genç Sen Temsilciler Meclisi 2.	
Toplantısı gerçekleştirildi... ..	24-25
Kapitalizm açlığı dayatıyor,	
halklar ayaklanıyor!	26
Maoist partinin büyük başarısı!	27
Venezüella'da bir işçi direnişinden	
yansıyanlar.....	28
Hapishanelerde baskı ve tecrit artıyor! 29	
Toplum cinnetin eşiğinde!	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/16 ● 18 Nisan 2008

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.de

http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

1 Mayıs'a sayılı günler kaldı ancak devrimci ve ilerici güçler cephesinde 1 Mayıs'a yönelik hazırlıklar henüz yeterince güçlü yürütülüyor. Kuşkusuz böyle bir tablonun oluşmasında çeşitli etkenler rol oynuyor.

İstanbul'da oluşturulan **Devrimci 1 Mayıs Platformu** erken bir tarihte 1 Mayıs'ı gündemine aldı ve çeşitli girişimler başlattı. Erken bir tarihte kamuoyuna yönelik yayınladığı bir deklarasyon metni ile **birleşik, kitlesel ve devrimci bir 1 Mayıs'ın** örgütlenmesi çağrısı yaptı. Bu çerçevede değişik kesimlerle toplantılar gerçekleştirdi. Fakat bu girişimler gerekli sonuçları yeterince yaratamadı. Ardından DİSK, KESK ve Türk-İş üçlüsünün İstanbul'daki 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlayacakları açıklaması ilerici ve devrimci güçler içerisinde bir bekleme havası yarattı. Herkes sendikaların atacağı adımları beklemeye başladı.

DİSK, KESK ve Türk-İş üçlüsü, geçtiğimiz günlerde İstanbul'daki ilerici ve devrimci kurum, platform ve örgütlerle yaptığı toplantıda 1 Mayıs'ın ortak kutlanması konusundaki planını açıkladı. Ancak bu plan her sene önümüze sürülen plandan farklı bir yönü yoktu. Bir kez daha sendikaların belirlediği ve diğer güçlerin önüne sürdükleri bir plan sözkonusuydu. Bu plan, bu biçimiyle kabul edilmez. Nitekim İstanbul'daki Devrimci 1 Mayıs Platformu bunu kabul etmeyeceğini açıklamış bulunuyor. Aynı zamanda Adana'da oluşturulan Devrimci 1 Mayıs Platformu da kamuoyuna yaptığı bir yazılı açıklama ile 1 Mayıs'ın ortak örgütlenmesi yönünde çeşitli taleplerin yer aldığı bir deklarasyon yayınladı. Bu çaba ve girişimleri muhtemeldir ki diğer kentlerdeki girişimler izleyecektir.

Tüm yerelerde, bu çabaların güçlendirilmesi yönünde bugünden hızlı ve güçlü adımlar atılmalıdır. Devrimci güçler, 1 Mayıs'ın kitlesel ve devrimci bir atmosferde kutlanması için bir an önce harekete geçerek etkin bir rol oynamalı ve inisiyatif göstermelidir.

Bazı devrimci ve ilerici güçler ile sendikalar, bu yılki 1 Mayıs'ın İstanbul Taksim'de kutlanması yönünde çağrı yapmış bulunuyorlar.

Sınıf devrimcileri tek 1 Mayıs çağrısının dışında kalarak buldukları tüm kentlerdeki 1 Mayıs

kutlamalarına katılacaklardır. Farklı güçlerin Taksim çağrısı yaptığı bir durumda ise, sınıf devrimcileri buldukları tüm kentlerde, Taksim çağrısının dışında kalan tüm ilerici ve devrimci güçlerle ortak hareket ederek birleşik, kitlesel ve devrimci bir 1 Mayıs'ın örgütlenmesi çabasında etkin ve inisiyatifli bir rol oynamalıdır.

Her yerde yaygın ve etkili bir seslenme ve propaganda çalışması yürüterek işçi ve emekçilerin 1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara çıkması için seferber olmalıdırlar. Geçtiğimiz haftalarda sosyal yıkım saldırılarına karşı alanlara çıkarak tepki ve öfkelerini haykıran onbinlerce işçi ve emekçinin, 1 Mayıs'ta da alanlara çıkarak sosyal yıkım saldırılarına geçit vermeyeceklerini sermaye sınıfına ve onun hizmetindeki hükümete gösterebilmeli, yıkım yasaları geri çekilene kadar mücadelenin kararlılıkla sürdürüleceğini ilan etmelidirler.

H. Fırat
Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Birleşik, kitlesele ve devrimci bir 1 Mayıs'a doğru!..

1 Mayıs hazırlıklarında son iki haftaya girmiş bulunuyoruz. Faaliyet kapasitesini son sınırlarına dek zorlamak durumunda olduğumuz bir evredeyiz. Son zamanlarda sınıf ve kitle hareketinde yaşanan gelişmeler düşünüldüğünde bu özellikle önemli. Sorun yalnızca gelişen sınıf hareketine devrimci önderlik ihtiyacı da değildir. Büyük ölçüde kendiliğinden dinamiklere bağlı olarak gelişen hareketin bu durumda az-çok sağlıklı bir gelişim gösterebilmesi dahi devrimci müdahalenin etkisine ve gücüne sıkı sıkıya bağlıdır. Bu çerçevede, devrimci önderliğin rolünü en ileri düzeyde oynaması, devrimci önderlik kapasitesinin en iyi biçimde kullanılması büyük önem taşıyor.

Herkesi Sağlık Güvenli Gelecek Platformu'nun 15 Nisan'da yapmayı planladığı eylemi son anda iptal etmek zorunda kalması, bunun ne denli hayati bir önem taşıdığına yalnızca yeni bir göstergesi sayılmalıdır. Açıklamadan anlaşılacağı üzere, SSGSS Yasa Tasarısı mecliste görüşülürken Ankara'da yapılması planlanan eylem, esasta sendika bürokrasisinin merkezi kuvvetlerinin tutumları nedeniyle iptal edildi. Böylece, sınıf hareketinin önce 13-14 Mart, ardından da 1-6 Nisan eylemleriyle kazandığı tempo içerden bir darbe aldı. Bütün bu sürecin birikimini hiç değilse mevcut düzeyiyle koruyup 2008 1 Mayıs'ına bağlayabilecek yeni bir halka haliyle boşa çıkarıldı. Oysa sözkonusu eylem sürecinin devamı niteliğindeki bir eylem, hem SSGSS gündemli sınıf ve kitle hareketini diri tutar, hem de 1 Mayıs'a yönelik hazırlıkların yeni bir güçlü basamağına dönüşebilirdi.

Sınıf ve kitle hareketi umutları tazeleyen bir istitle gelişiyorken bürokratik ihanet şebekesinin uğursuz rolünü oynamadan durması safça bir hayalcilik olur. 13-14 Mart sonrasındaki süreç ve 1-6 Nisan eylemleri dahi sendika bürokrasisinin sayısız manevrasına rağmen gelişebildi. Bütün bu süreç boyunca yaşananlar ve 15 Nisan eylem kararının akıbeti, sınıf ve kitle hareketinin karşı karşıya bulunduğu tehlikeleri bir kez daha gözler önüne serdi. Bir takım liberal çevreler ile kuyrukçuları hariç devrimci ve ilerici güçler içinde, bu tehlikelerin başında yer alan sendikal koruculuk mekanizması konusunda belli bir açıklık olduğu biliniyor. İşçi ve emekçi kitleler nezdinde de sendikal bürokrasi önemli ölçüde teşhir olmuş durumda. Fakat bu, hem özneler hem de kitleler bazında bürokratik şebekeye karşı her zaman ve her koşulda bilinçli, ilkeli ve tutarlı bir yaklaşım sergilendiği anlamına gelmiyor. Sendikal korucuların, gerekli gördüklerinde ve elbette fırsat ve zemin de bulduklarında gerçekleştirdikleri gözboyayıcı manevralarla kendileriyle ilgili bilinci çarpıtmakta fazlasıyla usta oldukları, sayısız deneyimle doğrulanan bir olgudur. Üstelik sözkonusu olan, yalnızca ortalama bilinçli kitleler içinde değil, politik önderlik iddiası olan kesimler içinde dahi etkili olabilen bir ustalaktır.

Buna karşı mücadele etmek, gerek sınıf kitlelerinde gerekse ilerici ve devrimci kesimlerde taban inisiyatifini örme iradesini diri tutmak açısından önem taşıyor. Yine sayısız deneyimin ve uzun yılların kanıtladığı üzere, sınıf ve emekçi kitle hareketinin

karşı karşıya bulunduğu başlıca tehlikelerden bir diğeri de, taban inisiyatifi ve örgütlenmesinin bir türlü inşa edilememesidir. Taban inisiyatifinin geliştirilip örgütlülüğe kavuşturulması, aynı zamanda ancak bu zemine yaslanarak büyüyebilecek birleşik, devrimci, militan bir sınıf hareketinin de mevcut koşullardaki en somut yoludur. Bu yolda ilerlemeksizin sendikaları kontrol eden ihanet şebekesini alt etmek mümkün olmayacaktır.

Sendikal bürokrasi karşısında ilkeli ve tutarlı devrimci çizgiyi korumak, dolayısıyla taban inisiyatifini örgütlemenin önemine uygun hareket etmek, ayrıca son bir yılın sınıf ve kitle hareketinin birikimini birleşik, kitlesele, devrimci bir 1 Mayıs'la güvenceye almak için de zorunludur. Geçen yılın militan 1 Mayıs'ı ile son bir yıldaki sınıf hareketinin gelişim seyri ve yarattığı basınç, sendika bürokratlarının istenen adımlardan birini atmalarını sağlamış oldu. İzne bağlı olmadığına yönelik sarfedilen sözler bir yana, 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanacağına açıklanması bile başlı başına önemli bir adımdır. Fakat bunun sadece bir açıklama olduğu unutulmamalıdır. 1 Mayıs'ta Taksim açıklamasında sonuna kadar ısrar edilebilmesi, tümüyle tabana dayalı devrimci basınca ve kararlılığa bağlıdır. Olası oyun ve satış manevralarına karşı kitleleri hazırlamak büyük önem taşımaktadır ve bu da ancak devrimci ve ilerici öznelerin tabana yönelik faaliyetleriyle başarılabilir.

Her şeye rağmen 15 Nisan kararının boşa çıkarılmış olması, sınıf hareketinin gelişme temposuna ancak kısmi etkileri olabilecek bir gelişmedir. Nihayetinde sözkonusu olan, uzun yılların birikimine dayanan, uzun süreli bir suskunluğun ardından gelişen bir hareketin temposudur ve özellikle son bir yıllık birikimin ürünüdür. Dünyada ve Türkiye'deki olaylar ve gelişmeler, işler çıkışlar yaşasa da sınıf hareketinin belli bir gelişme temposuyla süreceğine işaret ediyor. Aslında bunu zorunlu kılıyor demek daha doğru. Zira kapitalist sistem çoktandır dünya ölçeğinde kriz sancılılarıyla debeleniyor. Kapitalizmin dünya çapındaki krizinin emareleri ve sonuçları, son günlerde açlık isyanlarına da yol açmış olarak daha sık gündeme geliyor. Hububat üzerine kopan fırtınanın küresel ısınmadan çok, kapitalizmin kriziyle ilgili olduğunu burjuva sözcüler bile dolaylı olarak da olsa kabul etmek zorunda kalıyor. Türkiye kapitalizminin bu krizden nasıl etkilendiğini ise geçtiğimiz kış aylarından itibaren yapılan uyarılar ele veriyordu zaten. AKP dışında neredeyse tüm sermaye çevreleri

ağızbirliği içinde ekonomideki göstergelere ve krize işaret edip durdular. Bugüne kadar yapılagelen uyarılar artarak devam ediyor. Dahası örneğin son işsizlik ve istihdam istatistiklerinde olduğu üzere, sürekli yeni göstergelerle de besleniyor.

Sermaye cephesi için ve onun bir uzantısı olan sendikal ihanet şebekesi payına işler eskisi kadar kolay değil. Bir yandan zaten belli bir istitle tabandan gelişen bir sınıf hareketi, diğer yandan bunu sürekli olarak harlayacak ekonomik bir kriz. Üstüne üstlük bir de sürekli derinleşen rejim krizi, her geçen gün ağırlaşan Kürt ulusal sorunu vb... Bu koşullarda sermaye cephesinin, sınıf ve emekçi kitlelere yönelik saldırganlığın dozunu arttırmaktan, sınıf ve emekçileri militan mücadelelere, rolünü gereğince oynayan bir devrimci önderlik sergilendiğinde de giderek devrimci hesaplaşmalara itmekten başka herhangi bir seçeneği bulunmuyor. Bu koşullarda sınıf üzerindeki denetim hayati bir önem kazanıyor. Fakat yıllar boyunca işçi sınıfının sendikasılaştırılmasına seyirci kalanlar, genelde ortak olanlar payına, gelişen sınıf hareketini kontrol etmek artık eskisi kadar kolay değil. Bugünlerde yaşanan olaylar bile bunun dolaysız örneği durumunda. Yaşanan özetle, sendikal örgütsüzleştirme saldırılarına seyirci, hatta ortak olanların kontrol olanaklarının düzene ağır bir faturaya dönüşebilecek denli zayıflamış olmasıdır.

Güncel tabloda sınıf hareketi payına yazılabilecek olası zayıflamalar ve gerilemeler, devrimci müdahaleyi kesintiye uğratmadığı, devrimci önderlik iradesini zayıflatmadığı, taban inisiyatifini örgütleme uğraşını sekteye uğratmadığı müddetçe geçici olmaya mahkumdurlar. Sendika bürokrasisinin merkezi kuvvetleri tarafından sergilenen oyunları boşa çıkarmak, olası satış manevralarını engellemek, biraz da bunun moral ve özgüveniyle hareket etmekle ilgilidir.

1 Mayıs sözkonusu olduğunda ise sendika bürokrasisini de sürükleyecek tarzda bir atmosfer için ayrıca işçi ve emekçi kitlelerin taban inisiyatiflerinin ve örgütlenmelerinin ifade bulacağı bir katılımı örgütlemeye yönelmek gerekmektedir. Halihazırda bu hedefe ulaşmak bir sene önceye göre daha fazla imkan dahilindedir. Zira hem tabandan gelişip 13-14 Martlar'a, 1-6 Nisanlar'a varan bir sınıf ve emekçi kitle hareketi gerçekliği ile karşı karşıyayız hem de bu hareketin tabandan müdahili ve öznelerinden biri durumundayız. Çoğu yerelde sınıf hareketine yönelik müdahalelerimizin bilinen öznel imkanları yanında, SSGSS karşıtı mücadele üzerinden sağlanan bir zemin de oluşmuş durumdadır.

Bu koşullarda sınıf hareketine devrimci önderlik kapasitesini yeni bir düzeyde üretmenin karşılığı, bir yandan her zamankinden yaygın ve güçlü bir genel politik faaliyet yürütürken, diğer yandan da güçlü ve militan bir kitle katılımını örgütlemek için seferber olmaktır. Sürecin tüm devrimci ve ilerici güçlere yüklediği en önemli sorumluluk ise HSGG platformları üzerinden oluşan müdahale kanallarının da sağladığı imkanlarla, taban inisiyatifinin ifadesi bir katılımın ve duruşun örgütlenebilmesi ve buna dayalı bir birleşik, kitlesele, devrimci 1 Mayıs iradesinin tüm alanlara damgasını vurmasıdır.

Onurumuz ve geleceğimiz için 1 Mayıs'ta alanlara!

İşçi sınıfının uluslararası **birlik, mücadele** ve **dayanışma** günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Ücretli kölelik düzeninde iki karşıt sınıfın, yani işçi sınıfı ile burjuvazinin karşı karşıya gelip birbirlerinin güçlerini sımadıkları, hesaplaştıkları bir büyük mücadele günüdür **1 Mayıs**.

Kölelik düzeninin efendileri öteden beri bu hesaplaşma gününden korkmuşlar, bu nedenle işçilere unutturmak için ellerinden geleni yapmışlardır.

En yıkıcı, en temel talepler için verilen dişe diş kavga içerisinde doğan **1 Mayıs** geleneği, işçi sınıfının **birlik, mücadele** ve **dayanışma** günü olarak bir daha silinmeyecek şekilde tarihe ve bilinçlere kazınmıştır.

2008 1 Mayısı'nda işçi ve emekçiler, bütün ezilen ve sömürülenler bir kez daha dünyanın her yanında alanları dolduracaklar, özgürlük ve eşitlik taleplerini yeniden haykıracaklar. Dünyayı ve insanlığı yok oluşturan emperyalist kudurganlığa karşı, **ırkçılık** ve **faşizm** tehditlerine karşı, sömürü ve yıkıma karşı tepkilerini dile getirecekler.

Emperyalizmin Ortadoğu'daki kanlı hesaplarını boşa çıkartmak, direnen halkların mücadelesine güç katmak için 1 Mayıs'ta alanlara!

ABD emperyalizmi yıllardan bu yana yürüttüğü saldırganlık ve işgal politikalarıyla yaşadığımız bölgedeki halklara kan kusturmaktadır. **Irak, Afganistan** ve **Filistin** halkları bu kanlı politikanın başlıca hedefleri olarak yıllardır büyük acılar çekmektedirler.

ABD emperyalizmi şimdi bu saldırı cephesini daha da genişletmenin peşindedir. Tüm gücüyle yüklenmesine rağmen direnişini kıramadığı **Irak, Afganistan** ve **Filistin** halklarına karşı sürekli yeni saldırı taktikleri deniyor. Bir yandan da gözünü **İran**'a dikmiş bulunuyor. Bu ülkeyi zorbalıkla dize getirmeye, hiç değilse boğucu bir abluka altına almaya çalışıyor.

Bütün bu oyunları ancak Ortadoğu halklarına mensup işçi ve emekçi yığınların mücadelesi bozabilir. Direnen **Irak, Afganistan** ve **Filistin** halkları, inkar ve imha politikalarına karşı inatla direnen **Kürt** halkı, sömürüye karşı isyan bayrağını yükselten **Mısırlı** emekçiler ve daha pek çok örnek, bunun olanaklarının fazlasıyla bulunduğunu göstermektedir. Yapılması gereken Ortadoğu halklarıyla dayanışmayı yükseltmek, birleşik devrimci mücadeleyi örgütlemektir.

O halde, halklar arasındaki dayanışmayı yükseltmek, emperyalizme ve işbirlikçilerine gücümüzü göstermek için **1 Mayıs**'ta kavga alanlarına çıkmalıyız!

Kürt halkını hedef alan ırkçı-şoven kudurganlığa karşı halkların kardeşliği şiarını haykırmak için 1 Mayıs'ta alanlara!

Kürt halkı her zaman olduğu gibi sermaye devletinin inkar ve imha saldırısı ile karşı karşıya. Kendi aralarında dalaşan gerici düzen güçleri, Kürt halkına yönelik saldırılar sözkonusu olduğunda tam

bir birlik içinde hareket ediyorlar. Sınır ötesi askeri operasyonlarla, ülke içinde estirilen devlet terörüyle, akla gelebilecek her türlü baskı ve zorbalıkla Kürt halkının ulusal **özgürlük** ve **eşitlik** istemlerini boğmaya çalışıyorlar.

Ancak Kürt halkı bu zorbalığa boyun eğmiyor. Özgürlük tutkusunun ve mücadele kararlılığının yok edilemeyeceğini, son yıllarda daha açık bir biçimde ortaya koyuyor. Şovenizmi körükleyerek halklar arasına düşmanlık tohumları saçan sermaye iktidarına verilecek en anlamlı yanıt, halkların kardeşliğini ve emekçilerin birleşik mücadelesini örgütlemektir. Son Newroz gösterileri birleşik mücadele konusunda anlamlı bir adım olmuştur. **Şimdi** 1 Mayıs'ta bu adım daha da ileri taşınmalıdır. İşçi sınıfı, emekçiler ve Kürt halkı 1 Mayıs alanlarında omuz omuza olmalıdır!

Kapitalist sömürüye, sosyal yıkıma ve kölelik dayatmalarına karşı 1 Mayıs'ta alanlara!

Kapitalizm, ücretli kölelik düzeni demektir. Bu düzende tüm toplumsal zenginlikler asalak sermaye sınıfının elindedir. Milyonlarca işçi ve emekçinin gece-gündüz demeden çalışarak yarattığı bu zenginlikler, küçük bir azınlıktan oluşan bu kan emici sınıfın kasalarını doldurmaya yaramaktadır. Buna karşın bu zenginliği yaratan işçi ve emekçiler açlık ve sefalet içinde yaşamaktadır.

Ancak kan emici sermaye sınıfı bununla da yetinmemektedir. Onlar daha fazla kazansın, daha fazla semirsün diye bizim boynumuzdaki kölelik zincirleri daha da sıkılmaktadır. Bu amaçla işçi ve emekçilere dönük saldırılar her geçen gün daha fazla yoğunlaştırılmaktadır. Bugün işçi sınıfı ve emekçilerle dönük en kapsamlı, en yıkıcı saldırı olan **SSGSS**'nin uygulamaya konulmasını başta kıdem tazminatının gaspı olmak üzere bir dizi yeni saldırı sırada beklemektedir.

Üstelik bu yasayla sermaye sadece bizleri değil çocuklarımızı da şimdiden köleleştirmek istemektedir. Bizlerden açıkça gelecek kuşaklara, çocuklarımıza **ihanet** etmemiz istenmekte, **onursuzluk** dayatılmaktadır.

Mücadeleyi daha da büyütmek ve ileriye taşımak için 1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!

Asalaklar sınıfının bu kadar pervasız olmasının nedeni bizim dağınıklığımız, örgütsüzlüğümüzdür. Bir avuç asalağın milyonlarca işçi ve emekçiyi sömürmesi, denetim altında tutması başka türlü mümkün değildir.

Ancak bugün dünden daha umutluyuz. Daha umutlu olmak için pek çok nedenimiz var. Çünkü yıllardır baskı ve sömürü politikaları altında inleyen işçi ve emekçiler artık bu duruma daha fazla katlanmak istemiyorlar. Artık bıçağın kemiğe dayandığını gören işçi ve emekçiler arasında örgütlenme ve mücadele eğilimi giderek güçleniyor. **2007 1 Mayısı**'ndan bu yana ülkenin pek çok yerinde, pek çok işyerinde zorlu direnişler, grevler yaşandı. **THY**'de, **Telekom**'da, **Tekel**'de, **tersanelerde**, **Novamed**'de ve irili-ufaklı birçok işyerinde sınıfın kararlı tutumu sonucu sermayeye geri adımlar

atırıldı. Bir mücadele birikimi yaratıldı.

Umutluyuz, çünkü bu birikim sayesinde, son birkaç aydır işçi ve emekçiler sermayenin saldırılarına daha güçlü bir şekilde yanıt veriyorlar. İşçi ve emekçilerin **13-14 Mart**'ta, **1 ve 6 Nisan**'da **SSGSS** saldırısına karşı gerçekleştirdiği kitlesel ve militan eylemler bunun ifadesidir. Bu eylemlerin sermayenin ve sendikal ihanet çetelerinin engellemelerine rağmen gerçekleştirilebilmesi ve önemli ölçüde taban inisiyatifine dayanması ayrıca önemlidir.

Şimdi yeşeren bu umutları daha güçlendirme zamanıdır. **Şimdi** sömürü ve yıkım saldırılarına karşı, **onurumuz** ve **geleceğimiz** için mücadeleyi daha da büyütme ve ileriye taşıma zamanıdır. **Şimdi** sermayenin karşısına işçilerin birliği, halkların kardeşliği şiarıyla dikilme zamanıdır. **Şimdi** sel olup 1 Mayıs alanlarında buluşma zamanıdır.

Önümüzdeki 1 Mayıs'ın yaygın, kitlesel ve militan bir biçimde kutlanması sermayenin sömürü politikalarına güçlü bir yanıt olacaktır. 1 Mayıs'ın kazanılması, işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesini ileriye taşıyacak, sermayenin saldırı politikalarını zora sokacaktır. 1 Mayıs alanlarından yükselecek **"İşçilerin birliği, halkların kardeşliği"** şiarı, estirilen şovenizm rüzgarına büyük darbe vuracak, işçi ve emekçilerle Kürt halkının birleşik mücadelesine anlamlı bir katkı olacaktır. Alanlarda savaş ve saldırganlık politikalarının güçlü biçimde teşhiri, emperyalizmin hedefindeki Ortadoğu halklarına yalnız olmadıklarını gösterecektir.

O halde **umudu büyütmek** için, bugünümüz ve geleceğimiz için harekete geçelim. 1 Mayıs'ın en yaygın, en kitlesel, en coşkulu biçimde kutlanması için ortaya konulan çabalara omuz verelim. Fabrikamızda, işyerimizde, semtimizde, okulumuzda, kısacası yaşadığımız ve çalıştığımız her yerde 1 Mayıs'ı örgütlemek için seferber olalım. **Onurumuz ve geleceğimiz için ayağa kalkalım!**

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

**Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu
(BDSP)**

301. Madde üzerine koparılan fırtına düzen hukukunun faşist özünü gizliyor...

Tüm faşist yasalar iptal edilsin! Sınırsız söz, basın ve örgütlenme özgürlüğü!

AKP, rejim içi çatışmada AB ekseninde bir uzlaşma arayacağının sinyallerini vermiş bulunuyor. Geçtiğimiz hafta AKP Merkez Karar ve Yönetim Kurulu'nun (MKYK) toplantısından çıkan sonuç, AKP'nin önümüzdeki dönem AB çalışmalarına hız verilerek sürecin "demokratikleşme paketi"yle aşılması ve siyasi tansiyonun düşürülmesi gerektiği yönündeki kararlar oldu. Böylece Erdoğan ve AKP'nin kurmayları, kapatma davasının ne kadar ciddi olduğunu Anayasa Mahkemesi'nin kararından sonra daha iyi anlamış, yönünü ve yolunu belirlemiş bulunuyorlar. Erdoğan ilk günlerde sergilediği üsluptan çark etmiş görünüyor.

Bu çerçevede Cüneyt Zapsu'nun, American Enterprise Institute'da yaptığı bir konuşmada "O adamı delikten aşağı süpürmeyin, kullanın" dediği R. Tayyip Erdoğan, yeni bir yol, bir çıkış arıyor. ABD'ye, AB'ye ve büyük burjuvaziye güven vermeye çalışıyor. Bir yandan yargıya karşı tepkilerini yumuşatırken, öte yandan da kapatılma davası konusunda diğer partilerle uzlaşma zemini arayacaklarının altını çiziyor.

Erdoğan, AB'ye sizin için daha çok çalışacağız mesajı vererek, "301. maddede gerekli değişiklikleri yapma yönünde adım atmış bulunuyoruz. Bunu Türk demokrasisini daha da ileriye taşıyacak başka adımlar seri bir şekilde izleyecektir" dedi. Erdoğan, her fırsatta ülkedeki gerilim ve kriz ortamının "demokratik siyaset" ile aşılabileceğini söylüyor. Erdoğan, partisinin son MKYK toplantısında da, "ülke ve milletin menfaati için demokratik siyaseti çare kapısı olarak açık tutmak" gerekliliğinden söz ediyor.

Erdoğan'ın bu 'demokrat' söyleminin arkasında AKP'nin kapatma davası sürecinde, bu sürecin önüne geçmeye yönelik düzenlemelere destek sağlamaya yönelik arayışların yattığı sır değil. AKP hükümeti bu arayışlar kapsamında, parti kapatmayı zorlaştıracak bir "demokratikleşme paketi"(!) hazırlıyor. Elbette bunu, AKP gibi partilerin kapatılmasını zorlaştıracak, ama DTP gibi partilerin kapatılması yolunu açık tutacak biçimde anlamak gerekir.

Öte yandan, MHP ve CHP'nin AKP'nin bu girişimlerine ilk tepkileri olumsuz oldu. MHP lideri Devlet Bahçeli, AKP için "kendi düşen ağlamaz" diyerek uzlaşmaya yanıt vermeyeceklerini söyleyerek, 301. maddenin değiştirilmesi ve AB ekseninde yaptığı açıklamalarla, 301. madde ekseninde gerçekleşen tartışmaların tekrarlanacağını işaretini verdi. CHP lideri Deniz Baykal'ın uzlaşma çağrısına ilk tepkisi ise, "Biz sizi zamanında uyarıydık" biçiminde olumsuz oldu.

Kuşkusuz ki AKP hükümeti, değişikliklere 301'den başlayarak, başta AB ve ülkedeki liberaller olmak üzere değişik çevrelerin desteğini almaya çalışıyor. AB Komisyon Başkanı Barroso da, geçtiğimiz hafta yaptığı görüşmelerde AKP'nin bu yöndeki adımlarını destekleyeceklerini söyledi.

Meclis'e sunulan ve AKP'nin büyük bir demokrasi atağına geçtiğine kanıt olarak gösterilen TCK'nın 301. maddesine ilişkin değişiklik önermesine göre, sözkonusu maddenin başlığı, "Türk Milletini, Türkiye Cumhuriyeti Devletini, Devletin kurum ve organlarını

aşağılama" olarak değişiyor. Önerge, 301'inci maddede yer alan, "Türklüğü" ibaresinin, "Türk Milleti", "Cumhuriyeti" ibaresinin de "Türkiye Cumhuriyeti" olarak değiştirilmesini düzenliyor. Önerge, maddeye aykırı hareket edenlere verilecek cezanın üst sınırını da 3 yıldan 2 yıla indiriyor. Önerge ayrıca TCK'nın 301 ve 305'inci maddesine aykırı hareket edenlerle ilgili kovuşturma yapılmasını da Cumhurbaşkanı'nın iznine bağlıyor.

İşte, AKP'nin iki senedir yapamadığı, büyük reform dediği 301 değişikliği bundan ibarettir! Yani dağ fare doğurmuştur. Açıktır ki, bu değişiklik ifade özgürlüğü önündeki engelleri kaldırmayacaktır. AKP'den, demokrasi için bir tutum, demokratikleşme yolunda bir adım beklemek, ölü gözünde yaş beklemek olur.

İrkçi, faşist olmayan hiç kimse Türklük ya da Türk milleti de dahil hiçbir ulusu, etnik grubu, milliyeti vb. aşağılamaz. Zaten 301. madde kapsamında açılan davalar bu konu ile ilgili değildir. Yargılananların hemen hemen hepsi "Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini, devletin yargı organlarını, askeri veya emniyet teşkilatını alenen aşağılayan kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır" fıkrasından yargılanmaktadır. Yani, hükümetin SSGSS Yasası ile ilgili politikasını eleştirirken, Şemdinli Davası, Ergenekon Davası, asker ya da polislerin işkence gibi, yargısız infaz gibi, telefon dinleme gibi bir uygulamalarını sorgularken 301 kapsamına girebilirsiniz. Şu anda 301. maddeden yargılandığı söylenen 700 küsur kişi de bu nedenlerden yargılanmaktadır.

Dolayısıyla, düzen cephesinde yürütülen 301. madde tartışmaları için özüne ilişkin değildir. Değişikliği destekleyenler, "AKP demokratik adımlar atıyor" demek için bu değişikliği abartıp AKP'yi övmektedir. Değişikliğe karşı çıkanlar ise, "AKP Türk milletine küfür etmeyi serbest bırakıyor" gibi bir demagoji ile sadece hükümeti yıpratmayı hedeflemektedir.

Tartışılması gereken düşünce ve ifade özgürlüğü, bu bağlamda temel demokratik hak ve özgürlüklerdir. Bu konuda da AKP'nin bir milim dahi ileri gitmediği açıktır. AB'ye üyelik bağlamında peş peşe çıkarılan "demokratikleşme paketleri"nin emekçi kitleleri aldatmadan öteye hiç bir anlam ifade etmemektedir.

Öncesini bir yana bıraksak bile, sermaye devletinin kuruluşundan bugüne damgasını vuran işçi sınıfı, emekçiler ve Kürt halkının devrimci mücadelesini ezme amacı güden faşist yasa ve yasa maddeleridir. Pek çok hükümet değişti, demokrasi ve "ak günler", "adil düzen" vadeden niceleri gelip geçti; ama durum değişmedi. Bu ülkeyi yönetenler işçi sınıfı ve emekçilere özgürlük tanımaktan ısrarla kaçındılar. Ülkeyi yasaklarla, cezalarla, sıkıyönetimlerle, o da yetmezse cuntalarla yönetmeyi tercih ettiler. Sıkıştıkları zaman ise, ceza yasası maddeleriyle hokkabazca oynadılar; rötuşlar, makyajlarla, hiçbir şeyi değiştirmeden, hatta çoğu zaman daha da ağırlaştırarak, sanki büyük değişiklikler yapmış gibi gösterdiler, tam bir üçkağıtçılık yaptılar.

Son AB'ye uyum çerçevesinde yapılan değişikliklerle de zamanında 141., 142. ve 168.

maddelerin çerezi olarak var olan 159. madde kaldırılıyormuş gibi yapılarak 301. maddeye taşındı. Kaldırıldığı iddia edilen çeşitli maddeler çeşitli numaralarla ya başka maddelerin içine sokuldu ya da yeniden formüle edilip kılık değişikliğine tâbi tutuldular. "Demokratikleşiyoruz, normalleşiyoruz, AB'ye uyum sağlıyoruz" adı altında TCK değiştirilirken; 301 ve 305. maddeler getirildi. Bu maddelerin 159. ve 312. maddeden bile daha çok ifade özgürlüğünü kısıtlayıcı bir yan taşıdığı yazıldı, çizildi. Hukukçular, aydınlar uyarılarda bulundu. Fakat bu uyarılara aldırış edilmedi, zira düzenin bu maddelere, bunların içerdiği yasaklara ihtiyacı vardı.

İki yılı aşkın bir süredir kaldırılın mı, kalsın mı tartışmaları sürerken, AKP hükümeti birakalım maddeyi tümünden kaldırmayı, makyaj niteliğinde bir değişiklik için bile ipe un serdi. Bu arada devrimciler ve pek çok demokrat aydın, bu maddeden yargılandılar, saldırıya uğradılar ve baskıya maruz kaldılar. Bu maddenin son kurbanlarından birisi de, Hrant Dink'ti. Demokrat bir Ermeni aydını olan Hrant Dink, bir yıl önce, Türklüğe hakaret ettiği gerekçesiyle evvela 301'den yargılanmış, ardından da faşist güçlerin boy hedefi haline getirilerek katledilmişti. Ancak ne Hrant Dink Türklüğü koruma adına katledilen son kurbandır, ne de 301. maddenin kalkması yahut değişmesiyle burjuva devlet şoven milliyetçi zihniyetinden vazgeçecektir.

Görünürde TCK'nın 301. maddesi öne çıktıysa da, aynı yasa kapsamında, "adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs", "halkı askerlikten soğutma", "basın yoluyla kamu barışına karşı işlenen suçlar", "halkı kin ve düşmanlığa tahrik", "suçu ve suçluyu övme", "temel milli yararları karşı faaliyette bulunmak için yarar sağlama" gibi bir dizi hususu düzenleyen daha birçok madde egemenlerin canlarının istediği gibi kullanabilecekleri nitelikte. Bunlar yetmezse Terörle Mücadele Yasası, Atatürk'ü Koruma Yasası, Basın Yasası ve RTÜK Yasası gibi başka yasalar mevcut. Ama ne AB, ne de demokrasicilik oynayan burjuva medya bunları öne çıkarıyor. İşin gerçeği, tanınmış isimlerin yargılanmaları nedeniyle yalnızca 301. madde teşhir olmuş bulunuyor, o kadar.

Biz komünistler, sadece 301. maddenin değil, başta 12 Eylül faşist askeri darbesinin ürünü olan mevcut anayasa olmak üzere tüm faşist ve antidemokratik yasaların kaldırılması için mücadele ediyoruz. Tüm temel demokratik hak ve özgürlüklerin eksiksiz olarak gerçekleştirilmesini istiyor, bunun kavgasını veriyoruz. Fakat bunun yolunun da düzene karşı devrimci mücadeleden geçtiğini çok iyi biliyoruz. Düzene karşı devrimci mücadele perspektifi içinde ele alınmadığı ve bizzat kitlelerin devrimci mücadelesiyle koparılıp kazanılmadığı sürece, demokratik hak ve özgürlükler üzerine her türlü iddianın kaba bir aldatmaca, buna ilişkin her türden beklentinin dayanaksız bir hayalden öteye gidemeyeceğini söylüyoruz. Burjuva düzeni koşullarında demokrasinin sınırlarının bir parça genişlemesi bile ancak işçi sınıfının ve emekçilerin düzene karşı devrimci mücadelesi sayesinde, bunun bir yan ürünü olarak gerçekleşebilir. Tarihin temel önemde bir dersi olarak bunu hep akılda tutuyoruz.

AKP emperyalist destekle ayakta kalmaya çalışıyor

Amerikan-Türk Konseyi'nin (ATC) Washington'da düzenlenen toplantılarının ikinci gününde bir konuşma yapan Türkiye'nin Washington Büyükelçisi Nabi Şensoy, Türkiye'nin "ılımlı İslam ülkesi" olarak anılmasının kendisini rahatsız ettiğini söyledi. ABD'deki bazı uzmanların ve meslektaşlarının Türkiye'nin dünyada "ılımlı İslam ülkesi" olarak öncü bir rol oynayabileceğini söylediğini hatırlatan Şensoy, "Türkiye kendisini yaşadığı bulunduğu coğrafyada demokrasisi ve laik sistemi ile farklılaştırmış ve örnek olmuştur. Bu cumhuriyetin kurulduğu tarihten beri böyledir. Türkiye'den bahsederken söylenebilecek şey laik demokrasidir" ifadesini kullandı.

Hakkındaki kapatma davası üzerinden AKP'ye dış destek giderek artıyor, daha açıktan dillendirilmeye başlıyor. Avrupa Parlamentosu'ndan Barosso'nun geçen haftaki destek ziyaretinin ardından, ABD ve AB üzerinden destek açıklamaları birbirini izlemeye başladı.

Amerikan Türk Konseyi'nin 27'nci yıllık konferansında 'Türkiye, AB ve ABD: 2009'daki zorluklar' konulu bir panelde konuşan Avrupa parlamentosu üyesi, Türkiye-AB Karma Parlamento Eş Başkanı Joost Lagendijk, "Belki ağır bir ifade olacak ama, yapılan, yargısal darbe yaparak partinin kapatılmaya çalışılması. Dava belki yasal ama hükümet partisine karşı hayli siyasi bir dava olduğunu söylemek mümkün" dedi. ABD Dışişleri Bakanı Rice ise, 'demokrasi' vurgusuyla ve seçimleri hatırlatarak daha dolaylı bir desteği tercih etti. ABD'den çeşitli ağızların ılımlı İslam vurgusu da bir başka destek yöntemi. Ancak bu tanım, anlaşıldığı kadarıyla artık iktidar partisini rahatsız ediyor olmalı ki, aynı toplantıda konuşan Türkiye'nin Washington Büyükelçisi Nabi Şensoy, Türkiye'nin "ılımlı İslam ülkesi" olarak anılmasının kendisini rahatsız ettiğini belirttikten sonra, girişte aktardığımız ifadeleri dile getirdi. Bu düzeltme, kuşkusuz, AKP hükümetinin bir Amerikan projesi olarak hayata geçirildiği ve kurulduğu gerçeğini ortadan kaldırmıyor. Sadece uşakların uşaklık ilişkisini daha üstü örtülü sürdürme isteğini ortaya koyuyor.

Kapatma davası konusunda AKP'ye desteğini çeşitli düzeylerde sürdüren AB'den son ataksa, Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nden geldi. (AKPM) Türkiye'de açılmış bir parti kapatma davasıyla ilgili olarak ilk kez bir bildiri kaleme almaya hazırlanıyor. Bildiri yayımlanması isteğinin Parlamenterler Meclisi'nin AKP'li üyelerinden geldiği, AKPM Başkanı Luiz Maria De Puig'in, böyle bir bildiri yayımlama konusunda kendilerine başvuruda bulunulduğunu söylemesi üzerine anlaşılmış oldu.

İçeride, bir yandan artan sınıf ve kitle muhalefeti, diğer yandan kapatma davasıyla birlikte yeniden tırmanan düzen içi çatışma tarafından kuşatılmış durumdaki AKP, anlaşıldığı kadarıyla, kendini hükümete taşıyan emperyalist desteğin sürmesi için elinden geleni yapıyor. Sadece Avrupa Parlamentosu'nda kulis faaliyeti de değil, İMF'nin uyarılarıyla da keskinleşen SSGSS saldırısını aynı hızda sürdürerek, emperyalist odaklardan gelen her direktifi tereddütsüz hayata geçirmeye çalışarak yapıyor elinden geleni.

Kendilerinin bilgisi dışında gerçekleşen bu başvuru konusunda kıyameti koparan muhalefet partileri, böyle

bir bildirinin 'bağımsız yargı'ya müdahale anlamına geleceğinden dem vuruyor ama, bir bildiri olsa da olmasa da, emperyalizmin desteği devam ettiği sürece hükümet partisine yönelik saldırıların sadece onu yıpratmaya yarayabileceği, hükümeti düşürmeye kadar vardırımayacakları açıktır. Çünkü yaygara koparan muhalefet partileri de, sözde bağımsız yargısı da, aynı emperyalizm uşaklığıyla malul durumdadır.

AKP'yi hükümete taşıyan aldığı oylar olsa da, Erdoğan'ı Başbakanlığa taşıyanın, ABD'nin direktifiyle hakkındaki davayı düşüren o 'bağımsız' Türk yargısı olduğu unutulmamalıdır. Ayrıca, bağımsızlık görece bir kavramdır. Kimden ve neyden bağımsız olduğu sorulmadan doğru biçimde anlaşılabilir. Türk yargısı da bağımsızdır kuşkusuz. Fakat Türk devleti ne kadar bağımsızsa o da işte o kadar bağımsız...

"Sınırsız söz, basın, örgütlenme, gösteri ve toplanma özgürlüğü!"

301 komedisine son!

Burjuva meclisin 301 komedisi sürüyor. "İki yıldır" üstünde çalışıldığı iddia edilen 301. madde değişikliği, özde hiçbir değişiklik içermiyor. Barosso ziyareti vesilesiyle bir kez daha perde alan bu komedi, iki yıldır AKP tarafından sahnelenmeye devam ediliyor.

Komedi AKP tarafından sahneleniyor ama bu oyunda, faşistinden "sosyal demokrat"ına tüm düzen partilerinin rolü var. Her bir oyuncu büyük bir gayret içinde diğerlerini geçmeye, palyaçoluk ünvanını kapmaya çalışıyor. Ancak, bunların yanında palyaçoluğun da bir onuru olduğunu teslim etmek gerekir. Düzen partilerindeki bu onursuzluk daha çok saray soytarılarınkıyla kıyaslanabilir bir düşkünlükle tanımlanabilecektir.

Hükümet partisi ilgili değişiklikten kendine demokrat payesi çıkarmaya çalışırken, hem sosyal hem demokrat ünvanlı muhalefet partisi, karşı çıkışını demokrasi adına ve değişikliğin gerçek bir değişiklik olmaması üzerinden yapmıyor, sanki değişiklikle birden bire bir özgürlük ortamı doğacak da, önüne gelen Türklüğe ve Cumhuriyet'e ve de laikliğe hakaret edecekmiş havasıyla dikleniyor. Faşist parti zaten, tıynet gereği, bir sahtekarlıktan ibaret de olsa, "demokrasi" adının kullanıldığı her şey karşı çıkmak zorundadır, karakterinin gereğini yerine getiriyor.

Oyunun starları her ne kadar düzen partilerinden seçilmiş olsa da, oyun, düzenin her kurumunun katıldığı bol figüranlı bir yapıdır. Örneğin düzen medyası, kendi "aydın" takımından epey kurban vermiş olmasına rağmen, bu sahtekarlığa bir nebze de olsa inandırıcılık katabilmek için oyuna dahil oluyor. Sanki gerçekten bir değişiklik yapma niyeti varmış, yapılabilmemiş gibi, öneriler, yorumlar, eleştirilerle sahnedeki yerini koruyor.

Oysa bu oyun, daha öncesi bir yana, 141-142'lerden bu yana sergilenen bir sahtekarlıktan başka bir şey değil. Maddenin biri kaldırılırken, yerine daha ağır bir başkası mutlaka konmak suretiyle, fikir, her koşulda en ağır cezai yaptırımın konusu ediliyor. 301'in öncelleri bir zamanlar, başta gelen idam gerekçesi yapılmıştı. Düzen cephesinden (iç muhalefet) ve devrimci muhalefetten pek çok kişi, bu maddelerden ipe gönderildi. Yüzlerce aydın yüzlerce yıl hapisle yargılandı, onlarca yıl hapiste kaldı, böyle suçlananlardan pek çoğu, kontra devletin saldırılarında hayatını kaybetti.

Bugüne dek, fikrin suç sayıldığı kimi yasaların engellenebilmesi ise, ancak sınıfın muhalefeti ve mücadelesi sayesinde olabildi. 15-16 Haziran, DİSK'in hedef alındığı bir yasayı, DGM direnişleri ise yine sınıfın örgütlenme ve mücadele özgürlüğünün "devlet güvenliği" gerekçesiyle yasaklanmaya çalışılmasını engelleyebildi. Daha doğrusu, o gün için bu tasarıların yasalasması durdurulabildi. Ve hatırlanacağı gibi, her iki yasa da, bu olayların ardından gerçekleşen askeri darbeler döneminde, yani silahların gücüyle sınıf mücadelesinin bastırılmasından sonra çıkarılabildi.

Bu iki örnekle aktardığımız kısa tarihi deneyimin de gösterdiği gibi, fikir özgürlüğü dahil, özgürlüklerin tamamının teminatı, sadece proletarya demokrasisinde sağlanabilecektir. Verili düzende kimi özgürlükleri kullanabilmek için de, sınıf mücadelesinin güçlü tutulması zorunludur. Kapitalist sınıf ve düzen katında herkes, her kurum, kendisi için hak-hukuk ister ve ararken, sadece proletarya, herkesin yararlanacağı bir haklar manzumesinden, herkesi koruyacak bir hukuktan söz ediyor. Bunun mücadelesini veriyor.

Bu mücadelenin son noktasında kurulacak olan proletarya iktidarı, insan hak ve özgürlüklerinin en ilerisini, en gelişmişini yasalarıyla teminat altına alacaktır.

Açlık isyanları burjuvazinin korkularını büyütüyor!

Önce Mısır'da, hemen ardından Haiti'de emekçiler gıda fiyatlarından dolayı ayaklandı. Mısır'da günlerce süren emekçi halkın isyanı kanlı bir biçimde bastırıldı. Haiti'de ise isyan hükümetin istifasına yol açtı ve pek çok Haitili gösteriler sırasında katledildi.

Mısır ve Haiti'deki ayaklanmalar, düzen güçlerinin dikkatlerini bir anda gıda fiyatlarındaki aşırı fiyat artışlarına çekti. Başta BM ve DB olmak üzere birçok kuruluş "acil önlem çağrısı" yaptı. Burjuva medya tarımsal ürünlerdeki büyük fiyat artışlarının yol açacağı toplumsal sorunlar üzerinde yoğunlaştı. Sorunun Haziran ayındaki G-8 toplantısında ele alınmasını öneren İngiltere Başbakanı'na "O kadar bekleyemeyiz, çok geç olur" diyen DB Başkanı, tehlikenin boyutlarına işaret etti. (*Milliyet*, 15 Nisan '08)

Küresel ölçekte gündeme gelen ve tartışılan sorun, Türkiye'de de düzen cephesinin en önemli gündem başlıklarından birini oluşturuyor. Çünkü, Türkiye'de de son dönemde pirinç başta olmak üzere gıda fiyatlarında yüzde 100'leri aşan oranlarda artışlar gerçekleşti. İşçi ve emekçiler için hayati bir gıda maddesi olan ekmeğe büyük zamlar yapıldı, yeni zamlar da kapıda. Bakliyattan sebze-meyveye kadar birçok ürünün fiyatına yeni zamların gelmesi de an meselesi. Böylelikle, bir süredir ekonominin büyüdüğüne ilişkin pembe tabloların başka bir şeyi bulmanın zor olduğu burjuva medyanın ekonomi sayfalarında, bugünlerde çarşaf çarşaf gıda fiyatlarına yapılan yüksek zamların tabloları veriliyor.

Kuşkusuz, gıda fiyatlarındaki devasa fiyat artışlarının burjuvazinin gündemine girmesi emekçi halkların birbirini izleyen ayaklanmalarıyla mümkün olmuştur. Tartışıldığı biçimiyle de, küresel ölçekte yaygınlaşan açlığın ve yoksulluğun kendisi değil, açlığın pençesindeki yüz milyonlarca insanın Mısır ve Haiti'nin yoksullarını izlemesi tehlikesi tartışılmaktadır. İşte burjuvazinin açlık ve yoksullukla ilgisi bu sınırlardadır. Çünkü, açlığı ve sefaleti üreten bizzat kendileridir. Bu düzen açlık ve sefaleti her geçen gün daha da derinleştirerek varlığını sürdürebilmekte, bu da büyük öfke patlamalarına yolaçmaktadır. Burjuvazi bundan dolayı açlığın ve yoksulluğun ulaştığı boyutlardan büyük bir korku duymaktadır. Bunun için açlık ve yoksulluğu ortadan kaldırmayı değil, açlık ve yoksulluğun mayaladığı öfkenin bastırılması üzerinde durmaktadırlar.

Türkiye'de işçi ve emekçiler ile işsiz milyonlar için gıda fiyatlarındaki büyük artışlar sadece bugünün sorunu değildir. İşçi ve emekçilerin hayatı bu sorunlarla boğuşmakla geçmektedir. Son yıllarda düzen cephesi "enflasyon düşüyor" masalları okurken, bu boğuşma artık çetin bir savaş halini almıştır. En önemlisi, açlık ve yoksullukla yüzyüze bulunanlar küçük bir azınlık değildir, toplumun ezici bir çoğunluğu açlık sınırının altında yaşamla ölüm arasında bir noktadadır. Doğudan batıya, kuzeyden güneye ülkenin dört bir köşesinde aynı manzaralar görülmektedir.

Açlık ve yoksulluk küreselleşirken, tek tek ülkelerde ve bu arada Türkiye'de bölgesel olmaktan çıkıp genelleşmektedir. Üretim araçlarıyla birlikte dünyanın yerüstü ve yeraltı kaynaklarını özel mülkiyetinde tutan bir avuç kapitalist, milyarlarca insan için her geçen gün daha fazla derinleşen bir açlık ve yoksulluk üretmektedir. Uluslararası kapitalist

tekellerin sömürü ve talanının önündeki tüm engellerin kaldırılmasıyla açlık ve sefalet büyük boyutlar kazanmış bulunmaktadır.

Gerçek bu iken, burjuvazi cephesinden sorunun kaynağı küresel ısınma olarak gösterilmektedir. Burjuvaziye göre, küresel ısınmanın yol açtığı kuraklık nedeniyle tarımsal üretimde büyük bir daralma yaşanmış ve bu da doğal olarak ürün fiyatlarının artmasına sebep olmuştur. Bu gerekçelendirmenin, burjuvaziye sorumluluğunu perdelemeye hizmet eden bir çarpıtma olduğuna kuşku yoktur. Çünkü, küresel ısınma denilen iklim değişikliğinin gerisinde de, kapitalist tekellerin doğayı yıkıma uğratan sınırsız kâr hırsları yatmaktadır. Öyle ki, küresel ısınmanın en önemli nedenlerinden olan sera gazlarının salınımını en azından azaltacak tedbirlerin alınması dahi büyük emperyalist güçler tarafından engellenmektedir. Çünkü, kapitalist kârlar sözkonusu olduğunda bu tür tedbirler, kârları düşürecek boşa yapılmış harcamalar olarak görülmektedir.

Diğer taraftan, halihazırda üretici güçlerin mevcut gelişme düzeyi tarımı büyük ölçüde iklime ve coğrafi şartlara bağımlı olmaktan çıkarmış bulunmaktadır. Tarımın artık bilimsel-teknolojik üretim sürecine dönüşmüş olması, örneğin genetiği değiştirilmiş ürünlerin üretilmesi gibi gelişmeler, bugün dünyada tarımsal ürün bolluğu yaratmış bulunmaktadır. AB'nin tarımsal üretimi için kullanılan "tereyağı dağları, süt gölleri" gibi tanımlamalar uzak geçmiş değil, bugünü de anlatmaktadır.

Emperyalist metropollerde yaşanan bu bolluk, tersinden, emperyalist köleliğin pençesindeki ülkelerdeki yoklukların nedeni haline gelmektedir. Çünkü, emperyalist tekeller bilimsel-teknolojik gelişme sayesinde elde ettikleri devasa üretim stoklarını, egemenlikleri altındaki ülkelere satmak için bu ülkelerin tarımlarını sistemli politikalarla çökertmektedirler. Örneğin DTÖ (Dünya Ticaret Örgütü) bünyesinde yürütülen görüşmelerde emperyalistler, bağımlı ülkelere tarım ürünlerinin önündeki gümrük duvarlarının kaldırılmasını dayatmaktadırlar. İMF ve DB de bu politikanın uygulanması için seferber olmuş kurumlardır. Yerel tarımın çökertilmesi, özellikle de küçük üreticilerin yıkıma uğratılmasıyla boşalan alan, uluslararası tarım tekelleri tarafından doldurulmaktadır. Bu durum tekellere dünya ölçeğinde gıda fiyatlarıyla oynama imkanı yarattığı gibi, gelir düzeyleri hızla gerileyen milyonların tarımsal ürünlere ulaşması zorlaşmaktadır. Örneğin ekmeğe zamlarına karşı ayaklanan Mısır

halkının yarısından fazlası, günde 2 dolardan aşağı bir gelirle yaşamak zorunda bırakılmıştır.

Yaşananların sorumluluğu sadece, uluslararası tarım şirketlerinin dünya ölçeğinde kurdukları tekellere ait değildir. Onunla birlikte yerel pazarlara hükmeden büyük toprak sahipleri ile birlikte kapitalist tekeller de bu sömürü sisteminin parçası olarak sorumluluk sahibidirler. Örneğin, ülkemizdeki gıda fiyatlarındaki artış, burjuva medyanın da bir biçimde kabul ettiği gibi, hiç de kuraklıktan kaynaklanan kıtlığın sonucu değildir. Kuraklık sadece daha yüksek zamların bahanesi olarak kullanılmaktadır. Güya kuraklıktan dolayı başta pirinç olmak üzere tarımsal ürün stokları dibe vurmaktadır. Fakat gerçekte TMO'nun elindeki stokları da yok pahasına kapatan büyük tarım şirketlerinin depoları ağzına kadar doludur. Stokçuluk yapan bu şirketler, böylelikle fiyatların artmasını sağlamakta ve büyük vurgunlar yapmaktadırlar. Sonuçta, kazanan büyük tarım sermayesi ile birlikte büyük toprak sahipleri olmakta, milyonlarca işçi, emekçi ve yoksul da açlığın ve sefaletin kollarına itilmektedir.

Gerçek bu iken, düzen cephesi sorunun nedeni olarak kuraklığı gösterdiği gibi, çözümden de yan çizmektedir. Çünkü, Haiti ve Mısır örneklerinde olduğu gibi açlık isyanı olarak gerçekleşen ayaklanmaları büyük bir zorbalıkla bastırmak dışında bir çözümü yoktur burjuvazinin. Tehlikeden duyulan korku bir kez daha askeri harcamaların artırılması, daha büyük kolluk gücünün beslenmesi ve demokratik hak ve özgürlük kırıntılarının da sonunun gelmesi anlamına gelecektir. Diğer taraftan ise, sorunu çarpıtmak ve milyonların öfkelerini yatıştırmak için bir takım manevralara da başvurulacaktır. Tıpkı geçtiğimiz yıllarda, Afrika'daki açlıkla mücadele altında G8'le ilişkilendirerek bir kampanyanın örgütlenmesinde olduğu gibi... Yoksul halk, açlığın ve yoksulluğun sorumlularından dilenmeye yönlendirilecek, bu soyguncu takımının aklanması sağlanacaktır.

Ülkemizde AKP tarafından uygulanan politikalar da özünde aynıdır. İşçi ve emekçileri yoksulluk ve sefaletle mahkum eden, elinde avucundaki tüm imkanları alıp burjuvaziye ve emperyalistlere peşkeş çeken, daha önce hak olarak görülen tüm sosyal hakları ticarileştiren AKP, diğer yandan bu ürünleri satın alacak imkanlardan yoksun bıraktığı işçi sınıfı ve emekçi halka, yardım adı altında sadakalar dağıtmaktadır.

Durum böyle iken, dünyanın her köşesinde olduğu gibi Türkiye'nin işçi ve emekçilerinin de çıkış yolu vardır. Bu yol, açlığın ve yokluğun sorumluluğunu taşıyan bu düzene ve efendilerine karşı isyanı seçen Mısır ve Haiti halkının gösterdiği yoldur. Bu yoldan giderek, düzene karşı isyan bayrağını çekmek işçi ve emekçiler için artık kaçınılmaz hale gelmiştir. Emperyalist-kapitalist düzenin yaşam hakkı tanımadığı milyonlarca insan için "ekmek davası", artık düzene karşı isyan yolunu tutmak dışında başka bir yoldan verilemez.

Düzene karşı yükseltilecek isyanın amacına ulaşabilmesi ise, bu düzeni yıkarak tüm toplumsal zenginliklerin, yerüstü ve yeraltı kaynaklarının yine toplum için kullanıldığı sosyalizmi kurma hedefine yönelebilmesiyle mümkündür.

“İstihdam paketi”nin yeni hediyesi:**“Özel istihdam büroları”**

AKP hükümeti işçi ve emekçilere yönelik sosyal yıkım saldırılarını peş peşe hayata geçirmeye çalışıyor. SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı ummadığı bir muhalefetle karşılaşan hükümet, her zaman olduğu gibi bir kez daha can simidi olarak sendika bürokratlarını devreye soktu.

SSGSS saldırısının tüm sıcaklığını muhafaza ettiği şu günlerde, peşisıra hayata geçirilmesi beklenen “İstihdam Paketi”ne ilişkin yeni bilgiler de kamuoyuna yansıdı. Başta kıdem tazminatı olmak üzere emekçilerin son kırıntı haklarını da tasfiyeye yönelik olarak hazırlanan bu paketin, ayrıca 2003'te yarım kalan ve hayata geçirilemeyen saldırıları da içerdiği görülmektedir. Pakete ilişkin en son yapılan açıklamalara göre “özel istihdam büroları” yeniden gündeme alınmış bulunuyor. Anlaşılan o ki, AKP hükümeti sermaye düzeninin yaşadığı iç dalaşmada, “deliğe süpürülmek” için sermayeye daha fazla yaranmakta ve bu doğrultuda saldırıların hedefine bir kez daha emekçileri çakmaktadır.

Hatırlanacağı üzere “özel istihdam büroları” sermayenin esnek üretim ve esnek işgücü ihtiyacı çerçevesinde hükümetin kölelik yasasıyla birlikte hayata geçirmeye çalıştığı saldırılardan biriydi. Ancak sendikal ihanet şebekelerin yine aktif desteğine rağmen hükümet o dönemde bu düzenlemeyi yasalaştırma imkânı bulamamıştı.

Şimdi Çalışma Bakanlığı'nın hazırladığı yeni istihdam paketiyle 4857 Sayılı İş Kanunu'na yeniden “Mesleki faaliyet olarak geçici iş ilişkisi” başlıklı bir madde eklenmesi hedefleniyor. Bu düzenlemeye göre “modern simsarlar” olarak da nitelenen özel istihdam büroları aracılığıyla şirketlere “kiralık işçi” hizmeti verilecektir. Şirketlerin 18 aya kadar kiralayabileceği bu işçilerin iş sözleşmeleri özel istihdam büroları tarafından yapılacak ve işçiler maaşlarını bu bürolardan alacaklar. Bürolarsa parayı şirketlerden temin edecek.

Çalışma Bakanlığı yine de işi sağlama almak için, sözde bir takım “tedbirler”le eski yasayı cilalayarak “yeni” olarak sunmayı ihmal etmemiştir. Böylece hizmete koşacağı sendika bürokratlarına tabanını ikna etme konusunda yeni manevra imkanları sağlamayı ummuştur.

“Geçici iş ilişkisi” adıyla yer alan önceki düzenlemeye göre, sadece istihdam büroları değil her şirket kendi işçisini istediği zaman kiraya verebilme imkânına sahip olabilecekti. Yeni düzenlemeye göre bu “hak” sınırlandırılarak sadece bu amaçla kurulmuş özel bürolara tanınmış olunuyor. Ayrıca bu statüde çalışan işçi sayısının, firmada çalışan işçi sayısının dörtte birini geçemeyeceğine dair bir sınırlama getiriliyor. Yine aynı iş için, aynı işverenle yapılacak geçici sözleşmelerin toplam süresinin 18 ayı aşamayacağı, devredilen işyerinde grev ve lokavt olması ve özel istihdam bürosunun işçiyi bu süre içerisinde başka bir işyerinde istihdam edememesi halinde, işçiye asgari ücretten az olmamak üzere sözleşmede belirtilen ücretin yarısını ödemek zorunda kalacak olmaları, alınan “tedbirler” olarak gösteriliyor.

Elbette bu kadarı sendikal koruculara görevlerini başarıyla ifa etmeleri için yeterli argüman sağlamaktadır. Oysa, kâğıt üzerinde kalacağı belli olan bu sözde tedbirler bir yana konulduğunda, her şeyden önce işçi ve emekçilerin “kiralınmak” suretiyle

çalıştırılmasının modern çağda ortaçağ koşullarının yeniden hâkim kılınması anlamına geleceği açıktır. Özel istihdam bürolarının “modern simsarlar” olarak adlandırılmasının nedeni de budur.

Çalışma koşullarında ortaçağ köleliğine dönüş anlamına gelen bu düzenlemelerin gerekçesi olarak işsizlik öne sürülüyor. Böylece geçici işlerle işsizliğe belli ölçülerde çare bulunacağı iddia ediliyor. Hâlbuki nasıl ki işsizlik kapitalizmin yapısal bir sorunu, diğer bir ifadeyle onun yol arkadaşıysa, emekçiler üzerindeki sömürüyü artıran bu “önlemlerin” işsizliği azalttığına dair bugüne kadar tek bir örnek görülmemiştir. Zaten sermayenin has uşağı AKP hükümetinin de bu yasaları hazırlamasının gerisinde işsizlik sorununa çözüm bulma değil, sermayenin daha fazla kâr etmek güdüsüyle işgücünün esnekleştirilmesi ihtiyacı yatmaktadır. Yani işçi ve emekçilerin üzerindeki sömürüyü katmerleştirme, sermayenin ise kârını katlama hedefi var.

Bu düzenlemenin hayat bulması koşullarında patronların, her türlü çalışma koşullarını dayatma noktasında “kiralık işçileri” işletmedeki işçilere karşı bir koz olarak kullanacakları kesindir. Ancak her şeyden öte bu sayede sınıfı bölme, atomize etme hedefinde sermaye amacına bir adım daha yaklaşmış olacak. Zira özel istihdam bürolarınca “kiralık verilen” işçilerde her şeyden önce bir sınıf kimliği ve bilincinin oluşması önüne geçilmiş olunacak. Yanısıra aynı işletmede birlikte çalıştığı sınıf kardeşleriyle ortak hareket edebilmenin önü kesilmiş olunacak. Tabanda ciddi bir tepkiye konu edilmediği sürece sendikal korucuların desteğiyle hayat geçirileceği kesin olan bu yasanın temel hedeflerinden biri de sınıfın mevcut örgütlülüğünün dağıtılması, yeni örgütlenmelerin önüne geçilmesi olduğu açık. Bu anlamıyla düzenleme sömürüyü katmerleştirmede sermayeye büyük bir imkân sunarken, sınıfın direnme azmini ve yeteneğini kötürümleştirme yönünden önemli kolaylıklar sunmaktadır.

İstihdam paketiyle yeniden cilalanıp gündeme getirilen bu yasaya karşı cepheden bir tutum takınmak, işçi ve emekçiler açısından yarınına ve geleceğine sahip çıkmaları bakımından hayati önemdedir.

Sendika bürokratlarının mücadelenin önünde ciddi bir barikat olarak durduğunu SSGSS saldırısına karşı verilen mücadeleyle bir kez daha açığa çıkarmıştır. Sendikal ihanetin panzehiriye birleşik, militan bir devrimci sınıf hareketinin yaratılmasıdır.

Gelişmiş kapitalist ülkeler arasında sayılan Almanya'da bile bugün 650 bin civarında “kiralık işçi” bulunduğu ve bu sayının 2017 yılına kadar 5 milyonu aşacağı belirtiliyor. Almanya'daki sendikalar, belirli işkollarında “kiralık işçi” sayısı daha şimdiden yüzde 20-30'lara çıktığı, bunun asıl personelin iş alanını tehdit ettiği için, uygulamayı yoğun bir tepkiyle karşılamaktadır. Ucuz emek gücü cenneti olarak görülen ve emek sömürüsünün daha kuralsız ve keyfi gerçekleştiği Türkiye'de ise sermayenin bu yasadaki yararlanacağını kestirmek zor olmasa gerek.

Alınan sözde tedbirlerin kâğıt üzerinde kalacağı, pratikte tam tersi bir sonuç yaratacağı konusunda yeterince deneyim sahibidir bu ülkenin emekçileri. Kölelik Yasası'nın hayata geçirilmesinde sendika bürokratlarının öve öve bitiremedikleri ve sendikal örgütlenmenin güvencesi saydıkları “iş güvencesi” yasanın 4 yılda nasıl bir sonuç verdiği son Türk-İş Genel Kurulu'nda belgelenmişti. Tek başına bu örnek bile emekçilerin bu düzenlemeye neden cepheden tavır almaları gerektiğini açıklamaya yeter.

Elbette sadece bu yasanın çıkarılmasına karşı değil, kıdem tazminatıyla birlikte birçok hakkı da gaspetmeyi amaçlayan saldırıların tümüne karşı mücadele etmek işçiler ve emekçiler için bir zorunluluktur. Sendika bürokratlarının mücadelenin önünde ciddi bir barikat olarak durduğunu SSGSS saldırısına karşı verilen mücadeleyle bir kez daha açığa çıkarmıştır. Sendikal ihanetin panzehiriye birleşik, militan bir devrimci sınıf hareketinin yaratılmasıdır. Bugün bu ihtiyaç her zamankinden daha acil bir şekilde kendini dayatmaktadır.

Sosyalist Kamu Emekçileri'nden ilerici-öncü kamu emekçilerine çağrı:**KESK'in mücadeleyi bölen pasif çizgisi mahkum edilmelidir!**

Sosyalist Kamu Emekçileri, 14 Nisan günü yaptığı yazılı açıklama ile KESK Genel Merkezi'nin SSGSS yasa tasarısına karşı verilen mücadelede aldığı tutumu eleştirdi. SSGSS karşıtı mücadelede İstanbul Herkese Sağlık ve Güvenli Gelecek Platformu'nun çağrısıyla gündeme gelen ve farklı illerde de yankı bulan Ankara eyleminin başta KESK olmak üzere sendikal bürokrasi tarafından fiilen engellenmesini kınadı. Sosyalist Kamu Emekçilerinin konu ile ilgili yaptığı açıklamayı yayınlıyoruz...

Mücadele tabandan örgütlenmelidir!

Aylardır SSGSS saldırısına karşı yükselttiğimiz mücadele bir ayırım noktasına dayanmıştır. Milyonlarca işçi ve emekçinin en temel kazanımlarını gaspeden saldırı yasınının maddeleri mecliste görüşülmeye devam ediyor, maddeler bir bir yasalıyor. Hal böyle olmasına rağmen ne yazık ki konfederasyonlardan, sendikalardan ve platformlardan henüz güçlü bir ses yükseltilebilmiş değil...

Oysa 13-14 Martlar'ı yaratan, 1 ve 6 Nisan'da sokaklara dökülen bizlerin yasanın mecliste görüşüldüğü sırada birleşik, kitlesel ve militan bir hat izleyerek mücadeleyi bir üst aşamaya sıçratması gerekiyordu. Çünkü başından beri SSGSS karşıtı mücadelede etkin bir rol oynamaya çalıştık. Hem yerelliklerde hem de merkezi anlamda oluşturulan platformlarda yer aldık. Ancak tüm bu çabalarımızı arkası gelen, birbirini güçlendiren ve aşan bir mücadele programı etrafında birleştiremedik. Hepimiz biliyoruz ki, günün en temel görevi yasa saldırısı geri çekilene kadar hizmet üretmemektir. Haklarımızı kazanana kadar üretimden gelen gücümüzü kullanmaktır. Bu özlemimizi işçi kardeşlerimizle birlikte eylem alanlarında "İşçi-memur elele genel greve!" şiarıyla ortaklaştırdık. Ancak konfederasyonumuz KESK, bu konumdan oldukça uzaktır. Böylesi militan bir süreci örgütleme misyonuyla davranmamaktadır. Diğer konfederasyonların şu ya da bu düzeyde yükselttiği 2 saatlik iş bırakma eylemlerine dahi açıktan bir çağrı yapmamaktadır. Bizleri kendi kişisel tercihlerimizle baş başa bırakmaktadır. "İster iş bırakarak alanlara çıkın, isterseniz sevk alın" demektedir. Böylece örgütlü bir tutum almaktan, mücadeleyi güçlendirmekten uzak davranmaktadır.

KESK'in fiili-meşru geleneğinden giderek uzaklaştığını gösteren bu tarz yöntemleri kullanması ne yazık ki ilk değildir. Ancak bugün sözkonusu olan en temel kazanımlarımızdır. Bu kazanımlarımızı koruyamazsak yarın sermaye devleti işgüvencemize daha bir cüretle göz dikme gücünü kendinde bulabilecektir. Bu nedenle bu sürecin militan bir mücadele anlayışıyla ve buna uygun bir pratikle karşılanması hayati önemdedir.

Bu tutumun somut karşılığı başta işçi konfederasyonları olmak üzere emekten yana tüm güçlerle birlikte "SSGSS yasa tasarısı geri çekilene kadar iş bırakma!" çağrısı yapmaktır. Bu çağrının adım adım tüm işyerlerinde, fabrikalarda, sanayi havzalarında, çalışma yaşamının tüm alanlarında örgütlenmesidir. Yapılacak her türden eylem ve

etkinliğin bu amaca hizmet etmesidir.

Yasa mecliste görüşülürken de sermaye devleti üzerinde baskı kurmak için kararlı ve militan bir tutum sergilemek gerekmektedir. Bu tutumun somut karşılığı yasa geri çekilene kadar merkezi olarak Ankara'da alanlarda olmak ve Kızılay'ı işgal etmektir. Ardından "yasa geri çekilene kadar süresiz iş bırakma" çağrısıyla birleştirilen böylesi bir direnişin kendisi, devlet terörüyle ezilse bile, ortaya çıkardığı imkanlar açısından fazlasıyla anlamlı olacaktır. "Direne direne kazanacağız!" şiarının somutta ete-kemiğe büründürülmeye çalışılması anlamına gelecektir.

Merkezi bir Ankara eylemi İstanbul'da kurulu bulunan HSGGP tarafından da isabetli görülmüş ve bu yönlü çalışmalar başlatılmıştır. Geçtiğimiz hafta 10 Nisan günü için planlanan Ankara eylemi, 5'linin aynı gün aldığı eylem kararı ve KESK'in de merkezi Ankara eylemi eğilimi olduğundan dolayı 15 Nisan Salı gününe ertelenmiştir. İlerici güçlerde, öncü-bilinçli işçilerde ve farklı illerdeki güçlerde heyecan uyandıran Ankara eylemi, başta KESK olmak üzere bizzat sendikal bürokrasi tarafından fiili olarak engellenmiştir.

KESK, 15 Nisan Ankara eyleminin çağrısını bildiği halde aynı gün ve saatte illerde postanelerden faks çekme eylemi koymuştur. KESK yönetimi, aldığı bu akılalmaz kararlarla sürecin imkanlarını görmek istememiş, tersinden kazanımlarını heba edecek bir karara imza atmıştır. Arkası belli olmayan, hiçbir amaca hizmet etmeyen "faks çekme" eylemi kararı ile Ankara eylemini güçlendirmek yerine sabote etmiştir. Sürecin önünü açacak, güç ve moral verecek eylemler bir sürecin önünü kesmiştir. Bu tutumun ve kararın kendisi kabul edilemezdir. KESK'i, fiili-meşru mücadele geleneğiyle yaratanlar, bugüne kadar sayısız direnişe imza atanlar bizleriz. Bu geleneğimize ve kazanımlarımıza uygun davranması gerekenler de yine bizler olmalıyız.

KESK'i bugünlere getiren, uzlaşmacı yönetimlere inanmayan binlerce emekçi bu tarihi saldırı karşısında ayağa kalkmalı, tabandaki birliğini ve bütünlüğünü sağlamalıdır. Ancak bu şekilde konfederasyonların gerici tutumlarını bertaraf edebiliriz, ancak bu yolla mücadeleyi yükseltilebiliriz!

Saldırıyı püskürtme sorumluluğu öncü kamu emekçilerinin omuzlarındadır!

SSGSS yasınının görüşülmesinin ardından sırada kıdem tazminatının tırpanlanması, istihdam paketi ve Kamu Personel Rejimi Yasa tasarısı gelecektir. Bu yasaların püskürtülebilmesi için kararlı, militan ve birleşik bir mücadele sergilenmesi gerekmektedir.

KESK bürokratları kendileriyle birlikte davranan konfederasyon yönetimleri ve onlara hakim olan anlayışlarla birlikte artık yükselen mücadelenin önünde bir engele dönüşmüşlerdir. KESK yönetimine hakim bu eylem kırıcı ve bölücü tutumlara karşı açıktan net ve tok bir tutum alınması gerekmektedir. Hem KESK'i ve kamu emekçileri hareketini yeniden ayağa kaldırmak, devrimci bir mücadele programı etrafında militan bir mücadele anlayışıyla harekete geçmek hem de SSGSS başta olmak üzere sosyal yıkım saldırılarını püskürtmek görev ve sorumluluğu tabandaki ilerici-öncü kamu emekçilerinin omuzlarındadır.

KESK'i bugünlere getiren, uzlaşmacı yönetimlere inanmayan binlerce emekçi bu tarihi saldırı karşısında ayağa kalkmalı, tabandaki birliğini ve bütünlüğünü sağlamalıdır. Ancak bu şekilde konfederasyonların gerici tutumlarını bertaraf edebiliriz, ancak bu yolla mücadeleyi yükseltilebiliriz!

Sosyalist Kamu Emekçileri

SSGSS karşıtı eylemler...**“Herkeseye sağlık, güvenli gelecek için birleşik mücadeleye!”*****İstanbul: “Eller şalterde, gözler Ankara’da!”***

10 Nisan günü İstanbul’daki eyleme Herkeseye Sağlık Güvenli Gelecek Platformu da katıldı. SSGSS’ye karşı biraraya gelen güçler Unkapanı’nda bulunan Çalışma Bakanlığı Bölge Müdürlüğü’ne iki koldan yürüyüş gerçekleştirdiler.

Genel-İş Sendikası önünden 2 Nolu Bölge ve bağlı şubeler sloganlarla yürüyüşe geçti. En önde DİSK ana pankartı taşınırken, arkasında “Haklarımız, özgürlüklerimiz için direnelim, kazanalım / Genel-İş 2 Nolu Bölge ve Bağlı Şubeler” ve “Arçelik’te işçi kıyımına son. Yaşasın Arçelik direnişimiz / Nakliyat-İş” pankartları açıldı. Kitle, Unkapanı’na kadar yolu keserek yürüyüşe geçti. DİSK eyleme zayıf bir katılım sağladı.

Unkapanı Tekel binası önünde toplanan Herkeseye Sağlık Güvenli Gelecek Platformu bileşenleri ise KESK İstanbul Şubeler Platformu pankartı arkasında Bölge Müdürlüğü’ne yolun tek şeridini kapatarak yürüdü. Coşkulu sloganların atıldığı yürüyüşün ardından çağrıcı kurumlar ve HSGG Platformu basın açıklamalarını okudular.

Platform adına açıklamada, hükümet yasayı görüşmeye devam ettiği takdirde direnişin Ankara’ya taşınacağı söylendi. “Artık ellerimiz şalterde gözümüz Ankara yolundadır” denilerek, konfederasyon ve genel merkezlerin vakit geçirmeden genel grev-genel direniş kararını alıp bu kararı uygulamaya koymasına gerektiği ifade edildi.

Ardından DİSK, KESK, TTB, TDB adına basın açıklaması okundu. Yasa tasarısı meclis genel kurulundan çekilmezse sürecin takipçisi olmaya devam edeceklerinin altını çizdi.

Direnişçi Arçelik işçileri, BMİS Genel Başkan ve Genel Merkez yöneticileri, Nakliyat-İş, TMMOB’a bağlı odaların yöneticileri, İTO, Sine-Sen, Dev Sağlık-İş ve Genel-İş üyeleri, EHP, Halkevleri, PDD, DİP Girişimi, BDSP, KESK’e bağlı sendikaların üyeleri, Hava-İş ve Tekstil Sen de eylemde yer aldılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir: “SSGSS geri çekilsin!”

10 Nisan günü Kemeraltı girişinde biraraya gelen DİSK, KESK, TMMOB, TTB, TDB ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasında şunlar söylendi: “Bizler ülkemizin yarınlarını tehdit eden, çocuklarımızın geleceğini çalan bu yasanın uygulamaya konulmaması için sonuna kadar mücadelemizi sürdüreceğiz. Yasa tasarısı, Genel Kurul’dan çekilmez ise Cumhurbaşkanı ve Anayasa Mahkemesi süreçlerinde de takipçisi olacağız.”

Basın açıklaması mücadele çağrısı ile son buldu. Eylemde; “Sağlık haktır satılmaz!” “AKP halka hesap verecek!” “Genel grev genel direniş!” “İşçi memur el ele genel greve!” sloganları atıldı. Açıklamaya yaklaşık 200 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Emekçiler Meclis Dikmen Kapısı’nda!

Ankara’da 10 Nisan günü DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve TDB’nin çağrısıyla Meclis Dikmen Kapısı önünde SSGSS Yasa Tasarısı’na karşı basın açıklaması gerçekleştirildi. Emekçiler mecliste görüşülen sosyal yıkım yasasına karşı bir kez daha taleplerini haykırdılar. Eylemi örgütleyen kurumlar adına birer konuşma gerçekleştirildi. Eyleme 300 kişi katıldı.

Konuşmalarda yasa tasarısına karşı mücadele kararlılığının süreceği vurgulandı.

Eyleme TÜMTİS ve TEGA işçileri de katıldı. “Grev hakkımız engellenemez!/TEGA işçileri” şiarlı pankartıyla meclis önüne gelen TEGA işçileri coşkuyu arttırdı. “Sendikal hakkımız engellenemez!”, “TEGA işçisi yalnız değildir!” sloganları sıklıkla atıldı.

Eyleme BDSP, Alınteri, Kaldıraç, HKP, ÖDP ve Genç-Sen flama ve dövizleriyle katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana HSGGP’nin eylemi...

HSGGP bileşeni Eğitim Sen üyeleri, 10 Nisan günü eyleme katılmak için sevk olarak Eğitim Sen Adana şube binası önünde toplanmaya başladılar. Burada bir basın açıklaması gerçekleştirerek, “Herkeseye Sağlık Güvenli Gelecek için Birleşik Mücadeleye!” pankartını açarak, toplanma yeri olan 5 Ocak Meydanı’na doğru yürüyüşe geçtiler.

“İşçi memur el ele, genel greve!”, “AKP yasası al başına çal!”, “Direne direne kazanacağız!” sloganlarıyla coşkulu bir yürüyüş gerçekleştiren yaklaşık 150 emekçi, meydana halaylar ve sloganlarla diğer katılımcıları beklemeye başladı.

Kitlenin sloganlar ve halaylarla toplanmasıyla, “Herkeseye Sağlık Güvenli Gelecek için Birleşik Mücadeleye” ortak pankartının arkasında yürüyüşe geçen 300’ü aşkın emekçi, güçlü sloganlarla yolu trafığa kapattı, AKP İl binasının olduğu sokağa geldi.

Sokağın girişinde emekçiler polis barikatıyla karşılaştı. “Emekçiye değil, çetelere barikat!”,

“Yılgınlık yok direniş var!” sloganlarıyla barikatın kaldırılmasını istedi. Barikatın açılmaması üzerine, SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmanın ardından kitle sloganlarla oturma eylemine başladı. Sloganlarla oturma eyleminin devam etmesi nedeniyle polis barikatı AKP İl Binası’na on metre kalana kadar çekmek zorunda kaldı.

KESK Dönem Sözcüsü’nün okuduğu metinde SSGSS’nin şu sıralar mecliste görüşülmeye devam edildiğinden bahsedilerek, kısaca yasanın içeriği anlatıldı. Herkeseye Sağlık Güvenli Gelecek Platformu adına okunan basın metninin ardından emekçiler sloganlarla eylemi bitirdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Eskişehir’de SSGSS eylemi

Eskişehir’de 10 Nisan günü Emek Platformu’nun düzenlediği eylem KESK’in önünden başlanarak Hamam yoluna kadar sürdürüldü. Eylemde sık sık “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Herkeseye sağlık güvenceli gelecek!” sloganları atıldı.

Hamam yoluna gelindiğinde basın açıklamasını Emek Platformu adına DİSK üyesi Gülşen Gündüz okudu. Açıklamada yasa tasarısının toplumun ihtiyaçları doğrultusunda değil, 2005 yılı Mayıs’ında IMF ile AKP hükümeti arasında imzalanan 19. Stand-By Anlaşması’nın gereği olarak IMF’nin talepleri ve dayatmalarıyla şekillendiği ifade edildi. Emek ve

meslek örgütlerinin bu yasaya mutabık olmadığı, yasalasğa dahi geri çekilene kadar mücadeleye devam edecekleri vurgulandı.

Komünistler eyleme “Genel grev, genel direniş”, “İşçi sınıfı savaşıacak, sosyalizm kazanacak / BDSP” dövizleriyle katıldılar. Eyleme yaklaşık 350 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Çiğli’de SSGSS protestosu!

3. Çiğli İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi olarak SSGSS yasa tasarısının iptal edilmesi için başlattığımız kampanyayı 13 Nisan günü gerçekleştirdiğimiz basın açıklaması ile sonlandırdık.

Kampanya sürecinde Çiğli’nin merkezi yerlerinde, sağlık ocakları önünde ve işçi servislerinin geçtiği yerlerde imza masaları açarak 3500 imza topladık. Topladığımız imzaları göndermek ve yasa tasarısına karşı tepkimizi dile getirmek için AKP Çiğli ilçe örgütü önünde bir araya gelerek basın açıklamamıza başladık. Kurultay Hazırlık Komitesi adına okunan basın metninde şunlar söylendi:

“... tüm işçi ve emekçilerin geleceğini tehdit eden, çocuklarımızın geleceğini elinden çalan bu ve benzeri yasalara karşı ‘genel grev, genel direniş’ şiarıyla alanlara çıkmak, mücadeleyi büyütmek gerekmektedir. Son olarak diyoruz ki, herkese parasız, nitelikli, ulaşılabilir sağlık hakkı için, güvenli bir gelecek için örgütlenelim, güçlerimizi birleştirelim!”

Devletin yoğun güvenlik önlemleri aldığı eylemi emekçiler ilgiyle izlediler. Eylemde, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Sağlık haktır, satılamaz!”, “Mezarda emekli olmayacağız!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!” vb. sloganlar atıldı.

3. Çiğli İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi

Adana: “Herkese parasız sağlık!”

Şakirpaşa İşçi Kültür Evi olarak “Herkese eşit, parasız ulaşılabilir nitelikli sağlık hakkı istiyoruz” şiarıyla 10 Nisan günü Şakirpaşa Berker Gülaçtı Sağlık Ocağı önünde bir eylem gerçekleştirdik. Eylemde, “Genel Sağlık Sigortası yasa tasarısı geri çekilsin! Herkese parasız, nitelikli, ulaşılabilir sağlık hakkı” pankartı açıldı.

Kitlenin pankartın arkasında toplanmasıyla basın açıklaması başladı. Açıklamada SSGSS yasası teşhir edildi, sağlık ocaklarının kapatılmasına izin verilmeyeceği söylendi.

Basın metninin okunması sırasında, pankartın arkasında toplanan emekçi kadınların çevredeki insanları eyleme davet ederek sağlık ocaklarına sahip çıkmaya çağırma oldukça anlamlıydı. Basın açıklamasının ardından çevrede bulunanlarla Genel Sağlık Sigortası ve sağlık ocaklarının kapatılması hakkında tartışmalar yürüttük. Bu sırada özellikle kadınların daha kitlesel eylemler yapılması ve bu eylemlerin süreklileştirilmesine dair önerileri oldu.

Sakirpaşa İşçi Kültür Evi

Bursa’da balonlu eylem!

Bursa’daki eylemin temel bileşeni Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Bursa Platformu’ydu. Eylem Tophane Saat Kulesi’nde gerçekleştirildi. “Yalanları balon yaptık uçuruyoruz” şiarıyla örgütlenen eyleme yaklaşık yüz kişi katıldı. Basın açıklamasının okunmasının ardından temsili olarak “emeklilik için gün sayısı düştü yalanı”, “emekli aylığı bağlanma oranı arttırıldı yalanı”, “GSS yalanı” ve “reform yalanı” balon yapılarak uçuruldu.

Kızıl Bayrak / Bursa

Sivas: “Sağlık haktır, satılamaz!”

KESK Sivas Şubeler Platformu SSGSS Yasa Tasarısı’na karşı 10 Nisan günü basın açıklaması

yaptı. Basın açıklamasında şunlar söylendi: “Türkiye’ye verilecek kredi için SSGSS yasının çıkartılmasını şart koşan IMF heyeti ne kadar kararlıysa; daha önce Cumhurbaşkanlığı’ndan ve Anayasa Mahkemesi’nden dönen bu yasayı bir kez daha meclise taşıyan AKP Hükümeti ne kadar kararlıysa, bu alanları dolduran emekçiler onlardan bin kat daha kararlıdır.” Basın açıklaması boyunca “Sağlık haktır, satılamaz!”, “Hükümet yasayı al başına çal!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Sivas

78’liler: “Tasarı geri çekilsin!”

SSGSS Yasa Tasarısı’nda eski hükümlülerin işe girmesinin zorlaştırıldığını belirten 78’liler Dayanışma Derneği ve Dayanışma Ağı Derneği üyeleri, 11 Nisan’da Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile tasarıyı protesto ettiler. Tasarısının geri çekilmesini isteyen 78’liler, yaptıkları basın açıklamasının ardından yazdıkları mektupları hükümet temsilcilerine ve milletvekillerine postaladılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DİSK ve KESK’ten eylem!

15 Nisan günü İstanbul’da KESK’in yanı sıra DİSK de Genel Merkez binası önünde biraraya gelerek DİSK’e bağlı sendikaların yöneticileriyle sınırlı bir katılımı Şişli Postanesi’ne yürüdüler.

Şişli Postanesi önünde konuşan Çelebi “Şu anda yasa hala mecliste görüşülüyor. Milletvekilleri kendilerine gelince kıyak emeklilik gibi formülleri devreye koyuyor.” dedi

DİSK üyeleri açıklamanın ardından Şişli Postanesi’nden Meclis Başkanlığı’na protesto faksı gönderdiler. Yaklaşık 80 kişinin katıldığı yürüyüş ve faks eyleminde, “Sağlık haktır, satılamaz!”, “AKP yasayı al başına çal!” vb. sloganlar atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

KESK’ten faks eylemleri...

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu’nun (KESK) merkezi karar doğrultusunda, 15 Nisan günü, SSGSS Yasa Tasarısı’nın geri çekilmesi talebiyle illerde TBMM Başkanlığı’na faks çekme eylemleri gerçekleştirildi.

İstanbul’da Tünel’den Galatasaray’a yürüyüş!

İstiklal Caddesi Tünel’de toplanan KESK İstanbul Şubeler Platformu Galatasaray Postanesi’ne yürüyerek yasa tasarısını protesto etti. Yurtsever Cephe’lerin dövizler açarak destek verdiği eylem, Galatasay Lisesi önünde gerçekleştirilen basın açıklaması ile devam

etti. Basın açıklamasının ardından Galatasaray Postanesi’nden TBMM Başkanlığı’na faks çekmek isteyen kamu emekçilerini polis engelledi. KESK’liler engelleme girişimini protesto ettiler. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylem sloganlarla son buldu.

İzmir’de faks eylemi: “Parasız sağlık!”

Eski Sümerbank önünde toplanan DİSK, KESK, TMMOB, TTB, DTB, TEB bileşenleri SSGSS Yasa Tasarısı’nın mecliste görüşülmesini protesto ettiler. Yapılan basın açıklamasının ardından Konak Postanesi’ne yüründü ve meclise faks gönderildi.

Yaklaşık 50 kişinin katıldığı açıklamada “İşçi-memur elele genel greve!”, “Parasız sağlık!”, “İMF defol, bu memleket bizim!”, “Mezarda emekli olmayacağız!”, “Biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakacağız! Ya siz?” sloganları atıldı.

Basın açıklamasının ardından Konak Postanesi’ne yürümek isteyen kitle kolluk güçleri tarafından sürekli taciz edildi. Postane önünde ise ilerici ve devrimci basına yönelik keyfi engellemeler yaşandı. Basın çalışanlarının aldığı tutumu sahiplenen emekçiler bu sırada “Özgür basın susturulamaz!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganlarını attılar.

Ankara: “Sağlık haktır, satılamaz!”

Ankara’da Gima’nın önünde buluşan emekçiler, SSGSS’yi protesto etmek için TBMM’ye faks çekme eylemi gerçekleştirdiler.

Eylemde sürece dair basın açıklaması okundu. Ardından temsilciler TBMM’ne protesto faksı göndermek için postaneye gitti. Eyleme önceki eylemlere göre zayıf bir katılım oldu.

Emekçiler, “Sağlık haktır satılamaz!”, “Bu yasa meclisten geçmeyecek!” sloganlarını haykırdılar. Eyleme KESK, TMMOB, DİSK, Halkevleri, Kaldıraç, Alınteri ve BDSP katıldı.

“SSGSS emeğimizi, güvencemizi çalıyor!”

Sosyal Haklar İçin Kadın Platformu üyeleri SSGSS’ye kadınların esastan itirazı var diyerek eylemlerine devam ediyorlar. “Hırsız vaar! SSGSS emeğimizi, güvencemizi çalıyor!”, “Tadilatla düzelmez, sosyal güvenlik yasası geri çekilsin!” dövizleri ile 12 Nisan’da Taksim Metro çıkışında oturma eylemi yapan kadınlar Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı’nın geri çekilmesini istediler. Emekli-Sen İstanbul Şubeleri de eyleme destek verdi. Açıklamada yasa tasarısının kadınlar için getirdiği yıkıma dikkat çekildi. Cinsiyetçi anlayışa karşı çıkıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Eğitim-Sen eylemlerinden...

SES Genel Kurulu'ndan izlenimler...

SES 6. Olağan Genel Kurulu 11-13 Nisan tarihleri arasında gerçekleşti. Genel kurulun ikinci gününde Türkiye'nin dört bir yanından gelen delegeler konuştu.

2. günün ilk oturumu İzmir'den bir sosyalist sağlık emekçisinin konuşması ile başladı. İzmir delegesi güncel birçok soruna anlamlı değinmelerde bulundu. Sendika içerisinde kadınlara pozitif ayrımcılık adı altında hayata geçirilen burjuva feminist algılayış, kadın sorununun nasıl ele alınması gerekliliği, genel kurul sürecine damgasını vuran ilkesiz ve programsız ittifaklar ve tartışmalar ile Kürt sorununa yaklaşım başlıkları üzerinde durdu.

Öğleye kadar birçok ilden gelen delegeler konuşmalar gerçekleştirdiler. DSD ve yurtsever emekçiler arasındaki Kürt sorununa yaklaşım farklılığının ortaya konulduğu konuşmalarda, fiili mücadele hattı, halkların kardeşliği ve neo-liberal saldırı programlarına karşı mücadele başlıkları da ele alındı.

20 delegenin konuştuğu öğleden sonraki oturum ise daha canlı ve tartışmalı geçti. Oturum 2008 Newroz'unda yaşananlara dair kısa bir sinevizyon gösterimi ile başladı. Bir çocuğun kolunun polis tarafından ters çevrilerek kırıldığı sahne salonda öfke yarattı. Kimi emekçiler ayağa kalkarak "katiller" diye bağırırken, gözyaşlarına hakim olamayanlar oldu.

Ankara Şube Yönetim Kurulu'ndan yurtsever bir delege konuşmasına, tutuklu bulunan "Meryem Özsoğüt'e özgürlük!" talebini yineleyerek başladı. Tartışmaları belli yönleri ile yanıtlayan ve güncel mücadele süreçlerine dair çağrı yapan konuşma beğeni topladı.

Ardından Ankara Şube Yönetim Kurulu Başkanı bir konuşma yaptı. 14 Mart ve 1 Nisan eylem süreçlerine dair ayrıntılı değinmelerde bulundu. Bu süreçlerde Emek Platformu'nun ihanetçi yüzünün bir kez daha ortaya çıktığı vurgulandı ve bundan sonra hafızayı koruyarak mücadele edilmesi çağrısı yaptı. Sendikadaki kastlaşmayı kırmak gerektiğini vurgulandı.

Ankara'dan bir delegenin yaptığı konuşma, dağılan salonun yeniden dolmasını sağladı. Yoğun ilgi gören konuşmada tek kurtuluşun sınıf eksenli, bilimsel bir dünya görüşü ile mücadelede olduğu vurgulandı. Kaybedilmekte olan haklar konusunda da Kürt sorununda da tek çıkışın sınıf mücadelesinde ve sosyalizmde olduğu ifade edildi. Halkların kardeşliğine, işçilerin birliğine ve sosyalizmin yakıcılığına vurgu yapan konuşma ayakta alkışlandı.

Mevcut yönetim kuruluna, gününbirlik hareketin dışında bir mücadele hattı örülebilmesi, fiili mücadele hattının uygulanamaması ve eğitimin gerçekleştirilmemesi başlıkları başta olmak üzere birçok eleştiri yöneltildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Ege bölge mitingine 6 bin emekçi katıldı...

12 Nisan günü Ege bölgesinin birçok ilinden İzmir'e gelen eğitim emekçileri Konak eski Sümerbank önünden Gündoğdu Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler.

Yürüyüş kolunun en önünde "Eğitim ve bilim emekçileri kamunun tasfiyesine, işsizliğe, yoksulluğa, güvencesiz çalışmaya, antidemokratik uygulamalara dur! diyor" pankartı açıldı. Ardından KESK Şubeler Platformu pankartını açarak yürüyüşteki yerini aldı. KESK'in ardında İzmir Eğitim-Sen Şubeleri ve Aydın, Manisa, Denizli, Balıkesir, Muğla ve Uşak illeri ve ilçelerinden gelen eğitim emekçileri pankartları ile yürüyüşe katıldı.

Petrol-İş, TÜMTİS ve DİSK Emekli-Sen de pankart açarak eyleme katıldı. Reformist partiler ve devrimci kurumlar ise mitinge Herkese Sağlık Güvenli Gelecek için İzmir Platformu'nun pankartı arkasında katıldılar. İzmir'de gerçekleşen 14 Mart ve 1 Nisan eylemlerine göre katılım ve coşku yönünden daha zayıf bir miting gerçekleşti.

İlk olarak Eğitim-Sen 1 No'lu Şube Başkanı bir konuşma yaptı. Eğitim alanındaki kadrolaşmaya, eğitim sisteminin İMF ve sermaye tarafından ticarileştirilmesine, eğitime ayrılan bütçeye ve son dönemlerde üniversitelerdeki faşist saldırılara değindi. Eğitim-Sen MYK üyesi Sayim Gültekin ise uzun bir konuşma yaparak, saldırı yasalarına dur demek için alanlarda olduklarını belirtti.

Müzik grubunun söylediği türkülerin ardından miting bitirildi.

Petrol-İş Sendikası alana "Kahrolsun Türk-İş ağaları!", "Suskun Türk-İş istemiyoruz!" sloganı atarak girdi. Mitinge 6 binin üzerinde işçi ve emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Adana bölge mitingi: "Genel grev-genel direniş!"

Eğitim-Sen'in "Haklarımıza sahip çıkmak için, gericileştirilmeye, özelleştirmeye, anti-demokratik uygulamalara, ekonomik ve sosyal haklarımızın gaspedilmesine, iş güvencesiz çalıştırılmaya dur demek için alanlardayız!" başlığıyla düzenlediği bölge mitingi, 12 Nisan günü, 3 bini aşkın işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleşti.

Mimar Sinan Açık hava Tiyatrosu önünden Uğur Mumcu Meydanı'na coşkulu bir yürüyüş yapıldı. En önde "Eğitim ve yükseköğretimde ırkçı-gerici kuşatmaya, eğitimin piyasalaştırılmasına, iş güvencesiz çalıştırılmaya, kadrolaşmaya, ayrımcılığa, kazanılmış haklarımızın gaspedilmesine asla izin vermeyeceğiz!/Eğitim Sen" pankartı açıldı ve kortejler oluşturuldu. Adana, Ceyhan, Kozan, ÇÖDER, Antep, Maraş, Elbistan, Hatay, Niğde, Kilis, İskenderun, Dörtyol, Erzin, Tarsus, Silifke, Mersin, Mut Eğitim-Sen şube ve temsilcilikleri pankartlarının yanısıra, KESK Mersin Şubeler Platformu pankartı da yürüyüşte yerini aldı.

Eğitim emekçilerinin kortejlerinde eğitimde yaşanan kadrolaşma, piyasalaşma ve güvencesizlik ile beraber SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı öfkeli sloganlar ağırlıktaydı. "Genel grev-genel direniş!", "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganı ise öne çıkan diğer sloganlardı.

Eğitim-Sen Bölge mitingi SSGSS'ye karşı önemli bir araç olarak tartışılmış, diğer bileşenlerin de mitingde yer alması gerektiği kararlaştırılmıştı. Buna rağmen DİSK pankartının arkasında sadece Dev Sağlık-İş ve Emekli-Sen pankartı yer aldı. DİSK zayıf bir katılımı yürüdü. TMMOB simgesel bir katılım gerçekleştirdi. Sendika ve meslek örgütleri pankartının arkasında Adana İHD, 78'liler Derneği, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, HKP, ÇHKM, DHP, DİP-G, ESP, HÖC, Kurtuluş, Mücadele Birliği, TÖP, SEH, CHP, ÖDP, DTP, EMEP, TKP kortejlerinin alana girmesiyle miting programı başlatıldı.

Adana Eğitim-Sen Şube Başkanı Güven Boğa ve Eğitim-Sen MYK Üyesi Ali Berberoğlu'nun konuşmalarının ardından miting halaylar ve sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Adana

Van'da bölge mitingine yoğun ilgi!

12 Nisan günü Eğitim-Sen'in bölge mitinglerinden biri de Van'da, çevre illerin Eğitim-Sen şubelerinin katılımıyla gerçekleştirildi.

Mitinge Van Eğitim-Sen Şube Başkanı'nın açılış konuşmasıyla başladı. Şube başkanı konuşmasında ağırlıklı olarak Newroz olayları, hükümetin ekonomi politikaları ve SSGSS Yasa Tasarısı'na değindi. Ardından DTP milletvekili Özdal Üçer bir konuşma yaptı.

Son olarak Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaattin Dinçer konuştu. AKP hükümetinin politikalarının emekçiler üzerindeki olumsuz etkilerine değindi.

Miting Burhan Berken konseriyle devam etti. Eğitim emekçilerinin yanısıra halkın mitingde ilgisi yoğun oldu. Yaklaşık 5 bin kişinin katıldığı miting konserin ardından sona erdi.

Ekim Gençliği / Van

Adana Eğitim-Sen'den eylem!

Adana Eğitim-Sen 10 Nisan günü şube binası önünde gerçekleştirdiği eylemle "Performans Yükseltme Sınavı"na protesto etti, bu sınavda görev almayacağını açıkladı.

Basın metninde şunlar söylendi: "22 Kasım 2007 ve 23 Ocak 2008 tarihlerinde Adana genelinde tüm okullarda yapılan 'Performans Yükseltme Sınavının' üçüncüsü bugün ilimizde yapılacaktır. Bugünkü sınav nedeniyle bütün okul öğretmenleri farklı okullarda görevlendirilerek ücretsiz sınav gözetmeni olarak bu görevi yapmaları istenmektedir. Fakat Eğitim-Sen, Türk Eğitim-Sen ve Eğitim-İş'e üye öğretmenler olarak sevk olarak bugün iş bıraktık."

Kızıl Bayrak / Adana

Mevsimlik işçilerin 'ölüm mevsimi'!..

Mevsimlik tarım işçilerini taşıyan kamyon Afyon'da şarampole yuvarlandı. 9 işçi öldü, 35'i yaralandı. Bu, bu yılki mevsimin ilk kazasıydı. Arkasının geleceğini herkes biliyor, ancak ölüm sırasını bekleyen diğer tarım işçileri dışında umursayan yok. Onlar da sıralarını korkuyla beklemek dışında bir şey yapmıyor, yapamıyor.

Gerisinin geleceğini herkes biliyor, çünkü her bahar, her yaz yenileniyor bu toplu cinayet. Her bahar, her yaz, çocuklarını ve yoksulluklarını sırtlayıp gurbet yollarına düşen bu işsizler konvoyu, ne yazık ki, en ucuz yolculuğu tercih etmektedir. Kamyon ve traktör kasalarında, üst üste yaptıkları bu bilinmez yolculuk nerede, ne şekilde bitecek onlar da bilmemektedir. Kamyonun yuvarlandığı bir şarampolde, bir nehirde son bulmazsa yolculukları, 3 kuruş ekmek parası kazanacakları bir ovada pamuk tarlalarında, yahut bir dağda zeytin veya fındık bahçelerinde mola vereceklerdir.

Onları buralarda da çok farklı bir ortam beklemiyor aslında. Doğudan geliyorlar, Kürdistan'dan. Batıya, 'Türkistan'a, şovenist kışkırtmayla zehirlenmiş, kudurtulmuş 'öztürk'lerin, bozkurtların yurduna. Ucuza, en ucuza çalıştırılacak, ama aşağılanacak, horlanacaklar. En küçük bir olayda linç girişimlerine maruz kalacaklar. Tecrit edilecek, tehdit edilecek, 'trendman'a tabi tutulacaklar...

Elbette onları kamyon kasalarında taşıyan araçlar suçlu, bu taşınmayı kabul eden kamyoncu da, onların yoksulluğundan yararlanıp en ucuza çalıştırmayı fırsat bilen tarla-bahçe sahipleri de, şovenizm zehriyle kudurup saldırganlaşan öztürkler de. Hatta her yıl, her mevsim yinelenen bu toplu cinayetlere suskunlukla destek veren kitleler de suçlu.

Ancak tüm bu suçları ve suçluları toplayıp çarptığımızda ortaya çıkan sonuç, kapitalist sistemdir. Öncelikle onları bu derece yoksulluğa mahkum kıldığı için. Ardından,

böyle taşımacılığa izin verdiği, göz yumduğu, önlem almadığı, kontrol yapmadığı için. Ve şovenizm zehrini ve Kürt düşmanlığını sürekli pompalamayı iş edindiği için. Aslında fazlaca bir şey saymaya da gerek yok. Kapitalist devlete hakim 'en iyi Kürt ölü Kürt' anlayışı tüm suçlarının kaynağı olarak orta yerde duruyor.

Ancak bu anlayışın, en fazla yoksul Kürdü vurması hiç de tesadüf değildir. Başta hükümet partisi olmak üzere, mecliste onca Kürt milletvekili var. Sadece Kürt olduğunu inkar edenler değil, ifade edenler de onlarla aynı sıralarda oturup, kollarını kıpırdatmadan seyrediyor bu katliamları.

Bu yüzdendir ki, Urfalı mevsimlik işçilerle, ölümü gün aşırı karşılayan tersane işçileri, Davutpaşa'da patlamada ölenler, konteynırlara hapsedilenler aynı kapitalist düzenin aynı katliamcı kimliğine kurbandır. Kâr üzerine kurulu bu düzen, bu paracı düzen, işçiyi insan olarak görmemekte, makinelerinden bir makine, kâr araçlarından bir araç -hem de en ucuzundan- olarak görmekte ve muamele yapmaktadır. Bu yüzdendir bu ölümler karşısındaki katı duyarsızlığı, önlem almamaktaki bu inatçılığı. Kapitalist devletin, batan bankalar, dara düşen şirketler, bozuk giden ekonomi için tedbiri vardır ama işçi ve emekçinin yaşama hakkı için yok. Daha doğrusu, işçi ve emekçinin yaşam hakkı, bu kapitalist kâr makinesinin dişlilerini döndürme görevinden ibaret görülmektedir.

Urfa'dan çıktıkları yol, Afyon yakınlarındaki bir şarampolde sona eren işçiler ve tersanelerde ölüp ölüp duranlar, 'Artık ölmek istemiyoruz!' şiarında birleşip mücadelede güçlenmediği sürece her mevsim onların ölüm mevsimi olmaya devam edecek. Her işçi ve emekçi, tek tek, kendini mücadeleden geri tutan korkunun ne olduğuyla yüzleşmeli, ölümden öte köy olmadığını artık kavramalıdır.

Kokuşmuş düzenin yüzüstü temsilcileri!

Bir zamanlar meclis tavanına çığ köfte yapıştıran, deprem kargaşası içinde mezarda emeklilik yasası çıkartan vekiller, düzenli olarak kendilerine kıyak yasalar çıkartmaya da devam ediyor. Toplumsal muhalefetin geriliğinden de güç alan bu yüzüstüler güruhu son olarak kendilerini SSGSS yasının dışında bırakarak tarihi bir yüzüstülüğe daha imza attılar. Herkesin yasadaki kaçma telaşı içinde çoluk çocuk ailede kim varsa sigortalattığı bir zamanda meclisin sahipleri de kendi çözümlerini daha köklü bir şekilde oluşturdu.

İşçi ve emekçilere % 20 katkı payını ödeten vekiller, torba yasaya ekledikleri bir madde ile futbolcunun gelir vergisini yüzde 15'e, milli takım teknik direktörünün vergisini yüzde 5'e düşürdüler. Vekiller spora verdikleri değer ile göz yaşartırken ailelerine düşkünlükleri ile de dikkat çekmeyi başardılar. Zaten baştan aşağı dengesiz olan sağlık sistemini iyice tepetaklak eden SSGSS Yasa Tasarısı'na göre, "çatışmada yaralanan güvenlik güçleri" hariç herkesin katkı payı ödemesi gerekirken, milletvekilleri bu zorunluluktan kendilerini muaf tuttular.

Hiçbir milletvekilinden itiraz gelmeden kabul edilen maddeye göre, milletvekilleri sağlık harcamalarında katkı payı ödemeyecek. Herhangi bir insan hastaneye gittiğinde örneğin 1.000 YTL'lik ilaç aldığımda bunun 200 YTL'lik kısmını cebinden ödemek zorunda bırakılırken, milletvekili ve yakınları ilaca 5 kuruş katkı payı ödemediye ulaşacak. Bu ayrıcalık tasarının ilk halinde sadece "gazi"lere tanınıyordu.

Böylece milyonlarca dolar para kazanan futbolcunun vergisini indiren hükümet, Sosyal Güvenlik Tasarısı'yla da milletvekillerine getirdiği "sağlık kıyağını" önceki gün Meclis'ten geçirdi. Milletvekillerinin sağlık harcamaları için ceplerinden ödemedikleri her bir kuruş, TBMM bütçesindeki ödenekten karşılanacak. Buna göre, işçi-emekçiden gasp edilen vergilerle oluşan Genel Bütçe'den TBMM bütçesine ayrılan ödenek, vekil sağlık giderlerinde kullanılacak.

Madde tam bir "uzlaş" ile genel kuruldan geçti. Genel Kurul'da neredeyse en hızlı geçen maddelerden biri olan düzenlemeye aksi yönde hiçbir önerge verilmedi. Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'nın neredeyse tüm maddeleri üzerinde değişiklik için önerge yağdıran muhalefet de, bu düzenlemede hiç sesini çıkarmadı. Binlerce emekçinin sokağa döktüğü tasarıyla ilgili hiçbir düzenlemede anlaşma sağlayamayan iktidar ve muhalefet milletvekilleri, bu düzenlemede "ülkemizin ihtiyacı olduğu kenetlenme" içinde işi çözdüler.

Burjuvazinin zamanın parodilerini bile geçen yüzüstülüğü artık açık ve net olarak ortaya çıkmaktadır. Rüşvet, iş takibi, hayali ihracat, yolsuzluk gibi saman altından yürüyen sular artık tüm kamuoyunun önünde gürül gürül akmaktadır. Bu, çürüyen kapitalizmin açık bir resmidir.

Yüzüstü parlamentonun diğer bazı icraatları:

* Binlerce insan ev sahibi olabilmek umuduyla banka kuyruğunda çile çekerken, Meclis Başkanı, vekiller için bin 827 konut talebinde bulundu.

* Meclis Başkanı Köksal Toptan, parlamentonun verimli çalışması için bir takım önlemlerden bahsetti: Meclis televizyonunun cep televizyonundan izlenebilmesi için düzenlemeler yapıldığını kaydeden Toptan, Turkcell firması tarafından milletvekillerine Aralık ayı içinde birer cep telefonu dağıtılacağını söyledi.

* Milletvekili maaşlarının yattığı İş Bankası ile süren görüşmelere dikkat çeken meclis Başkanı Toptan, milletvekillerine bilgisayar verilmesi kararının alındığını ve ay sonuna kadar bilgisayarların teslim alınacağını söyledi.

* Milletvekillerinin emekli aylıklarının 1.050 YTL artırılması, AKP grup yönetiminin işin çığırından çıktığı fark edilerek SSGSS tasarısından çıkartıldı. AKP içinde kavgalara neden bu geri çekilme kıyak sağlık hizmetleri ile giderildi. Emekli maaşı ile geçinemeyen vekiller, halen 4 bin 129 YTL emekli aylığı alıyor.

İşçi ve emekçi hareketinden...

Öznur Kablo'da kölelik uygulamaları protesto edildi!

Tekirdağ-Çerkezköy 2. Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet sürdüren Öznur Kablo Fabrikası patronu İbrahim Balarası, 2007 yılından itibaren sendikal örgütlenme mücadelesine adım atan işçilere sistematik baskı uygulamaya başladı.

Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube'yle beraber örgütlenme çalışması yürüten Öznur Kablo işçileri geçtiğimiz Mart ayı içerisinde fabrika içindeki bir konteynırda günlerce hapsedildiler. 2 Öznur Kablo işçisi 13 gün, 9 işçi ise 2 gün kümes büyüklüğünde bir konteynırda insanlık dışı koşullarda tutuldular.

Çerkezköy Organize Sanayi bölgesinde yaşanan bu olaya karşı Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu fabrika önünde eylem kararı aldı. Öznur Kablo işçileri ile BMİS'in örgütlü olduğu çeşitli fabrikalardan işçiler 14 Nisan günü organize sanayi bölgesinde insanlık dışı uygulamalara, baskılara karşı yürüyüş düzendirler, fabrika önünde eylem yaptılar.

Sanayi içinde en önde DİSK, arkasında Birleşik Metal-İş 2 No'lu Şube pankartını açan BMİS üyeleri ve eyleme destek verenler Öznur Kablo'ya kadar coşkulu sloganlarla yürüdüler. "Sendika hakkımız engellenemez!", "Direne direne kazanacağız!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Öznur işçisi yalnız değildir!", "İşçinin onuru işkenceyi yenecek!" vb. sloganları atarak fabrika önüne geldiler.

İlk olarak BMİS 2 No'lu Şube Başkanı Yılmaz Bayram konuştu. Patronun sendikal örgütlenmeyi kırmak için başvurduğu yöntemleri aktararak, kavgada yumruk esirgemeyen bir sendika olduklarını vurguladı. Türk Metal'in sınıf işbirlikçisi tutumunu teşhir eden Bayram, Öznur Kablo işçilerinin onurlu mücadelelerini devam ettirdiklerinin altını çizdi. Ardından konuşan Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, Öznur Kablo işçilerinin gördükleri muameleyi 18. yüzyıl kölelik koşullarına benzetti.

Eylem sırasında "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganını atan işçiler fabrikanın duvarına protesto amaçlı boya ve yumurta attılar.

Esenyurt BDSP, Küçükçekmece İşçi Platformu, Sefaköy BDSP, Deri-İş Çorlu Şubesi, Tekstil-Sen, ÖDP, EMEP ile Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Siyo, GİMSAN, Paksan, Aryıldız fabrikalarından işçiler de eyleme destek verdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"Atılan işçiler geri alınsın!"

Belediye-İş Sendikası İstanbul 5 No'lu Şube, Çapa ve Cerrahpaşa'da yaşanan işten çıkarmalara ve tıkanan

TİS sürecine ilişkin Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Dekanlığı önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Birlik, mücadele-zafer!/Belediye-İş 2 No'lu Şube", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "Bilim yuvalarında kölelik çalışma koşullarına hayır!", "Toplu sözleşme hakkımız engellenemez!" Belediye-İş 5 No'lu Şube pankartlarının açıldığı eyleme Tez Koop-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube üyesi işçiler önlükleriyle katıldılar.

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi önünde toplanan işçiler, sloganlar ve alkışlar eşliğinde Dekanlık önüne yürüdüler. Basın açıklamasını 5 No'lu Şube başkanı Nihat Baltaş okudu. Tüm zorluk ve engellemelere karşın taşeron firma olan Avrupa Grubu Seven ortaklığı ile 24 Aralık 2007'de başlayan toplu sözleşme görüşmelerinin İstanbul Üniversite yönetimi ve rektörünün uzlaşmaz ve katı tutumu nedeniyle uzlaşmazlıkla sonuçlandığını belirtti. Sorunlar çözülmüncüye kadar mücadele edeceklerini söyledi. Eyleme yaklaşık 400 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TEGA: İlk grev ilk dayanışma!

Grevlerinde 70'li günlere yaklaşan TEGA Mühendislik işçileri, 13 Nisan günü Sincan'da bir dayanışma etkinliği düzenlediler. Sincan Organize Sanayi patronlarının tüm baskılarına rağmen sürdürdükleri grevlerinin 67. gününde dayanışma etkinliğinde buluştular.

Saat 15.30'da başlayan etkinliğin ilk konuşmasını Birleşik Metal-İş Sendikası Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Güleğül yaptı. Grev sürecinde karşılaştıkları özel güvenlik ve gözaltı terörünü anlattı. Mersin Tarsus'ta kurulu bulunan ve 742 gün süren grevin ardından kazanımla sonuçlanan SCT grevine değinen şube başkanı, TEGA işçilerine birlik ve dayanışmanın gücünü şöyle özetledi: "Biz kendi gücümüzün farkına vardığımızda ne SSGSS uygulanabilir ne kadem tazminatı hakkımız gaspedilebilir."

Dayanışma etkinliğinin ikinci konuşmacısı SCT Turbo Filtre İşyeri Baştemsilcisi Erdiç Tümük oldu. Tümük konuşmasında grevin kazanımlarına değindi.

Tümük'ün ardından DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu salona seslendi. Serdaroğlu yaptığı coşkulu konuşmada bugün yaşananlardan 12 Eylül darbesini ve onun yürürlüğe koyduğu faşist yasaları sorumlu tuttu.

Dayanışma etkinliğinin son konuşmasını DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün yaptı; 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını belirtti ve Taksim çağrısını yükseltti.

Konuşmaların ardından "Emeğin Aydınlik Yüzü" isimli sinevizyon gösterimi izlendi. TEGA grevinin

görüntülerinin de yer aldığı sinevizyon gösterimi işçiler tarafından coşkuyla izlendi. Sinevizyonun ardından Sevinç Eratalay, Diyez Müzik Topluluğu ve Hasan Tatar, TEGA grevcilerine ve dayanışmaya gelenlere müzik dinletisi sundular. Müzik dinletisi sırasında halaylar çekildi ve hep bir ağızdan söylenen Çav Bella şarkısıyla etkinlik sona erdi.

Etkinliğe ÖEP, Yurtsever Cephe, Çimsetaş İşyeri Temsilciliği, Sincan İşçiden İşçiye Bülteni, Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER), UID-DER, İşçi Gazetesi, SES Ankara Şubesi, AÜ Cebeci Kampüsü Öğrencileri, Marksist Bakış Dergisi, EMEP ve SDP tarafından destek mesajları gönderildi.

Dayanışma etkinliği boyunca salondan "TEGA işçisi yalnız değildir!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganları coşkuyla atıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Şahin Motor'da görüşme 17 Nisan'da!

Gebze Çayırova'da DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi Şahin Motor işçilerinin 5 Mart'ta başlattıkları direniş devam ediyor.

Şahin Motor'da 5 Mart'ta ikisi sendika temsilcisi olmak üzere toplam 5 işçi kapı önüne kondu. İşten atma saldırısı 17 Mart'ta 54 Birleşik Metal-İş üyesinin atılmasıyla sürdü. Fabrikadaki tüm sendikali işçilerin kapı önüne konması anlamına gelen bu saldırının ardından fabrika önünde hareketlilik başladı.

Kurdukları direniş çadırı ile fabrikaları önünde beklemeye başlayan Şahin Motor işçilerinin bekleyişi sürüyor.

Patron, Birleşik Metal-İş Sendikası'na savaş açmasından hemen önce Tepeören'de fason bir şirket kurarak işten atmaların hemen sonrasında buradaki işçileri Şahin Motor'a aktardı.

Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi Örgütlenme Uzmanı Nihat Akyol, fabrika içinde % 20-30 arasında bir üretim sağlandığı bilgisini verdi. Şimdiye kadar anlaşma sağlanamadığını, 17 Nisan günü yapılacak görüşmeyi beklediklerini belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Eğitim ve bilim emekçileri birleşin!

Eğitim Sen İstanbul 6 No'lu Üniversiteler Şubesi, 29-30 Mart'ta İzmir Gümüldür'de gerçekleştirilen "Üniversite: Dönüşüm ve Müdahale" adlı forumun sonuç bildiğini 16 Nisan günü açıkladı.

Şube adına deklarasyonu Eğitim-Sen 6 No'lu Şube Yönetim Kurulu Üyesi ve Şube Sekreteri İsmet Akça yaptı. Kapitalizmin pervasız saldırılarına değinen Akça, özünde toplumsal hak mücadelesi olan üniversite mücadelesinin yalnızca bilim emekçilerinin

parçalanmış çabalarıyla yürütülemeyeceğini, üniversitelerin tüm bileşenleriyle bir bütün olduğunu, bu nedenle taşeronlaştırılmış işçilerinden memurlarına, öğretim elemanlarından öğrencilere kadar geniş bir hattın örülmesi ve kurumsal birlikteliğin yaratılması gerektiğinin altını çizdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

16. günde rektörlük önünde...

Marmara Üniversitesi Hastanesi'nde İstanbul Tabip Odası, SES Anadolu Şubesi ve Sağlık Emekçileri Sendikası MÜ İşyeri Temsilciliği'nin "Herkes eşit, ücretsiz yemek" sloganıyla başlattığı yemek boykotu 16 Nisan'da Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü önüne taşındı.

Otobüslerle üniversite kampüsü önüne gelen sağlık emekçileri, yemek karşılığı katkı payı ödenmesi zorunluluğunu protesto ettiler. Sağlık emekçileri ücretsiz yemek hakkı mücadelelerini 6 aydır ödenmeyen döner sermaye katkı payları, geriye dönük maaş ödemeleri ve kadrolu çalışanların nöbet paralarının ödenmesi taleplerini de ekleyerek genişlettiler.

Kampüs girişinde basın açıklamasını okundu. Açıklama taleplerin tekrar sıralanmasıyla son buldu. SSGSS'ye karşı yürütülen mücadele ve herkese sağlık güvenli gelecek talebi dillendirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mevsimlik tarım işçilerinin ölümüne tepkiler...

Şanlıurfa'dan bir kamyon kasasıyla Eskişehir'e çalışmaya giden tarım işçilerinden kamyonun devrilmesi sonucu 9'u hayatını kaybetti, 35'i yaralandı. 6 senede 74 tarım işçisi hayatını kaybetti, Tuzla tersanelerinde son 15 yılda yaklaşık 75 tersane işçisi hayatını kaybetti ve daha birçok yerde işçiler hayatlarını patronların kar hırsı yüzünden kaybediyor. Gerçekleşen iş cinayeti ile ilgili açıklama yapan TİB-DER şunları söyledi:

"Kapitalist sistem kar üzerine kurulu patronların çıkarlarını gözetken bir sistemdir. Bu düzen bizi açlığa, sefalete, ölüme mahkûm ederken, biz Tersane İşçileri Birliği Derneği olarak diyoruz ki, artık kölece çalışma koşullarına karşı saflarımızı sıklaştırıp mücadelemizi yükseltelim, işçi sınıfının bayrağı olan kızıl bayrağı daha yukarılara yükseltelim!"

OSB-İMES İşçileri Derneği ise şu görüşlere yer verdi:

"Gerçeklerin üstü her zaman nasıl örtülüyorsa Eskişehir'de yaşanan işçi kıyımının da sadece trafik kazasından ibaret olduğunu söyleyecekler. Bizler kötü çalışma koşullarımıza karşı örgütlenip mücadele etmezsek ölmeye devam edeceğiz. Bizler gerçeklerin farkına varıp bu gidişata artık dur diyebilmeliyiz. Ölüm makinesi olan kapitalist sisteme karşı saflarımızı sıklaştırıp mücadele dinamiğimizi açığa çıkartmalıyız. OSİM-DER'li işçiler olarak iş cinayetlerine 'ARTIK YETER' diyoruz ve katliamlara karşı işçi ve emekçileri kenetlenmeye çağırıyoruz."

ANT Gıda'da halaylı işbaşı!

Balıkesir'in Havran İlçesi'nde kurulu bulunan Ant Gıda'da çalışan işçilerin 48 günlük direnişleri zaferle sonuçlandı. Ant Gıda işçileri halaylar çekerek işbaşı yaptılar. Ant Gıda'ya ait Fora Zeytincilik'te çalışan ve 170 işçiyi kapsayan Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş ve Ant Gıda patronu arasında süren TİS görüşmeleri 22 Şubat tarihinde başlayan grevle kopmuştu.

48 günlük direnişin ardından, Tek Gıda-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu yaptığı yazılı açıklamayla, 5 yıla yakın süredir örgütlülüğü devam eden fabrikada ilk kez TİS imzalandığını duyurdu. Yüzde 17 ile yüzde 25 arasında değişen iyileştirmeler sağlandığı açıklandı.

Emekli-Sen'den 1 Mayıs provası!

Sendika ve toplu sözleşme hakları için kesintisiz bir mücadele yürüten DİSK'e bağlı Emekli-Sen İstanbul Şubeleri sendika kurma haklarına sahip çıkıyorlar.

Emekli-Sen İstanbul şubeleri aldıkları merkezi eylem kararları çerçevesinde 12 Nisan günü bir kez daha eylemdeydiler. Galatasaray Lisesi önünde DİSK/Emekli-Sen kapatılmaz!" pankartını açarak toplanan Emekli-Sen'liler "1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanındayız!" yazılı dövizlerle Taksim Tramvay Durağı'na yürüyüş gerçekleştirdiler. 1 Mayıs, SSGSS saldırısı, üniversitelerde artan faşist saldırılar ve Emekli-Sen'in kapatılma davasını sloganlarıyla birleştiren emekliler 1 Mayıs'ın provasını yaptılar.

Basın açıklamasını okuyan DİSK/Emekli-Sen Genel Başkanı Veli Beysülen, Emekli-Sen'i kurarken kimseden icazet almadıklarını ve bugün verdikleri mücadele için yine kimseden icazet almayacaklarını söyledi. AKP'nin Emekli-Sen'in kapatılmasını onaylarken kendine dönük kapatma davasında kopardığı yaygarayı örnekleyen Beysülen, AKP'nin saldırı kendine yöneldiğinde demokrasi havarisi kesildiğini ifade etti.

Açıklama, 16 Nisan'da İstanbul'da gerçekleştirilecek yürüyüş duyurusu ve 20 Nisan'da Ankara merkezli gerçekleştirilecek "Emekliler insanca yaşamak istiyor!" mitingine çağrıyla son buldu. Emekliler mücadele taleplerini bir kez daha sıraladılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Arçelik işçilerinin eylemleri sürüyor!

Nakliyat-İş Sendikası üyesi Arçelik işçileri, Koç Holding'e karşı verdikleri mücadelede 103. günü geride bıraktılar. Arçelik işçileri Tuzla Arçelik Fabrikası önünde başlattıkları direnişlerini Nakkaştepe'deki Koç Holding binası önünde devam

ettiriyor ve birçok eylemle birleştiriyorlar.

İşçiler 11 Nisan günü Taksim Gezi Parkı'ndan Yapı Kredi Bankası önüne yürüyüş düzenlediler. Burada basın açıklamasını okuyan Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, sendikal örgütlenme mücadelelerinde gösterdikleri kararlılığa işaret ederek, SSGSS saldırısına karşı da direniş coşkularını alanlara taşıdıklarını ifade etti. Açıklamasını sınıf dayanışması vurgusuyla sonlandırdı.

Açıklamanın ardından bir süre oturma eylemi yapan işçiler yer yer polisin engelleme girişimlerine de maruz kaldılar. Eylemde konuşan Nakliyat-İş yöneticileri önümüzdeki günlerde "Arçelik ürünlerini tüketmeme" kampanyası başlatacaklarını duyurdular.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TİB-DER'den dayanışma çağrısı!

Öznur Kablo işçilerinin karşı karşıya kaldığı insanlık dışı uygulamayı protesto eden Tersane İşçileri Birliği Derneği Öznur Kablo işçileriyle dayanışma içinde olduklarını belirterek şu açıklamayı yaptı:

"... Çerkezköy'de hak arama mücadelesinin kurbanı olan işçi kardeşlerimize yönelen saldırı bize yöneltilmiş bir saldırı olarak alguluyoruz. Daima onların mücadelesinde onlarla birlikte yan yana olacağız. Zaten sınıf dayanışmasını güçlü tutamazsak bu saldırıların daha şiddetlisi bizi bulacaktır. Bizler Tersane İşçileri Birliği Derneği üye ve yöneticileri olarak buradan bütün ilerici sendikalara, işçi kardeşlerimize açık bir çağrıda bulunuyoruz. Bu saldırı hepimizdedir. Çerkezköy 'Öznur Kablo işçisi yalnız değildir!' i haykırmanın ve patronların karşısına dikilmenin tam zamanı.."

Adana Tekstil Sen'den kurultay...

Adana Tekstil Sen Temsilciliği 13 Nisan günü "Sigortasız, düşük ücretlerle çalıştırılmaya, fazla mesai sömürüsüne son!" şiarıyla Tekstil İşçileri Kurultayı gerçekleştirdi.

Kurultay sinevizyon gösterimi ile başladı. Ardından katılımcıları selamlayan bir konuşma gerçekleştirildi ve Adana Tekstil Sen Temsilcisi Havalı Mengi kürsüye davet edildi. Mengi kurultay öncesi yürüttükleri pratik faaliyetleri, neden Tekstil Sen'i kurduklarını anlattı. Ardından Tekstil Sen Genel Sekreteri konuştu. İş cinayetlerinin yanısıra Türkiye'deki tekstil sektörünün durumunu ve sömürünün boyutlarını aktardı.

Ardından Hacer Koçak Mersin Serbest Bölge'de geçtiğimiz yıllarda yaşanan greve katılan bir arkadaşının mektubunu okudu ve grev sürecini anlattı. Dev Sağlık İş Çukurova Bölge yöneticilerinden Hüseyin Türkmen, Balcalı Hastanesi'nde yaşadıkları deneyimi ve sendikalaşma süreçlerini anlatan bir konuşma gerçekleştirdi.

Verilen aranın ardından bir Tekel işçisi ile emekli bir tekstil işçisi konuştu.

Konuşmaların ardından Havalı Mengi tekrar kürsüye çıkarak, sigorta ve sendika hakkı için, kreş hakkı için, 7 saatlik iş günü 35 saatlik çalışma haftası için, çocuk işçiler için kampanya yapılmasını önerdi. Ayrıca SSGSS'ye karşı ve 1 Mayıs'ın ücretli izin olması için kampanya önerisinde de bulundu. Kurultaya yaklaşık 30 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

TKİP II. Kongresi kapanış konuşması... / 2

Devrimci çizgi, devri

Temel ilkeler ve stratejik çizgi günlük çabayı belirlemelidir

Genel doğruları, ama gündelik gidişatın genel rotasını oluşturan genel doğruları vurgulamayı çok önemsiyorum, parti olarak da bunu sürdürmek durumundayız. Zira bugünün Türkiye'sinde bu bakış açısını yakalamış tek partiyiz. Böyle bir bakış açısına sahip hiçbir parti, hiçbir örgüt yok bugünün Türkiye'sinde. Biz en başından itibaren samimi bir inanç ve kararlı bir yönelim olarak bu yolda yürümeye çalışıyoruz, hala da o yolda yürüyoruz. Bunu temsil eden tek partiyiz. Bu nedenle bu üstünlüğümüzü titizlikle korumalıyız, bu omuzlarımızda anlamı ve önemi bizi aşan bir sorumluluk olarak durmaktadır. Kadrolarımızın bunu daha derinlemesine bir biçimde bilince çıkarması gerekiyor, oysa halihazırda bu hiç de istenen düzeyde değildir.

Partinin mevcut durumuna, önündeki acil ve çözümlenemeyen sorunlara bakarken bile bunu temel stratejik hedefleri ve öncelikleri üzerinden yapabilmeliyiz (7. Yıl değerlendirmesi yakın dönemden buna olumlu bir örnektir). Partinin ifade uygunsu stratejik yol haritasını hep göz önünde tutmalı ve gelişme sürecimizin tüm sorunlarına buradan bakmalı, ideolojik cephede, sınıf cephesinde ve ihtilalci örgüt cephesinde durum nedir diye sorarken yanıtları bu genel yol haritası ışığında ele almalı ve irdelermeliyiz. İşte geleceği gözeterek, onu bir an bile gözden kaçırmayarak, güne yüklenmek dediğimiz şey budur. Güne yüklenerek geleceğe hazırlanmak diyoruz buna ve burada vurgu gelecek üzerindedir, güne yüklenmek tam da geleceğe başarılı bir hazırlık içindir.

Bolşevizmin deneyimlerinin en öğretici yanlarından birisi de budur. Yani nihai hedefi hiçbir biçimde, bir an olsun gözden kaçırmadan, tam tersine öteki her şeyi buna tabi kılarak güne etkin bir biçimde yüklenmek, güncel olanaklardan ve fırsatlarından en iyi bir biçimde yararlanmak, güncel görevlerin çözümüne en büyük bir irade gücüyle yüklenebilmektir, bu deneyimin özü. Bizim yapmaya çalıştığımız da budur. Biz genel doğrularımızı hiç de günlük sorunlarımızı örtmek ya da hafiflemek için yineliyor değiliz. Partimizin halihazırda böyle bir zaafı yoktur. Bu açıdan kendimizi, partimizi elbette sürekli denetleyelim, günün görevlerini önemsizleştirebilen eğilimlerle mücadele edelim. Fakat bunu yaparken, partinin sorunu bütünsel bir bakış açısıyla, yani gelecek ve gün, temel stratejik doğrultu ve bu çerçevede günün acil görevleri bakış açısıyla ele almak titizliğini de sürdürüelim. Aslanan budur, bu doğru devrimci bütünselliktir.

Bu aslında devrimci teoride strateji-taktik bütünlüğü denilen temel ilkesel sorunun ta kendisidir. Strateji bir doğrultu ortaya koyar, bir yol haritası verir, bir gelecek ufku sunar. Ama sizin buna hizmet eden taktiğiniz yoksa, sonuçta o boş bir laf olarak kalır. Belirsiz bir geleceğin ardında soyut hedefler olarak kalmaktan öteye gidemez. Saptadığımız devrimci stratejiye başarılı devrimci taktiklerle ulaşabilirsiniz ancak. Ama devrimci stratejiye tabi olan, ona hizmet eden taktiklerle, yoksa saptanmış devrimci stratejiden kopuk

taktiklerle değil. Türkiye sol hareketinin en temel zaaflarından biri de işte budur. Ama oportünizm de tamamı budur. İlkesel çerçeveyi, stratejik amacı kaybederek güç kazanmak adı altında güne yüklenmektir, ne pahasına olursa olsun güç edinmek peşinde koşmaktır. Ama parlamentarizm, ama "ortak aday", ama her türden türden iç bulandırıcı ilkesizlik ve fırsatçılık vb... Oysa eğer gündelik politika ve taktiğiniz stratejik hedefleriniz ışığında belirlenmiyor ve ona hizmet etmiyorsa, taktiğiniz dört dörtlük bir oportünizm örneğidir.

Devrimci taktik, devrimci stratejiye hizmet eden, onun ışığında belirlenmiş, onunla bağlı kurularak, onun gerekleri bir nebze olsun unutulmayarak kurulmuş taktik demektir. Bu açıdan politikada yetersizliklerimiz, pratik çalışmada kusurlarımız kuşkusuz tartışılabilir. Ama güne temel perspektifler, taktiğe stratejinin ışığında bakmadığımız hiçbir biçimde söylenemez. Bu da partimizin temel önemde bir başka üstünlüğüdür. Biz bu bakışı, bu bilinci 10. Yılı vesile ederek parti içerisinde yerleştirmeyi başarabilirsek, böylece partinin ideolojik kimliğini kadrolar şahsında daha sağlam bir temele kavuşturmuş oluruz. Parti kadrolarımızın bilinci ve kavrayışı işte o zaman partimizin en büyük kazanımı ve geleceğe sağlamca yürüyebilmesinin güvencesi haline gelir.

Bugün parti kadrolarımızda bu bilincin yeterli düzeyde olduğunu söylemek çok zor, zira insanlarımızın birçoğu ciddi, sistemli ve derinlemesine bir eğitimden halen yoksundur. Bu partiye güvenmekte, ona içtenlikle inanmakta ve güvenle bağlanmaktadır. Bu partinin doğru bir çizgide durduğunu bilmekte, sağlam bir konumda bulunduğunu bir çok belirtiden hareketle görmekte, en azından hissetmektedirler. Ama onun ideolojik mantığını yeterli bir açıklık ve derinlikte henüz kavramamaktadırlar. Bu çerçevede sistemli ve sürekli bir ideolojik eğitim meselesini mutlak biçimde önemsemeli, bunu partide planlı yürütülen bir iş haline getirmeliyiz.

Devrimci örgüt yaşamsaldır!

Devrimci örgüt, düzenin icazet sınırları dışında, illegal temellere dayalı ihtilalci bir sınıf örgütü sorunu üzerinde de kısaca durmak istiyorum. Bu bir bakıma bu kongrenin en önemli ve öncelikli gündemi idi. Nitekim en geniş zamanı, iki tam günü bu konuya ayırdık. Bununla da kalmayıp öteki gündemleri ele alırken de döne döne örgüt sorunuyla bağlantıları üzerinde durduk. Bu kuşkusuz boşuna değil. İhtilalci temellere dayalı devrimci örgüt sorunu bugünün Türkiye'sinin en önemli devrimci ihtiyacıdır ve partimizin de halen en öncelikli sorun alanıdır.

Gerek 1990'ların ortasından son 10-12 yılı, gerekse iki kongre arası dönemi değerlendirirken yaptığımız en önemli saptama, devrimci hareketin toplamında devrimci örgüt sorunu belirgin bir zaafiyetin doğduğu idi. Son onyıllık dönemin toplamında devlet çeşitli biçimler içinde bu sorunun üzerine gitti. İlk yılları kapsayan yoğun örgüt operasyonları ile ardından onları tamamlayan hücre saldırısı bunun ifadesiydi.

Amaç yeraltına dayalı devrimci örgütsel yapıların, giderek buna dayalı ruh ve geleneklerin tasfiyesi idi. Bunda önemli bir başarı elde edildiğini yüreklilikle kabul etmeliyiz. Bu yüreklilik gösterilmeden sorunun üzerine ciddiyetle gidilemez, öncelikle bunun altını çizmek gerekir. Oysa geleneksel küçük-burjuva akımlar halen bu netameli gerçeğe pek dokunmaksızın işleri götürmeye çalışıyorlar, bu alanda doğmuş bulunan belirgin zaafiyet açıkça tanımlanmadan ve özel bir iradi çabayla üstüne gidilmeden devrimcilik adına hiçbir yere gidilemeyeceğini de bilmezlikten gelerek. Bu nesnel bir sonuç olarak doğmuş bulunan tasfiye durumunun giderek bilinçlerde ve ruh halinde de kendini üretmesinden, fiili tasfiye durumuna teslimiyetten, giderek bunun kendini tasfiyecilik olarak göstermesinden başka bir şey değildir.

Parti olarak kesin ve etkin bir tutumla bunun karşısına dikilmeliyiz ve bunu da öncelikle kendi pratiğimiz üzerinden göstermeliyiz. İlegal örgütümüzü güçlendirmeli, pekiştirmeli, özellikle profesyonelleştirmeli ve elbette amaca ve ihtiyaca uygun biçimde yaymalıyız. Buna ilişkin hemen tüm sorunlar kongrede tartışılmış bulunuyor, şimdi sorun kongrenin sözünü, kongrenin bu konuda ortaya koyduğu iradeyi pratiğe taşımaktır ve bunun hakkını vermek tüm partinin, evet tüm alanları ve kesimleriyle bütün bir partinin görevidir. Kongre sonrasında bu sorun üzerinde sistemli bir biçimde durulmalı, tüm parti buna ilişkin sorunlarla ilgilenmeli, parti basını bu konuya ilişkin sorunların çeşitli yönleri ve boyutları üzerinde aralıksız olarak durmalıdır. Bu arada partinin ihtilalci bir yeraltı örgütü sorununa ilişkin bugüne kadarki birikimi ve deneyimi üzerinde durulmalı, buna ilişkin başlıca metinler de yeniden incelenmelidir.

İlegal temellere dayalı sağlam bir örgütsel yapılanma ve çalışma, legalitenin etkin ve amaca uygun bir kullanımından ayrı düşünülemez. Bu ikisi birbirine kopmaz bir biçimde bağlıdır, her biri ötekini varlık nedeni, güvencesi, olmazsa olmaz koşuludur. Fakat konuya ilişkin temel metinlerimizde üzerinde önemle durulduğu gibi, bu bize bu ilişkide illegalitenin temel ve stratejik, oysa legalitenin istismarının tabi ve taktik bir sorun olduğunu da hiçbir biçimde unutturmamalıdır. İlkesel ve ideolojik açıdan sorunun en can alıcı noktası burada gizlidir. Bu, devrimci örgüt sorunu tasfiyecilik ile devrimciliği ayıran temel önemde bir ayırım noktasıdır. Bunun üzerinde geçmiş belgelerimizde yeterince durulmuştur, bu nedenle burada buna yalnızca atıfta bulunmak yeterlidir. (Bu konuda öncelikle, *EKİM 1. Genel Konferansı'nın Parti: Proletaryanın Devrimci Öncüsü* başlıklı temel metni, *EKİM 3. Genel Konferansı'nın konuya ilişkin İlegal Örgüt Legal Çalışma* başlıklı metni ve elbetteki *Parti Kuruluş Kongresi'nin konuya ilişkin değerlendirmeleri* anılabilir...).

Konunun bir başka yönü örgüt sorununun sınıfsal boyutudur. Devrimci örgütü proleter sınıf zeminine oturtmak, bu zeminde geliştirmek ve güçlendirmek, proleter kitle bağları ile çevrelemek ve elbette tüm bunların bir parçası olarak partinin kadro bileşimini proleterleştirmektir. Bu kadarını hatırlatmak yeterlidir. Zira gerisi hem kongrede ayrıntılı olarak tartışılmıştır,

Devrimci örgüt, devrimci sınıf...

(TKİP Merkez Yayın Organı *Ekim*'in Mart 2008 tarihli 251. sayısından alınmıştır...)

hem de devrimci sınıf eksenini üzerinden parti mi mezhep mi üzerine söylenen herşey sonuçta bu alandaki sorunlara ve görevlere çıkmaktadır. 7. Yıl Değerlendirmesi, tüm büyük kentlerde ve partinin tüm temel çalışma alanlarında sınıf çalışmasına kilitlenmek sorunu üzerinde durmuş ve ardından bunu örgüt sorununa bağlamıştır. Kongre buna ilişkin değerlendirmeleri ve uyarıları onaylamış durumdadır. Bir kez daha sorun artık bir uygulama ve elbetteki uygulamaya dair sorunları parti basınında sistemli bir biçimde irdeleme, tartışma, eleştirme, geliştirme, deneyimleri özetleme vb. sorunudur.

Devrimci kimlik, devrimci militan kadrolar...

Teori, program ve taktik anlamında devrimci ideolojik çizgi, devrimci örgüt ve nihayet devrimci sınıf eksenini, bu üçünün organik birliği ve bütünlüğü, bize adına gerçekten yaraşır devrimci bir sınıf partisini tüm temel boyutlarıyla verir. Bunlar başından itibaren parti sorununa yaklaşımımızın da temel unsurları olarak ortaya konulmuşlardır. Her biriyle bağlantılı daha alt öğeler de vardır kuşkusuz, ama belirleyici olan bu temel esaslardır ve tüm ötekiler bunların doğal uzantılarıdır. Bunlar varsa partinin devrimci kimliği güvence altındadır. Bunlardan birinden biri zayıfsa ya da aksiyorsa, partinin devrimci sınıfsal kimliğinde ya yetersizlik ya da daha da kötüsü zaaf var demektir.

Bu genel vurguları yine de sözü bu dönem için daha özel olan bir noktaya bağlamak için yapıyorum. Bu, devrimci kimlik sorunudur ve daha özel anlamda kadroları ilgilendirmektedir. Çok yönlü devrimci kadroların yetiştirilmesi, partimizin özellikle bu dönem çubuk bükmesi gereken temel önemde bir sorun ve ihtiyaçtır. Partinin çizgisi, örgütü, değerleri ve sınıfla devrimci temellerde birleşmeye dayalı çalışma pratiği, devrimci kadronun içinde gelişip serpileceği genel zemindir. Ama bu bunun kendiliğinden olacağı, bunların sağlam ve çok yönlü ihtilalci kadroların yetişmesi için gerekli tüm koşulları kendiliğinden sağladığı anlamına gelmez. Evet, bunlar temel, olmazsa olmaz koşullardır. Fakat bu zemin üzerinde çok yönlü ihtilalci kimliğe sahip örgüt kadroları yetiştirmek yine de özel bir iştir ve parti bunun üzerinde daha bir titizlikle durmalıdır. Bugünün tarihi ortamında ve günümüz Türkiye'sinde bu özellikle önemli bir konudur. Kadrosal durumumuza daha yakından bakıldığında, bu alandaki çok ciddi sorunları görmemek gerçeğe gözlerini kapamak demektir. Ne iyi ki kongremiz bu konuda da gerekli yürekliliği göstermiş, bu alanda sorunlarımızı çok yönlü olarak saptamıştır.

Partide ihtilalci kimliği tüm kadro ve militanlar şahsında geliştirip güçlendirmek meselesine şu dönem çok özel bir biçimde vurgu yapılmalıdır. Sınıf mücadelesinin geri düzeyi, bu geri düzeye uygun politik ve örgütsel tarz, bilinçlerde değilse bile gerçek kimliklerde ve elbette pratiklerde bu yanın zayıflaması sonucunu kendiliğinden yaratıyor, bunu unutmamalıyız. Somut deneyimlerimizin de gösterdiği gibi bazı insanlar ideolojik platformunuzu ve genel yöneliminizi içtenlikle onaylıyorlar ve belli bir heyecanla saflarımıza

katılıyorlar. Belli görevler üstlenip zamanla bir yerlere de geliyorlar. Ama bir bakıyorsunuz, içlerinden bazıları adeta çürük bir elmanın daldan düşmesi misali mücadelenin dışına ya da gerisine düşüyorlar. Yaşanan örnekler daha yakından ve somut olarak bakarsanız, bunda şaşırtıcı bir yan olmadığını görürsünüz. Zira bu insanlar devrimci pratiğin ve ihtilalci örgüt yaşamının çok yönlü ve zorlu sınavlarından geçip bunun içinde yoğrulmuş olmuyorlar. Dönem bu türden bir çok yönlü eğitim ve yoğrulma için yazık ki yeterince zengin ve yoğun imkanlar sunmuyor. Böyle olsa, kadrolar böyle bir pratiğin içinde kendilerini bulurlar, serpilip gelişirler, güçlenip çelikleşirler, ya da bunu başaramadıkları ölçüde aynı zor koşullar tarafından hızla elenirler. Ama halen bu açıdan genel koşullar yeterince elverişli değil ve parti kadro politikasında bu gerçeği hesaba katmalı, bunun gerektirdiği bir dikkat ve titizlik içinde olmalıdır. Gerçek manada ihtilalci, kendini tümüyle davaya adayan, dövüşmesini ve direnmesini bilen kadro sorununu çok daha fazla önemsemelidir.

Devrimci misyon bilinci

Son bir noktayı ekleyerek bitirmek istiyorum. 20. Yılı ve ardından 10. Yılı aynı zamanda geçmiş kuşaklara karşı politik ve manevi borcumuzun bilince çıkarıldığı, bu açıdan parti misyonunun daha derinden kavrandığı bir vesile olarak da ele alalım. Bu ülkede devrim ve sosyalizm davası uğruna gerçekten çok büyük emekler verildi, çok ağır bedeller ödendi. Özellikle de son 40 yıldan beri ve halen. İşte son büyük zindan direnişini tartıştık, 120'yi aşkın devrimciyi yitirdik bu mücadelede, sayısız insan sakat kaldı. Çok sayıda samimi ve heyecanlı genç insan herşeyi bir yana bırakarak devrimci siyasal yaşama katılıyor. Bu devrim için, sosyalizm davası için yapılıyor. Birbirini izleyen kuşakları bulan bu kadar büyük bir fedakarlığın karşılığı devrim adına mücadelenin süreklilişmesi ve ilerletilmesi olmalıdır.

Geleneksel sol hareketin tablosu ve gidişatı ortadadır, perspektifleri, çizgileri, kültürleri, değerleri ortadadır. Geline yer değil geçmiş ve gelecek kuşaklar için, kendi adlarına ve kendi sınırları içinde bile yapabilecekleri çok az şey vardır. Bunlar artık kendi içinde amaçlaşmış, bu açıdan devrim amacından sapmış hareketlerdir de. Ne yapıp edip kendini kendi dar dünyası içinde yaşatmak kaygısı giderek bunların siyasal yaşamını belirler hale geliyor. O coşkulu devrim yapma iradesi çoktan kırılmıştır. Devrimin teorik, stratejik ve taktik sorunlarını coşkuyla ve tutkuyla ele almak dönemi geride kalmıştır. Eski programlar ya da devrim anlayışları çöktüğü halde ve sürüp giden tüm belirsizliğe rağmen devrim teorisi ve stratejisi üzerine dişe dokunur herhangi bir inceleme ya da tartışmaya rastlanmamaktadır artık. Taktik ya da politika adı altında, gündelik görevlere temel ilkeler ışığında yaklaşmak hassasiyeti çoktan bir yana bırakılmıştır. İhtilalci örgüt iradesi zaafa uğratılmıştır. Bunları da kongre gündeminde tartıştık, bu açıdan sol hareket büyük bir kırılma yaşamıştır. Bu konuda çok gerçekçi

olmak ve partimizin omuzlarındaki sorumluluğa buradan da bakmak gerekir.

Herşeye rağmen belli gruplar bir biçimde direnmekte, ayakta kalmaya çalışmaktadırlar. Ama bunların sayısı alabildiğine azalmıştır, bunların iradesi önemli ölçüde zaafa uğramıştır. Giderek bu zaafiyet başka bünyelere, başka çevrelere de sirayet etmektedir. Gönül ister ki Türkiye'deki sosyal-siyasal ortamı devrimci doğrultuda değiştiren gelişmeler olabilsin, bu bu hareketlere yeni bir moral güç kazandırsın, ayakta kalmalarını ve yeniden toparlanmalarını kolaylaştırsın. Fakat durum halen iç açıcı değildir, ne yazık ki.

Bugünkü tablo büyük ölçüde budur. Sorumluluklarımızı bu bilinçle kavramak durumundayız. Partimize özel misyonlar yakıştırma heveslisi değilim, ama Türkiye sol hareketinin 40 yıllık süreçlerini ve bugünkü gerçeğini az çok bilen bir devrimci olarak, bu işin partimizin omuzlarına bir biçimde kaldığını açıklıkla görebiliyorum, bu düşüncüyü içtenlikle taşıyorum. Eğer bunun bilincine varır, bunun gerektirdiği iradeyi gösterir, yolunu yürür, önünü açarsa, bu gerçekten geçmiş kuşakların o maddi ve manevi fedakarlığının güvenceye alınması olacaktır. Bunu böyle görüyor, buna böyle inanıyorum.

Parti olarak sorumluluklarımızı buradan bakalım. Şu anki güçsüzlüğümüz cesaret kırıcı olmamalıdır. Önemli olan bayrağı yükseklerde tutabilmektir. Bayrak yükseklerde tutulursa, eğer bu toplumun derinliklerinde de çözümsüz sorunların, uzlaşmaz çelişkilerin yarattığı kökleri derinlerde bir sosyal gerilim varsa, bu temelde kendini dayatan bir devrimci toplumsal değişim ihtiyacı varsa, bugünkü gericilik atmosferi gün gelecek geride kalacaktır. Yeter ki biz bu arada soluğumuzu tutabilelim ve onu uzun dönemli olarak kullanmasını bilebilelim, devrim mücadelesini bir maratoncunun dayanaklılığı ile sürdürebilelim.

Biz devrimci bir partiyiz. Bir ciddiyetimiz ve samimiyetimiz var. Ciddiyetimizi ve samimiyetimizi koruduğumuz sürece, marksist bakış açımızı koruyup yöntemimize bağlı kaldığımız sürece, teorik cephede, siyasal cephede, ihtilalci kimlik cephesinde, sınıf cephesinde, örgüt cephesinde sağlam durduğumuz sürece ayakta kalırız ve gün gelir rolümüzü oynar, devrimci misyonumuzun hakkını veririz.

Sorunu buradan kavarsak, gündelik bir sürü ufak tefek şey anlamını yitirir; gündelik güçlükler, gündelik sorunlar ve yetersizlikler abartılı anlamını yitirir. Bu tür sorunlar bizim için yıldırıcı, umut ve cesaret kırıcı şeyler olmaktan çıkar, pekala çözümlenip geride bırakılacak sıradan sorunlar olarak bir başka anlam kazanırlar. Sonuçta bir bakış açısı sorunundan sözediyorum, sorunları doğru bir bakış açısıyla kavrayabilmekten sözediyorum.

Hepimize büyük sorumluluklar düşüyor... Ben süreçten güçlü çıkacağımıza ve geleceği başarıyla kucaklayacağımıza büyük bir içtenlikle inanıyorum...

(TKİP II. Kongresi'nin kapanış konuşmasının kayıtları konuşmayı yapan Cihan yoldaş tarafından elden geçirilmiş, partiyi ya da örgüt güvenliğini ilgilendiren özel bölümlerden arındırılmış ve ara başlıklarla düzenlenmiştir...)

Hatice Yürekli yoldaşın anısına...

Partimizin mayasındaki değerlerin aynası!

Partimiz'in kurucu üyelerinden olan Hatice Yürekli yoldaşın ölümünün 7. yılındayız. Hatice yoldaş, yaşamını örnek bir devrimci olarak sürdürmüş ve inançları uğruna ölümü göğüslemeyi bilmiş yiğit bir devrimciydi. Bütün bir yaşamı boyunca devrim ve sosyalizm mücadelesinin ihtiyaçlarından baktı ve yaşamını da bu ihtiyaçlar üzerinden şekillendirmeyi kendisine görev bildi. Soluksuz bir sınıf devrimcisi olarak sınıfın partisinin inşası sürecinde harcadığı düşünsel çaba kadar, bu çabanın pratikte hücre hücre örülmesi noktasında da üzerine düşeni yaptı. Ve bu uğurda coğrafyamızın bir dizi kentini adım adım arşınlamaktan geri durmadı. Hatice yoldaşın ölümü ile yaşamı arasında bir fark tanımlamak mümkün değil. Yürekli yoldaş, aynen yaşadığı gibi, yine kendisini bir parçası bildiği sınıfın çıkarları, devrim ve sosyalizm mücadelesinin ihtiyaçları için bedenini tereddütsüz bir biçimde ölüme yattırdı. Sonunu bilerek girdiği bu süreçte ortaya koyduğu sarsılmaz irade ile partili kimliğin örnek bir taşıyıcısı olmanın gururunu yaşadı ve yaşattı.

Ülkemizde düzen ve devrim çatışması her zaman olabildiğine sert olmuş, bu savaşta nice yiğit devrimci sermaye düzeni tarafından bir biçimde katledilmiştir. Bu devrimcilerin her biri bizler için bir değeri ifade eder. Ancak bu yüzlerce devrimci arasında bazıları, yaşamları boyunca hep korudukları çizgi ve tutumları, kimi üstünlükleri ve elbette mücadele yürüttükleri dönem itibariyle bir yanıyla daha fazla önem taşımaktadır. Hatice Yürekli yoldaşın da yaşamı incelendiğinde görülecektir ki, o ifade edilen bu ayrıksı özellikleri taşımaktadır.

Zor dönem devrimcisi...

Hatice yoldaşın devrimciliğinin ve dava uğruna tereddütsüzlüğünün ayrıksı öneminin kavranabilmesi açısından öncelikle dönemin koşullarının derinlikli biçimde kavranması gerekmektedir. Hatice yoldaş '60'ların, '70'lerin yükselen toplumsal muhalefeti içerisinde şekillenmemiş, bu sürecin her açıdan elverişli ortamı içerisinde devrimci olmamıştır. Aksine O, bir yenilgi döneminin ardından ve bu dönemin tüm olumsuz etkileri yıkıcı bir biçimde hissedilirken bu mücadeleye atılmıştır. 12 Eylül faşist askeri darbesinin yarattığı yenilgi atmosferi ve ardından Sovyetler Birliği'nin çöküşü ile birlikte; bırakın kişi olarak devrimcileri, geçmişin koskoca örgütlerinin "sosyalizm öldü" propagandasının etkisi altına girdiği, teslimiyet ve tasfiye bayraklarını çekmeye başladığı bir süreçte Yürekli yoldaş, tercihini tereddütsüz bir biçimde devrim ve sosyalizm mücadelesinden yana yapabilmıştır. O'nun devrimciliğinin gerisinde ne doğrusal olarak yükselen bir sınıf hareketi tablosu, ne evrensel bir kalkışma, ne de güçlü-heybetli sol örgütler tablosu vardır. O, kendi dönemindeki bir dizi devrimci gibi, düzen ve devrim karşısındaki konumlanışı devrimden yana güçlendirebilecek bir dizi yan etkenden yoksun olmasına rağmen ezen-ezilen çelişkisinin keskinliği karşısında bir tutum geliştirmiştir. Kuşkusuz bu tutum devrimci ideolojik kimliğin en dolaysız bir göstergesidir.

Hatice yoldaş tarafından böylesi bir zor dönemde yapılan tercihin içeriği, O'nun ideolojik kimliğinin doğru ve güçlü biçimde kavranabilmesi açısından önemli bir veridir. 12 Eylül ürünü tasfiyecilik sürecin

beslediği yaygın ve etkin bir legalizm ortamında ve devrimci örgütten kaçışın moda olduğu bir dönemde, Hatice yoldaş doğrudan ihtilalci bir örgütte konumlanmayı tercih etmiş ve ardından tüm yaşamını böyle bir örgütün saflarında etkin bir militan olarak geçirmiştir. Bu da onun devrimci ideolojik tercihini tamamlayan devrimci örgütsel tercihi olmuştur. Bu ikisini ise devrimci sınıf yönelimi tamamlamış, Hatice yoldaş sınıfı devrimcileştirme ve parti inşasını bu çaba içinde geliştirme çalışmasına etkin bir biçimde katılmış, profesyonel devrimci bir bilinç ve ruhla yürüttüğü bu çalışmada gerektiğinde bir fabrika işçi olarak da yer almıştır...

Zor bir dönemde genç bir devrimci için bu son derece anlamlı tercih ve yönelimler, buna eşlik eden soluklu pratik çaba ile başarılı sınavlar, Hatice Yürekli yoldaştan öğreneceklerimize de ışık tutmaktadır.

Tutarlı bir direniş çizgisi...

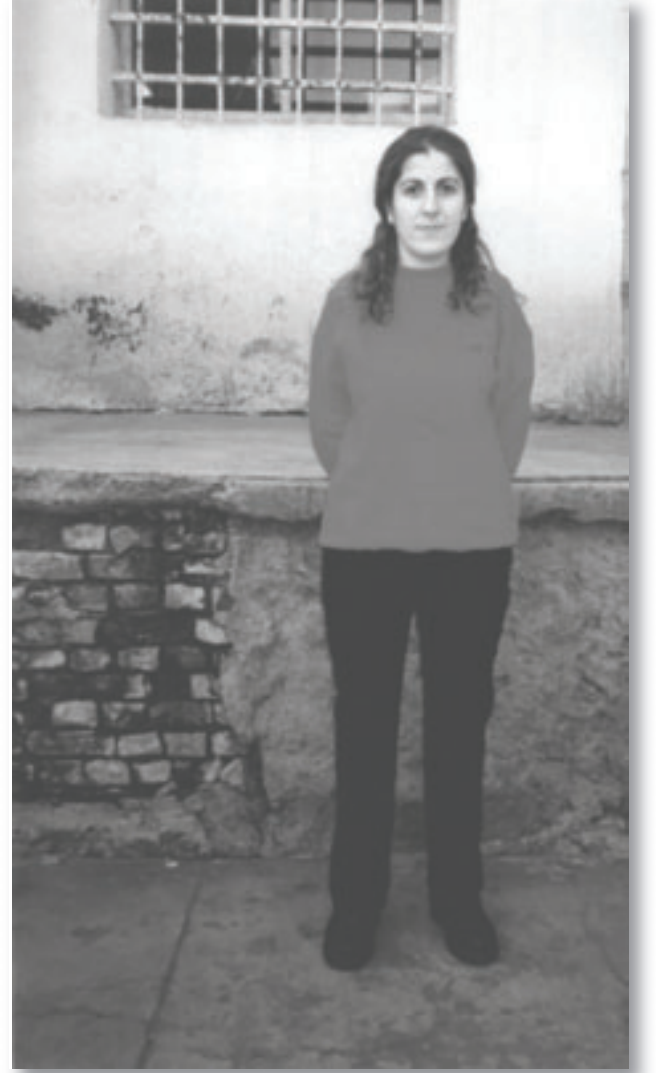
Türkiye devrimci hareketinin anlamlı bir direniş geleneği vardır. '70'li yılların başında Denizler'in, Mahirler'in, İbrahimler'in kanları ve canları ile yaratılan bu direniş geleneği, onları izleyen kuşaklarca da sürdürülmüş, daha ilerilere taşınmıştır. Komünistler başından itibaren geçmiş dönemin bu devrimci mirasına etkin bir tutumla sahip çıkmış, geçmişin devrimci geleneklerini yeni bir düzeyde, işçi sınıfı devrimciliği ekseninde yaşatmak ve sürdürmek bilinciyle hareket etmişlerdir. Hemen her bakımdan elverişsiz bir tarihsel evrede ortaya çıktıkları halde kendi direniş geleneklerini hızla ve başarıyla oluşturmalarında, geçmişin devrimci mirasına bu doğru devrimci yaklaşımın da önemli bir payı vardır hiç kuşkusuz.

Hatice Yürekli yoldaş bu yeni direniş geleneğinin önemli temsilcilerinden biri olmuştur. Hiç de yalnızca ölümlü değil fakat bütün bir devrimci yaşamıyla da. Zorlu yeraltı yaşamı boyunca karşı karşıya kaldığı çok sayıda polis sınavı bunun en dolaysız kanıtıdır.

Hatice yoldaşın mücadele yaşamı, tıpkı Partimiz'in diğer şehitleri Ümit ve Habip yoldaşinkiler gibi bu anlamda lekesizdir. Yoldaş hakkında yazılanlar tekrar okunduğunda yoldaşın siyasal savunma yapmadığı tek bir yargılanma sürecine rastlanamayacaktır. O, işkence tezgahlarında tek kelime etmemeyi onur bilmiş, mahkemelerde ise komünistlerin bu düzenin hukuku ile yargılanamayacaklarını haykırmıştır. Ulucanlar'a yönelik katliamcı faşist saldırı karşısında da direnişçi bir tutumun temsilcisi olan yoldaş, nihayet bunu hücre saldırısına karşı geliştirilen büyük zindan direnişi içinde yer alarak ve bu uğurda ölmesini bilerek de göstermiştir.

Yoldaşın devrimci kimliğinin kavranabilmesi açısından belki de en anlamlısı O'nun Ulucanlar Direnişi'nin ardından açılan davada yaptığı savunmanın kendisi olacaktır. Yoldaş, bu savunma sırasında eylemcisi olduğu ölüm orucunu cepheden sahiplenir ve şöyle der:

"Ben gönüllü bir Ölüm Orucu direnişçisiyim. Bizim Ölüm Orucu'na 'örgüt baskısıyla' gittiğimiz söyleniyor. Bu çok çirkin/çaresiz bir yalandır. Bizler siyasi kimlikleri, gelecek idealleri olan ve bu idealler doğrultusunda yaşayan insanlarız. Devletin bizleri teslim alıp/imha etmeye dönük planlarına karşı en önde durmak, ölümüne direnişin ilk gönüllüleri olmak

bir onurdur bizim için. Hiç kuşku duymuyorum ki, tüm arkadaşlarımız ilk gönüllüler içinde olmayı istemektedirler."

Hatice yoldaş, diğer şehit yoldaşlarımızla birlikte Partimiz'in direnişçi kimliğinin en açık dışavurumunu ifade etmektedir. O'nun ideolojik kimliğinden beslenen bu militan tutumu bugünün kadro ve militanlarına bıraktığı anlamlı mirasın en önemli öğelerinden biridir.

Düşünen ve savaştan yiğit bir devrimcinin önünde saygıyla...

Hatice Yürekli yoldaş, partimizin tırnakları ile kazıyarak yarattığı değerlerin onurlu bir temsilcisidir. O, bütün bir yaşamını kelimenin gerçek anlamı ile "insan" olarak geçirmiştir. Zira bu kokuşmuş düzende, "yaşamı köleleştirilmiş milyonlarca işçi ve emekçinin haklı davasını" savunmak ve bu dava uğruna gerektiğinde ölümü de yiğitçe kucaklamaktan daha "insanca" olan bir şey yoktur!

Hatice Yürekli, devrim ve sosyalizm davasını benimsemiş yiğit bir sınıf devrimcisidir; kokuşmuş sermaye düzenini yıkmaya mücadelesi içinde onurla yer almış düşünen ve savaştan komünist bir militandır; sarsılmaz bir inançla bağlı olduğu işçi sınıfı davası uğruna tereddütsüz ölüme yürüme geleneğinin bir nefesidir!

Bütün bu özellikleriyle Hatice Yürekli yoldaş, Partimizin mayasındaki değerlerin bir aynasıdır...

Ölümünün 7. yılında devrimci anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz!

Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı...**Fabrikalara dayalı coşkulu bir etkinlik!**

Bir süredir hazırlıkları sürdürülen 2. Büyükçekmece İşçi Kurultayı 13 Nisan günü çeşitli fabrikalardan işçilerin katılımıyla gerçekleşti.

Kurultay, kapitalist barbarlığa karşı işçi sınıfının devrimci mücadelesinde şehit düşenler anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından Kurultay Hazırlık Komitesi adına açılış konuşmasına geçildi.

Hedef, bölge işçilerinin birliği!

Konuşmada kısaca kurultayın ön sürecine değinilerek nasıl bir çalışma yürütüldüğü ifade edildi. Kurultayın hangi ihtiyacın ürünü olarak şekillendiği, neden böyle bir kurultayın örgütlenmesine ihtiyaç duyulduğu vurgulandı. Bölgenin durumuna değinilerek bölge işçilerinin yaşadığı sorunlar ana hatlarıyla ortaya konuldu. Bu sorunların üstesinden gelmenin yolunun örgütlenmekten ve mücadele etmekten geçtiği ifade edildi. Kurultayın bu mücadelede bir araç, hedeflenenin ise bölge işçilerinin birliğini sağlamak olduğu, bundan sonraki süreçte de kurultaydan çıkan ortak iradeyle bu mücadelenin devam edeceği vurgulandı. KHK temsilcisi konuşmasını 1 Mayıs'a katılım çağrısıyla sonlandırdı.

Ardından sinevizyon gösterimi yapıldı.

Daha sonra tebliğ sunumlarına geçildi. İlk tebliğde bölgedeki genel durum ele alındı, bölge işçilerinin yaşadığı sorunlar işlendi. Bölgenin yeni sanayileşmesinden dolayı işçileşme süreçlerinin yeni olduğuna dikkat çekildi. İşsizliğin temel bir sorun olduğu vurgulandı. Taşeronlaştırma ve kayıt dışı çalıştırmanın yaygın olduğu, sistemli düşük ücret politikasının uygulandığı, uzun çalışma saatlerinin yanısıra performans dayatması ile sömürünün yoğunlaştırıldığı, sendikal örgütlenmenin son derece zayıf olduğu dile getirildi. Ayrıca SSGSS gibi sınıfa yönelik genel saldırılar ele alındı.

Taban örgütlenmelerinin önemi...

“Örgütlenme sorunu” başlığıyla sunulan ikinci tebliğ, birinci tebliğde ortaya konulanları bütünleyen bir biçimde hazırlanmıştı.

Sendikaların sınıf mücadelesinde işlevsel araçlar olduğu, ancak verili haliyle sendikaların sermayenin denetiminde bulunduğu, sendikalı olmalarına rağmen işçilerin örgütsüz olduğu vurgulandı. Bölgede sendikal örgütlenmenin zayıflığına, sendikaların bölgede örgütlenme çalışmasına yanaşmadığına işaret edildi.

Patronların sınıfın örgütlenmesinin önüne geçmek için hayata geçirdiği saldırılara değinilerek, işçi sınıfının sorunlarının çözümünün tabana dayalı örgütlenmelerden geçtiği dile getirildi. Her fabrikada bu örgütlemelerin yaratılması için fabrika komitelerinin kurulması gerektiği vurgulandı. Ayrıca tek tek fabrikalardaki örgütlenmenin sınırları olduğu ifade edilerek, bölge açısından en belirleyici halkanın, bölgede temel fabrikalara dayanan ve öncü ileri işçilerin birliğini sağlayan bir örgütlenme olduğu dile getirildi. Sermayeye karşı topyekûn bir mücadele hedefiyle hareket edecek bu tür örgütlenmelerin

yaratılmasının önemi vurgulandı.

Tebliğlerin sunulmasının ardından Emekçi Kadın Komisyonları adına kürsüden bir konuşma yapıldı. Konuşmada, bölgede kadın işçilerin yaşadığı sorunlara değinilerek ayrımcı uygulamalar teşhir edildi. Kadın ve erkek işçilerin ortak mücadelesinin önemine vurgu yapıldı.

Hak gasplarına karşı mücadeleye!

Ardından kurultay hazırlık çalışmaları kapsamında oluşturulan Tekstil Komitesi'nden bir tekstil işçisi SSGSS saldırısına ilişkin bir konuşma yaptı.

İşçi sınıfının mücadele ve örgütlenmesinin önemine vurgu yapılarak, sermayenin boş durmadığı, her alanda saldırdığı ifade edildi. Birkaç yıl önce sermaye devletinin işçi sınıfına kölelik yasasını dayattığı, işçi sınıfı cephesinden bu saldırıya karşı koyuşun yetersiz kaldığı, kölelik yasasının meclisten geçerek yasalaştığı vurgulandı. Sermayenin şimdi de yeni hak gasplarına giriştiği, sırada sosyal güvenliğin ve kıdem tazminatı hakkının gaspının olduğu, işçi sınıfının buna karşı mücadeleyi yükseltmediği koşullarda bu hakların da gaspedileceği dile getirildi. Saldırı yasasının kapsamı ve ne tür hak gasplarına yol açtığına değinilerek, hak gasplarına karşı mücadele çağrısı yapıldı.

Konuşmanın ardından yarım saatlik bir ara verildi.

Sınıf mücadelesinin coşkusunu salona taşıyan konuşmalar...

İkinci bölüm müzik dinletisiyle başladı. Koma Karker'in seslendirdiği türküler salonda coşkulu bir atmosfer yarattı.

Daha sonra kurultaya katılan konuk temsilciler kürsüye çıkarak düşüncelerini ifade ettiler.

İlk olarak Küçükçekmece İşçi Platformu adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada mücadele çağrısı yapılarak bütün işçilerin mücadeleye omuz vermesi gerektiği ifade edildi. 1 Mayıs'ın her alanda güçlü bir şekilde örgütlenmesi gerektiği vurgulandı.

Ardından Güven Elektrik işçileri ve TİB-DER adına birer konuşma yapıldı. Bu konuşmalarla sınıf mücadelesinin coşkusu salona taşındı.

Daha sonrada KHK'nin kurultaya sunduğu karar önerileri divan tarafından kurultaya sunulurken serbest kürsüye geçildi.

Serbest kürsüyle bölge fabrikalarının sorunları ve bölge işçilerinin mücadele isteği kürsüye taşındı. Bölgedeki birçok temel fabrikadan işçiler söz alarak kurultayı selamladılar. Fabrikalarında yaşadıkları sorunları dile getirip, mücadeleye ilişkin duygu ve düşüncelerini ifade ettiler. Konuşmalara, metal işçileri

daha etkin bir şekilde katıldılar. Serbest kürsü kurultayın en canlı bölümü oldu.

İşçi sınıfının devrimci gücünü açığa çıkarmak!..

Son olarak bir sınıf devrimcisi söz alarak düşüncelerini ifade etti. Konuşmasında, 20 yıldır bu ülkede işçi sınıfının devrimci gücünün açığa çıkarılmaya çalışıldığı, sermayeye karşı ‘sınıfa karşı sınıf’ çizgisi temelinde, çeşitli yol ve yöntemlerle sınıfın devrimci enerjisini açığa çıkarma doğrultusunda etkin bir çaba harcandığı vurgulandı. Büyükçekmece İşçi Kurultayı'nın da bu çabanın bir parçası olduğu dile getirildi. İşçi sınıfının devrimci enerjisi açığa çıkarılmadan bu topraklarda hiçbir şeyin değiştirilemeyeceği vurgulanarak 1 Mayıs'a çağrı yapıldı.

Bu konuşmanın ardından sloganlar eşliğinde kurultay sonlandırıldı.

Coşkulu bir atmosferde geçen kurultayın en önemli başarısı, bölgedeki önemli fabrikalara dayanması oldu. Kurultay çalışmasının yoğunlaştığı alanlardaki fabrikalardan kurultaya belli bir katılımın gerçekleşmiş olması, önümüzdeki süreçte bölgedeki mücadeleyi örgütlemeye daha ileri hedeflere yürümek açısından önem taşıyor.

Kurultaya yaklaşık 120 kişi katıldı.

Kurultaydan notlar:

* Etkinlik süresince “İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “1 Mayıs'ta Taksim'e, mücadeleye!” sloganları sık sık atıldı.

* Kurultaya Çiğli İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi, BEKO işçileri ve Alınteri gazetesinden gelen mesajlar okundu.

* Esenyurt jandarması kurultayı sabote etmek için provokatif tutumlar sergiledi. Kurultayın başlamasının ardından, aldıkları “mahkeme kararı”yla içerde çekim yapmak istediler. Zorla içeriye girmeye çalışan jandarmaya kararlı bir tutum alınarak geri adım atıldı.

Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı üzerine...

Çok yönlü bir hazırlık ve fabrikalara dayalı bir katılım!

Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı 13 Nisan günü Esenyurt'ta gerçekleştirildi. Kurultaya çoğunluğunu sınıf devrimcilerinin müdahale çabası içinde oldukları fabrikalardan işçilerin oluşturduğu yaklaşık 120 kişi katıldı. Hazırlık Komitesi tarafından birbiriyle bağlantılı iki tebliğin sunulduğu kurultayda taban örgütleri, 1 Mayıs'a katılım ve SSGSS başta olmak üzere hak gasplarına karşı mücadele konuları öne çıktı.

1. Büyükçekmece İşçi Kurultayı süreci...

Bundan önceki Büyükçekmece 1. İşçi Kurultayı 2005 yılının son günlerinde (25 Aralık) toplanmıştı. 2005 yılı sınıf hareketi açısından ihanet ve yenilgiler yılı olmuştu. Hükümet SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devrini sendikal ihanet çetelerinin eşsiz yardımları sayesinde fazla bir sorun yaşamadan gerçekleştirmeyi başarmıştı. Gene gündeme damgasını vuran SEKA direnişi ihanet çeteleri tarafından bitirilmişti. Ve nihayet Seydişehir Alüminyum özelleştirmesi işçilerin militan direnişine karşın Hak-İş merkez yönetiminin de ihaneti sonucu tamamlanmış, tesisler polis terörü eşliğinde yağmacılara teslim edilmişti.

Genel plandaki bu yenilgi ve geri çekilme yereller açısından da büyük ölçüde geçerliydi. Büyükçekmece bölgesinde önceki bir-iki yıl içinde çeşitli örgütlenme girişimleri ve direnişler yaşanmıştı. 2005 yılı Büyükçekmece açısından da sınıfın suskunluğa gömüldüğü, çoğu başarısız kalan girişimlerin de etkisiyle örgütlenme ve mücadele çabalarına daha mesafeli durduğu bir yıl olmuştu.

Büyükçekmece 1. İşçi Kurultayı işte bu koşullarda sınıf devrimcilerinin öncü müdahaleleri ve özverili çabaları sonucu toplanmıştı. Kurultay sonucunda sınıfa öncü müdahalenin taşıyıcısı olacak bir bölge platformu oluşturulması yoluna gidildi. Dönemin ve çalışma yürütülen bölgenin özellikleriyle de bağlantılı olarak, kurulan platformun en büyük zayıflığı fabrikalarla bağının cılızlığı idi. Sınıf devrimcileri, platformun kuruluşunu takip eden dönemde, tüm olumsuz şartlara rağmen, sınıfla bağlarını güçlendirmeye, fabrikalar temelinde bir çalışmayı örgütlemeye yoğunlaştılar.

Aradan geçen iki yılı aşkın zaman içinde bu konuda son derece anlamlı sayılabilecek adımlar da atıldılar. Fakat bu anlamlı adımları, kurultay sonrasında kuruluşu ilan edilen Büyükçekmece İşçi Platformu'nu örgütsel anlamda geliştirip güçlendirmeye dönük adımlarla tamamlamak mümkün olmadı. Belli bir süreliğine sınıfa dönük müdahale çabasının taşıyıcı kanallarından biri olarak kullanılan platform zaman içerisinde diğer müdahale araçlarının gölgesinde kaldı ve giderek işlevsizleşti.

Kurultay'da ilan edilen platformun bir takım güçlüklerden ve asıl olarak da kendi gerçek güçlerini bulamamasından dolayı işlevsizleşmesi, böyle bir örgütsel araca olan ihtiyacı ortadan kaldırmıyordu şüphesiz. Bölgedeki Hadımköy, Beylikdüzü ve Kıraç sanayi havzaları ile irili-ufaklı sanayi sitelerine dağılmış binlerce fabrika ve atölyede kölelik koşulları

altında çalıştırılan en az 300 bin işçinin hemen tümüyle örgütsüz olduğu düşünüldüğünde, bu tür örgütsel araçlara ekmek kadar, su kadar ihtiyaç olduğu ortadaydı. Sendikaların bilinen nedenlerden dolayı bu bölgede ciddi bir örgütlenme faaliyeti yürütmekten kaçınmaları, sorunu daha da ağırlaştıran bir rol oynamaktaydı.

Sınıf hareketinde son iki yılın gelişmeleri

Bölgedeki 1. İşçi Kurultayı'nın üzerinden iki yıldan fazla bir zaman geçmiş bulunuyor. Genel plandan bakacak olursak, bu süreçte sınıf hareketi adına önemli gelişmeler yaşandı. Sömürü ve yıkım politikaları derinleşti, hak gaspları sıradanlaştı, esnekleştirme uygulamaları yaygınlaştırıldı. Özelleştirmelere tüm hızıyla devam edildi. İşsizlik ve yoksulluk sorunu kronikleşti ve dayanılmaz bir hal aldı. Daha da önemlisi, işçi ve emekçiler sermaye iktidarının bu iki temel sorunu çözmek gibi bir niyetinin olmadığını gördüler. Yakın dönemde gündeme gelen Tuzla ve Davutpaşa'da yaşanan katliamlar ise sermaye düzeninde işçiye verilen değeri en kör olanın dahi göreceği şekilde gözler önüne serdi.

Sağlık ve emeklilik hakları ile kıdem tazminatının gaspı anlamına gelen temel önemdeki saldırı politikaları da gene bu aynı süreçte gündeme geldi. Son aylarda emekçi yığınlarında bu saldırı yasalarının gerçek niteliği konusunda da iyi-kötü bir bilinç açıklığı oluştu, sosyal yıkım üzerinden sermayeye dönük bir işçi ve emekçi tepkisi gelişti. Kısacası, saldırılar karşı cepheden bir tepkiyi de besledi ve sermaye sınıfı ile ona hizmetle yükümlü hükümetin belli oranda teşhir olmasını sağladı. Gene Türk-İş'in başındaki ihanet çetesi de bu dönemde önemli oranda teşhir oldu ve sınıf içerisinde prestij yitirdi. DİSK yönetimi ise tepkileri göğüsleyebilmek için, çoğu zaman göstermelik kalsa da, daha mücadeleciler bir söylem tutturmak durumunda kaldı.

Çıkış arayışları, örgütlenme çabaları...

2007 1 Mayıs'ından bu yana sınıf cephesinde gelişen kıpırdanma esas olarak bu tablodan besleniyordu. 1 Mayıs'ta Taksim'in fiilen kazanılması yeni bir sürecin önünü açtı. Hava-İş üyelerinin sermayenin dayatmalarına karşı kararlılıkla direnmeleri ve TİS sürecini bazı kazanımlarla tamamlamaları, sınıf hareketinin artık yeniden soluk alıp vermeye başladığını açık biçimde gösterdi. Hemen ardından gelişen ve 24 bin kişinin katıldığı, uzun zamana yayılmasına rağmen kararlılıkla sürdürülen ve sermayenin geri adım atmasıyla sonuçlanan Telekom grevi, sınıf hareketinde önemli bir moral motivasyona vesile oldu. Tuzla tersanelerinde iş cinayetlerine ve kölelik koşullarına karşı filizlenen mücadele ateşi, TEKEL işçilerinin özelleştirme saldırısına karşı diri bir tutum takınmaları, Novamed'de olduğu gibi bir takım direnişlerin sermayenin ablukasına rağmen kazanımlar elde etmesi bu tabloyu tamamlayan diğer

bazı unsurlardı. Nihayet 2007 Aralık ayından bu yana SSGSS saldırısına karşı sınıf ve emekçiler cephesinde tabandan bir mücadele dinamizmi gelişti. İlerici, devrimci güçler ile öncü işçilerin ve emekçilerin eseri olan bu birleşik mücadele iradesi kendini 14 Mart, 1 ve 6 Nisan eylemleriyle ortaya koymuş oldu.

Örgütlenme çabaları ile mücadelenin içiçe geçtiği Tuzla'yı bir kenara koyacak olursak, genel anlamdaki sınıf hareketliliği asıl olarak sınıfın örgütlü kesimi üzerinden gelişti. Fakat bu, örgütsüz sınıf kesimlerinin olan bitene tümüyle duyarız olduğu anlamına gelmiyor. Büyükçekmece bölgesindeki fabrikalarda da açıkça izlediğimiz gibi, işçiler arasında sömürü ve yıkıma karşı giderek artan bir öfke ve tepkiden söz etmek mümkün. Sınıf hareketinin genel planda yaşadığı hareketlenmenin etkileri, örgütsüz kesimlerdeki bu tepkileri daha da yoğunlaştıran bir işlev görüyor. Mücadele edildiğinde bir şeyler elde edildiğini somut gelişmeler üzerinden gören, izleyen işçiler arasında mücadele eğiliminin giderek geliştiği artık açık bir olgu. Bu eğilimin kendini eylemli şekilde ortaya koyamamasının en temel nedeni ise örgütsüzlük. Doğal olarak da bu durumdaki işçiler mücadele eğilimlerini daha ziyade örgütlenme arayışlarına girerek, bu konuda çaba sarf etmeye yönelerek göstermiş oluyorlar.

Örgütlenme eğilimi ve Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı

İşte Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı, bir öncekinden farklı olarak sınıf hareketinin yeniden kendini bulmaya çalıştığı, mücadele ve örgütlenme eğilimlerinin hissedilir ölçüde arttığı bir dönemde gerçekleştirildi. Aralık 2007'de kurultayı somut bir biçimde gündemlerine alan sınıf devrimcileri, hazırlık sürecini de fabrikalardaki örgütlenme arayışları ile somut bağlar kurma ve bunları doğru bir temelde geliştirme bakışı üzerinden planladılar. Bir kez daha

tüm güç ve imkanlarıyla fabrikalara yöneldiler. Bölgede yer alan belli başlı bütün fabrikalara hem sınıfın genel sorunları hem de tek tek işletmelerin özgün sorunları üzerinden çalışma götürüldü. Seçilmiş kimi işletmelere daha özel, daha yoğun bir çabayla yönelim sağlandı. Bu işletmeler hem içerden bir çalışmaya konu edildi, hem de dışardan farklı araçlarla mümkün olduğunca sık bir biçimde seslendirildi.

Hem eldeki mevcut ilişki ağına bu bakışla yaklaşımları, hem de yeni bağlar kurma noktasında yaşanan bu yüklenme kısa zamanda belli sonuçlar üretti. Kimi işletmelerdeki örgütlenme ve hak alma mücadelelerinde elle tutulur sonuçlar alındı. Fabrikalarla kurulan somut ilişki ağı önemli ölçüde genişledi. Öyle ki, kendi fabrikalarında örgütlenme çalışmalarına girişmiş bulunan bazı işçi grupları, destek ve yardım talebi üzerinden Kurultay Hazırlık Komitesi ile ilişkiye geçtiler. Hazırlık sürecinde yapılan seminerlere, eğitim toplantılarına katkı sundular. Kurultay Hazırlık Komitesi ile kendi fabrikasında neler yapılabileceğini tartıştılar.

Bölgesel İşçi Platformu sorunu

Hazırlık komitesi daha en başından itibaren kurultayın sihirli bir anahtar olmadığını dillendirdi. Kurultayın sınıfın örgütlenmesinin geliştirilmesi yolunda bir araç olduğunu döne döne vurguladı. Seslendiği işçileri fabrikalardaki mücadele dinamiğine yaslanan, gücünü oradan alan bölgesel bir işçi platformunun kurulması fikrine kazanmak için çaba gösterdi. Kurultay öncesinde kullanılan materyallerde bu fikir önemli bir yer tuttu, yansırı sunulan tebliğlerden birinde de konuya ayrıntılı biçimde yer verildi.

Kurultaya çoğu hedeflenen işyerlerinden anlamlı bir işçi katılımının olması ve yapılan konuşmalar, hazırlık sürecinde yürütülen çalışmanın boşa gitmediğini, fabrikalara dayanan bir bölgesel işçi örgütlenmesi fikrinin ise bir ölçüde kabul gördüğünü anlatmaktaydı. Öte yandan fabrikalardaki örgütlenme girişimlerinin henüz çok yeni ve nispeten şekilsiz olması, platform fikrini hemen hayata geçirmek için gerekli koşulların henüz oluşmadığını göstermekteydi. Gerek ön süreçlerde yapılan görüşmeler, gerekse kurultaya katılımın gerekenin altında kalması, birçok işçinin henüz kendi fabrikasının dışına bakmadığı ve bölgesel işçi örgütlenmesinin önemini yeterince kavramadığı anlamına geliyordu. Doğru düzgün bir işçileşme süreci yaşamamış, üstelik en küçük bir örgütlenme ve mücadele deneyiminden geçmemiş işçiler açısından bu çok da anlaşılabilir bir durum değildi.

Buradan hareketle söylenebilecek olan şudur: Büyükçekmece bölgesinde bir bölgesel işçi platformunun kurulması acil bir ihtiyaçtır. Öte yandan fabrikalarda gelişen mücadele ve örgütlenme süreçlerinin ilerletilmesi, bir biçime ve işlevselliğe kavuşturulması da bu platformun fabrikalar temeline oturması için gereklidir. Ancak sanıldığı gibi bu ikisini karşı karşıya koymak, yerel işçi platformunu kurmak için ille de fabrikalardaki örgütlenme süreçlerinin tamamlanmasını beklemek gerekmiyor. Bu türden bekleme bir tavır, şu anda belli bir ivme kazanmış örgütlenme çabalarına vurulabilecek en yıkıcı darbe olacaktır. Fabrikalardaki örgütlenme süreçleri ile platformun oluşturulması süreçlerini pekala birbirine paralel bir biçimde kurgulamak mümkündür. Bugün sınıfa devrimci müdahale çabası içerisindeki güçlerimizin büyük bölümünün aynı zamanda sözkonusu fabrikalarda çalışan işçiler olmaları işimizi fazlasıyla kolaylaştırmaktadır. “Büyükçekmece (ya da Esenyurt) İşçi Platformu Girişimi”nin esasta bu güçlere dayanılarak vakit

yitirmeden kurulması, kurultay tartışmaları ışığında programının oluşturulup ilan edilmesi şu süreçte atılabilecek en sağlıklı adımdır. Böyle bir adım fabrikalardaki örgütlenme süreçlerinin daha hızlı ilerletilmesine de katkıda bulunacak, bu sayede platformun, ayakları fabrikalara basan bir örgütlülüğe dönüşmesi önemli ölçüde güvence altına alınmış olacaktır.

Kurultayın gündeminde sadece yerel işçi örgütlenmesi konusu yoktu şüphesiz. SSGSS saldırısına karşı mücadeleden 1 Mayıs’a katılıma kadar sınıf hareketinin bütün gündemleri mümkün olduğunca kurultay kürsüsüne taşındı. İşçi sınıfının kurtuluşunun ancak bu köhnemiş düzenin yıkılmasıyla, sosyalizmin kurulmasıyla mümkün olabileceği fikri de kürsüye çıkan konuşmacıların önemli kısmı tarafından dile getirildi. Bu anlamıyla kurultay katılımcılar açısından bir eğitim işlevi de görmüş oldu.

İlk defa bu tür bir toplantıya katılan, ilk defa söz alarak kürsüden konuşan işçiler yalnız olmadıklarını

gördüler. Birlik ve dayanışma sözcüklerinin gerçek anlamını belki de ilk kez bu kadar somut olarak yaşadılar. Bu da ileriye dönük kazanımlardan biri oldu.

Sonuç olarak Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı, bölgede sınıfın örgütlenmesi ve mücadeleye seferber edilebilmesi yolunda atılmış mütevazı fakat anlamlı bir adım olarak kendinden beklenen işlevi yerine getirmiştir. Şimdi önümüzde kurultayda ortaya konulan ihtiyaç ve sorumluluklar çerçevesinde çalışmalarımızı yoğunlaştırma sorumluluğu var. SSGSS karşıtı mücadeleye bölgeden daha aktif bir katkı örgütlemek, 2008 1 Mayıs’ına en ileri düzeyde hazırlanmak ve nihayet bölgedeki yerel sınıf örgütlülüğünü yaratmak için bıkmıp usanmadan yol yürümek, sınıfı devrime ve sosyalizme kazanmak!..

Sınıf devrimcileri 2. Kongre’den aldıkları güçle ve sınıfa müdahale çabası içinde yarattıkları birikimle bu görevlere yüklenecekler.

Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi

3. Çiğli İşçi Kurultayı 11 Mayıs’ta toplanıyor!

“Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!”

Bugün sermaye her alanda saldırıyor. İşçi sınıfı hem bilinç ve örgütlenme bakımından, hem de eylem ve direniş sergileme kapasitesi bakımından zor bir dönemi yaşıyor. Kendi talepleri ve çıkarları için mücadele etmesinin önünde sayısız engel bulunuyor. Çiğli Organize’de yaşanan sorunlar da bu durumun bir parçası ve yansımasıdır.

Bugün Çiğli Organize işçisi sanki bir kadermiş gibi uzun çalışma saatlerine, ağır çalışma koşullarına, taşeronlaştırmaya, iş güvencesinin ortadan kaldırılmasına, düşük ücretlere ve iş kazalarına mahkûm edilmektedir. Her yerde olduğu gibi Çiğli Organize’de de biz işçilere cehennem hayatı sunulurken, bizim sırtımızdan geçen bir avuç para babası, bir avuç emek hırsızı lüks hayat yaşamaktadır. Bu adaletsizliğe ‘dur’ diyebilmek, emeğimizin hakkını alabilmek için Çiğli Organize’de çeşitli sanayi kollarında çalışan işçiler olarak biraraya geldik ve yaşadığımız sömürüye karşı bulunduğumuz bölgede mücadele başlattık. **Birleşen işçiler yenilmez** diyerek **11 Mayıs 2008 tarihinde 3. Çiğli İşçi Kurultayı’nı** toplamaya karar verdik.

İşçi kurultayının amacı, mücadelenin ve örgütlenmenin önündeki engelleri tartışmak, çözüm yolları aramak, çözümlerin hayata geçirilmesinde ortak irade ortaya koymaktır. Kurultay tüm sorunlarımızı bir çırpıda çözecek sihirli bir anahtar değildir. Fakat başarıyla sonuçlandığında, Çiğli’deki sınıf hareketi açısından bir kazanım olacağı kesindir.

Kurultayda, Çiğli Organize’de öne çıkan sorunlar olan düşük ücretler, işçi sağlığı, fazla mesailer vb. konular, örgütlenme sorunları tartışılacak, sendikaların verili durumu ele alınacaktır. Ayrıca sınıf dayanışması ihtiyacı, işçilerde yaşanan güven eksikliği gibi konular da işlenecektir. Kurultay, sınıfın bağımsız çıkarları doğrultusunda birleşik bir işçi mücadelesi için araçlar da belirleyecektir. Bunun dışında SSGSS, kıdem tazminatının gaspı, iş yasası, özelleştirme saldırısı vb. konular ele alınacak, ortak bir sınıf tavrı belirlemek için tartışmalar yürütülecektir.

İşçi kurultayının amacına ulaşabilmesi için ön hazırlık sürecinin en iyi şekilde değerlendirilmesi gerekmektedir. Ön hazırlık süreciyle birlikte işçi kurultayının amacına uygun bir şekilde örgütlenmesi için **“Kurultay Hazırlık Komitesi”** oluşturduk. Kurultay hazırlık sürecinde, bir yandan Çiğli Organize’de güncel sorunlar ve talepler etrafında işçileri örgütlemeye, mücadeleye sevk etmeye çalışıyor, diğer yandan da eğitim çalışmaları düzenliyoruz. Hem belirlenen tebliğ konularını en geniş bir şekilde tartışmak hem de sınıf bilinci kazanmak amaçlı çeşitli konularda eğitim programları oluşturduk.

Kurultay Hazırlık Komitesi olarak, ön hazırlık sürecinin diğer ihtiyaçları doğrultusunda işbölümü yaptık. Sendikalar ve diğer kitle örgütleriyle iletişimi sağlamak, bu kurumlardan kurultaya destek almak için ziyaretler yapmak, kurultay hazırlık sürecinde ihtiyaç duyulan teknik sorunları çözmek, kurultayın görsel araçlarını planlamak, kurultay hazırlık sürecinde ihtiyaç duyulan materyalleri hazırlamak ve mali konularla ilgilenmek için alt birimler oluşturuldu.

Çiğli Organize’de bize köle kampı yapmaya çalışanlara inat **“Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!”** diyerek bileklerimize vurulmak istenen esaret zincirlerini, prangaları parçalamaya başladık. Milliyetimiz ve inancımız ne olursa olsun işçilerin birliğini ve halkların kardeşliğini savunan bizler **“bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçe bir yaşam için”** güçlerimizi birleştirdik.

Örgütsüzlüğün dayatıldığı, sendikalaşmanın önüne bin türlü engelin konulduğu bir süreçte **“güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!”** demek için toplanacak olan **3. Çiğli İşçi Kurultayı** önemli bir adım olacaktır. İnanıyoruz ki, attığımız bu ilk adım zaman geçtikçe büyüyecek ve sömürücü zorbaların başına bir çığ gibi düşecektir.

3. Çiğli İşçi Kurultayı Kurultay Hazırlık Komitesi

1 Mayıs faaliyetlerinden...

Güçlü adımlarla 1 Mayıs'a!

Tersane İşçileri Birliği Derneği olarak 1 Mayıs'a güçlü ve emin adımlarla yürüyoruz. Daha önce tersaneler havzasında 1 Mayıs startını "Tersane işçileri 1 Mayıs'ı tartışıyor" etkinliğiyle vermiş, 1 Mayıs'ın tarihçesi, "Taksim'in güncelliği", "1 Mayıs'a nasıl katılmamız?" üzerinden bir toplantı gerçekleştirmiştik.

1 Mayıs'a yaklaştıkça çalışmalarımız da hızlanmaya başladı. 10 Nisan sabahı erken saatlerde yine tersanelerdeydik. Ardından İçmeler İstasyonu'na gelerek burada "İş cinayetlerine, taşeronlaştırmaya ve ücretlerimizin düşürülmesine karşı TİB-DER'le 1 Mayıs'ta alanlara!/TİB-DER" yazılı pankartımızı astık. Ardından hiç vakit kaybetmeden afişlemelere başladık. "İş cinayetlerine, taşeronlaştırmaya, düşük ücretlere karşı 1 Mayıs'a!/TİB" yazılı afişlerimizi İçmeler istasyon, Tersaneler Caddesi, çay ocakları civarı ve Aydıntepe istasyon ve köprü ayağına vurduk. Afişleme esnasında işçi arkadaşlarla kısa sohbetler gerçekleştirdik. Etraftan geçen işçi arkadaşların ilgili tutumlarıyla karşılaştık.

Önümüzdeki süreçte bildiri, ozalit ve ROTA'nın Nisan sayısını kullanarak hemen her gün işçi arkadaşlarla yüzyüze geleceğiz. 27 Nisan Pazar günü gerçekleştireceğimiz piknik için davetiyelerimizi çıkardık. Bu davetiyeleri tersane işçisi arkadaşlara ve işçi-emekçi semtlerine ulaştıracağız. 1 Mayıs çalışmamız bir yandan güçlü bir ajitasyon-prapoganda çalışması, diğer yandan kitle toplantıları ile devam edecek.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

Mamak'ta 1 Mayıs faaliyeti...

Mamak'ta sınıf devrimcileri olarak 2008 1 Mayıs'ın mücadelesine çağrısını işçi ve emekçilere ulaştırıyoruz.

Mamak 1 Mayıs Komitesi'ni oluşturmamızın ardından planlı ve hedefli bir faaliyet sürdürüyoruz. İşçilerin, kadınların ve gençlerin somut mücadele taleplerini belirleyerek çalışmamıza hızla başladık.

"Güvencesiz çalışmaya ve geleceksiz yaşama karşı 1 Mayıs'ta alanlara!", "Emperyalizme, şovenizme ve devlet terörüne karşı 1 Mayıs'ta alanlara!" şiarlı afişlerimizi bölgemizde yaygın bir şekilde kullanmaya başladık.

Emekçilerle gerçekleştirdiğimiz toplantılar ve sohbetlerde 1 Mayıs gündemini sosyal yıkım saldırılarına karşı mücadele çağrısıyla birleştiriyoruz.

İşçi Kültür Evi de 27 Nisan'da 1 Mayıs gündemli bir şenlik gerçekleştirecek. Mamak İşçi Kültür Evi SSGSS ve direnen işçilerle dayanışma gündemli çıkardığı bültenlerin ardından 1 Mayıs gündemli 3. bülteni hazırlamış bulunuyor.

Pek çok aracı kullanarak 1 Mayıs'ın devrimci çağrısını Mamaklı işçi ve emekçileri taşımaya devam edeceğiz.

Mamak BDSP

Ümraniye'de 1 Mayıs faaliyetleri...

Taksim 1 Mayıs'ına sayılı günler kala Ümraniye BDSP'liler 1 Mayıs'a yönelik faaliyetlerini güçlendirerek sürdürüyorlar.

Geçtiğimiz hafta boyunca Ümraniye-Sarıgazi hattında, Dudullu OSB ve İMES çevresinde, Sarıgazi ve Sultanbeyli'de afiş çalışması yürüten BDSP'liler

önümüzdeki günlerde sanayi bölgesinde ve emekçi semtlerinde bildiri dağıtımları ve ziyaretlerle çalışmalarını sürdürecekler.

OSB-İMES İşçileri Derneği de 1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde 13 Nisan günü "İşçiler 1 Mayıs'ı tartışıyor!" başlıklı bir toplantı gerçekleştirdi. 1 Mayıs'ın tarihçesi üzerine yapılan sunumun ardından 2008 1 Mayıs'ının gündemleri tartışıldı. 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamanın tarihsel öneminin de tartışıldığı toplantıda iş bırakarak 1 Mayıs'a katılma çağrısı yapıldı.

Fabrika ve atölyelerde 1 Mayıs çalışmasına devam edecek olan OSİM-DER'liler, ayrıca bildiri, afiş ve çeşitli araçlarla Dudullu OSB ve İMES işçilerini 1 Mayıs'a çağıracaklar. OSİM-DER'liler 1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde dernek binasına "Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı OSİM-DER ile 1 Mayıs'a!" şiarlı büyük bir pankart astılar.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

1 Mayıs hazırlıklarına polis terörü...

1 Mayıs'a ilişkin hazırlıklarını sürdüren sınıf devrimcileri bu yıl da devlet terörüne maruz kalıyorlar.

13 Nisan günü Sefaköy-İnönü ve Halkalı-Fabrikalar yolunda işçi ve emekçileri 1 Mayıs'a çağıran, "Emperyalizme, şovenizme ve devlet terörüne karşı 1 Mayıs'ta alanlara!", "Güvencesiz çalışmaya geleceksiz yaşamaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara!" şiarlı BDSP ve "Sosyal yıkım saldırılarına ve SSGSS'ye karşı 1 Mayıs'ta iş bırak Taksim'e çık!" şiarlı Küçükçekmece İşçi Platformu afişlerini asan üç çalışmamız sermayenin kolluk güçleri tarafından gözaltına alındı.

"İzinsiz afiş" yaptıkları gerekçesiyle gözaltına alınmak istenen çalışanlarımız sivil ekiplere direnince, resmi ekipler devreye girdi. Zor kullanılarak gözaltına alınan arkadaşlarımız, bu saldırıya "Baskılar bizi yıldıramaz!", "Yaşasın 1 Mayıs!" sloganlarıyla karşılık verdiler. Karakolda da polise hak ettiği yanıtı veren çalışanlarımız, ifade tutanağını imzalamadılar, kendilerine kesilen "çevreyi kirletme" cezasını kabul etmediler. Arkadaşlarımız 7 saat sonra serbest bırakıldılar.

Küçükçekmece BDSP

Polis terörü sürüyor!

Sefaköy-Söğütluçeşme'de işçi ve emekçileri 1 Mayıs'a çağıran BDSP ve Küçükçekmece İşçi Platformu afişlerini asan iki yoldaşımız 16 Nisan günü sermayenin resmi kolluk güçleri tarafından zorla gözaltına alındılar. Afiş çalışmasının ardından yoldaşlarımızın önünü kesen kolluk güçleri, "hakkınızda ihbar var, eşgalleriniz verildi, üzerinize arayacağız" sözleri üzerine yoldaşlarımız, "bu tutumunuz keyfi" diyerek üzerlerini aratmadılar. Zorla araca bindirilmek istenen yoldaşlarımız, buna sloganlarla karşılık verdiler. Öfkeden kuduran kolluk güçleri yoldaşlarımıza azgınca saldırıp gözaltına aldılar. Dört saat karakolda tutulan yoldaşlarımıza yönelik baskı burada da devam etti. Sermayenin bekçilerine karşı tok tutumlarını sürdüren yoldaşlarımız ifade tutanağını imzalamadılar ve "çevreyi kirletme" cezasını kabul etmediler.

Ne keyfi gözaltıları ne estirdikleri terör devrimci faaliyetimizi engelleyebilir.

Adana Sanayi İşçileri Kurultayı çalışmaları sürüyor!

20 Nisan günü "Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı Adana Sanayi İşçileri Kurultayı'nda buluşalım!" şiarıyla gerçekleştireceğimiz kurultayın hazırlık çalışmalarını yoğunlaştırmış bulunuyoruz. İşçi ve emekçilere çeşitli araçlarla seslenerek kurultayımızın çağrısını yapıyoruz.

Bugüne kadar Yeşiloba Sanayisi çevresi, Şakırpaşa, Ova, Onur, Uçak Mahalleleri, Şakırpaşa Caddesi ve çarşı merkezinin bir bölümüne afişlerimizi yaygın bir şekilde yaptık.

12 Nisan'da Adana'da yapılan Eğitim-Sen Bölge mitinginde dağıtımına başladığımız bildirileri sanayi sitelerinde ve emekçi semtlerinde kullanmaya devam ediyoruz.

15 Nisan sabahı Adana Sanayi İşçileri Bülteni'nini Yeşiloba Sanayi işçilerine yaygın bir şekilde ulaştırdık ve birçok işçiyle konuşarak kurultaya katılma çağrısını yaptık.

16 Nisan günü sabah saatlerinden itibaren Karşıyaka Sanayisi'nde Sanayi İşçileri Bülteni'mizi işçilere ulaştırarak kurultaya davet ettik. Ardından kurultay çağrısı afişlerimizi çarşı merkezinin bir bölümüyle birlikte Kocavezir, Mirzaçelebi, Gürpınar, Dumlupınar mahallelerine ve Meydan Caddesi'ne yaygın bir şekilde yaptık.

Öte yandan kurultay davetiyelerimizi sendikalara ve meslek odalarına ulaştırmaya devam ediyoruz. Akşamları emekçi semtlerinde tek tek kapıları çalarak işçi ve emekçilerle tanışıyor, kurultayımıza davet ediyoruz.

Adana Sanayi İşçileri Derneği çalışanları

İzmir Liseli Gençlik Platformu kuruldu!

Coşkulu ve güçlü bir etkinlik!

İzmir Liseli Gençlik Platformu 12 Nisan günü yapılan bir etkinlikle kuruluşunu ilan etti. Etkinlik, İzmir Büyükşehir Belediyesi Gençlik Tiyatrosu'nda saat 16:00'da başladı.

İzmir Liseli Gençlik Platformu olarak kuruluş etkinliğini önceleyen bir ay boyunca çok yönlü bir faaliyet yürüttük. Her lisede birleşmenin önemini vurgulayarak çubuğu bu alana büküştük ve bu hedefe yaklaşımda anlamlı adımlar attık. Aynı zamanda ördüğümüz propaganda çalışmasıyla lise ve dersane önlerine çeşitli materyallerle gittik ve mücadeleye çağrı yaptık. İzmir'in merkezi yerlerini ve liselerin etrafını yaklaşık bin afişle donattık. Haftalık olarak yaptığımız İLGP-G toplantılarıyla yolumuzu emin adımlarla yürüdü. Etkinliğimiz bu yoğun çalışmanın birikimi üzerinde yükseldi.

Etkinliği gerçekleştirdiğimiz salona İzmir Liseli Gençlik Platformu imzalı "ÖSS'nin 5 seçeneğine karşı tek seçenek mücadele!" ve "Ticari eğitime, şovenizme, emperyalist savaşa hayır!" şiarlı pankartlarla "İzmir Liseli Gençlik Platformu kuruluş etkinliğine hoşgeldiniz" şiarlı ozaliti ve İLGP amblemleri kızıl flamalarını astık.

Etkinliğe İzmir'de yapılan Ege Eğitim-Sen Bölge Mitingi sebebiyle bir saat geç başlattık. Programımız İLGP'nin kuruluşunun ilanını içeren açılış konuşmasıyla başladı. Bir dakikalık saygı duruşunun ardından hep bir ağızdan "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganı atıldı.

Ardından Karşıyaka Anadolu Lisesi'nin hazırladığı "Liselerde baskı ve sömürü" sunumu yapıldı. Liselilerden tek tip, düşünmeyen, sorgulamayan, mutlak itaati yaşam tarzı haline getiren bir koyun sürüsü yaratılmak istendiği belirtildi. Karşıyaka Anadolu Lisesi'nde örülen faaliyetler anlatıldı ve faaliyet yürüten İLGP-G'li liselilerin karşılaştıkları baskı teşhir edildi.

Ardından İLGP adına bir yoldaşımız konuşmasını yapmak üzere sahnede yerini aldı. İLGP-G olarak yürüttüğümüz faaliyetleri anlattı ve kuruluş etkinliğinin sadece bir adım olduğunu, artık bundan sonra İLGP çatısı altında daha güçlü mücadele edeceğimizi vurguladı.

'68'lerden bugüne gençlik hareketini konu alan sinevizyon gösteriminin ardından Ekim Gençliği'nden bir yoldaşımız kürsüde yerini aldı. Sunumuna ülkemizde egemen sınıf olarak burjuvaziyi ve onun karşısındaki tek gerçek devrimci sınıf olan proletaryayı tanımlayarak devam etti. Emperyalist barbarlığın iç yüzünü teşhir ederek, ülkemizde burjuvazinin işçi sınıfına karşı yürüttüğü saldırılara değindi. Kürt halkının imhasından SSGSS Yasa Tasarısı'na kadar geniş bir yelpazede yapılan sunum, eğitimin kapitalist çıkarlar doğrultusunda nasıl şekillendiğiyle devam etti.

Son olarak şunları söyledi: "Bilinmelidir ki, işçi sınıfına tüm toplumun öncüsü olduğunu hatırlatacak ve ona önderlik edecek, aynı zamanda bu topraklarda yeşermiş devrimci birikimin güvencesi sınıfın komünist partisidir. İşte biz genç komünistlerin elinde tuttuğu sosyalizmin kızıl bayrağıdır. İddiamız liseli ve üniversiteli gençlik içerisinde devrimin ve sosyalizmin kızıl bayrağını daha yukarı taşımaktır. Yolumuz işçi sınıfının yoludur! Yaşasın devrim ve sosyalizm!"

Kararlılık ve mücadelenin vurgulandığı bu sunumun ardından Karşıyaka Anadolu Öğretmen Lisesi'nin hazırladığı "gerici kadrolaşma" konulu sunum yapıldı. Zengin örneklemeleriyle dikkat çeken sunumda anlamlı vurgular yapıldı.

Etkinliğin birinci bölümünün sonunda 75. yıl Endüstri Meslek Lisesi'nden bir arkadaşımız devrimci sanatçıların şiirlerinden seçilmiş bir dinleti sundu.

İkinci bölüm Karşıyaka Anadolu Lisesi'nin hazırladığı müzik dinletisiyle başladı. Türkü ve şarkılarıyla etkinliği renklendiren müzik grubunun ardından sahneyi Eğitim-Sen 2 No'lu Şube Sekreteri hocamız Ali Aydın aldı. '68'lerden bu yana gençlik hareketi, kapitalizm tahlili ve ona karşı verilecek mücadeleyi ele alan zengin bir sunum yaptı.

Yenikapı Tiyatro Topluluğu "Hüznün coşkusu" isimli oyunu sergiledi. Tiyatroda devrimci bir işçi kadının hayatı anlatıldı. Oyunun sonunda salonun kenarlarına dizilen oyuncular, finali tüm kitleyi halaya çağırarak yaptı.

Ardından Mopak Endüstri Meslek Lisesi'nden bir arkadaşımız "Meslek liseleri ve staj sömürüsü" başlıklı sunumu yaptı. Meslek liselerinin işlevi üzerinde durdu

ve kapitalistler için ifade ettiği özel öneme vurgu yaptı. Bir dersane öğrencisi ise sunumunda, ÖSS'nin fırsat eşitsizliğine dayalı olduğuna ve dersaneler üzerinden dönen rantta vurgu yaptı.

Vakit darlığı nedeniyle serbest kürsü bölümünü gerçekleştiremedik. Programa son noktayı devrimci marş ve türkülerle Grup Kavel koydu. Türküler eşliğinde halaylar çekildi, zılgıtlar atıldı.

Etkinliğimizde Çiğli İşçi Kültür Evi, Sosyalist Kamu Emekçileri ve Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun gönderdiği mesajlar okundu.

Etkinliğimize yaklaşık 60 kişi katıldı. İzmir Emniyeti'nin ve lise yönetimlerinin kurduğu baskı ve aynı gün yapılan Ege Eğitim-Sen Bölge Mitingi katılımı etkiledi.

Kuruluş etkinliğimizle mücadelemizde bir adım daha atılmış, kızıl bayrak daha yukarı taşınmıştır.

İzmir Liseli Gençlik Platformu

İLGP faaliyetlerinden...

Meslek Liseleri'nde kurultay hazırlıkları...

Sefaköy İLGP olarak 15 Nisan'da iki ayrı meslek lisesi çıkışında bülten dağıtımını gerçekleştirdik. Meslek Lisesi Kurultayına hazırlanırken Meslek Liseleri'nde yaşanan ucuz emek sömürüsünün güçlü bir teşhirini yapabilmek ve meslek liselileri bu sömürü karşısında İLGP'de örgütlenmeye çağırarak için çıkardığımız bültenlerimiz ilgiyle karşılanıyor.

Sefaköy İLGP

İLGP kurultaylara hazırlanıyor!

İstanbul Liseli Gençlik Platformu olarak başlattığımız kampanyaların sonuna geldik. Bu hafta sonundan başlayarak gerçekleştireceğimiz kurultaylarla çalışmanın bundan sonraki sürecini şekillendireceğiz.

Paralı eğitimde "yaratıcı" uygulamaların tartışıldığı, ÖSS'nin liselilerin büyüyen kabusu olduğu ve atölye dersleriyle meslek liselilerin sömürüyü iyice öğrendiği bu dönemde çalışmalarımızla işçi ve emekçi çocuklarının sesi olmaya devam ediyoruz. Kurultaylara kadar örülen çalışmalarla, elde edilen deneyimlerle 1 Mayıs'ı örgütleyeceğiz!

İLGP çalışması olan her yerde meslek liselileri kurultaya çağırılmaya devam ediyoruz. Aralıksız süren dağıtımlarla kurultayımızın sesini liselilere taşıyoruz. 19 Nisan günü gerçekleştirilecek kurultaya kadar meslek liselerinin önünde olmaya devam edeceğiz.

Lise Öğrencileri Kurultayımız elimizde olmayan nedenlerle ertelendi. Kamuoyuna açıkladığımız 12 Nisan günü için uygun yer ayarlayamadığımız için kurultayımızı 26 Nisan'a erteledik. Kazanılan zamanı tebliğ tartışmalarını güçlendirmek ve kurultay çağrısını yaymak için kullanıyoruz. Kurultay anketi, çalışmamız olan okullarda yaygınca yapılıyor.

İLGP olarak kurultaylar ve sonrasında 1 Mayıs ile mücadele alanlarında olmaya devam edeceğiz.

İstanbul Liseli Gençlik Platformu

Genç Sen Temsilciler Meclisi 2. Toplantısı gerçekleştirildi...

Hareketin ihtiyaçlarına yanıt veren bir Genç Sen için!

Genç-Sen 2. Temsilciler Meclisi toplantısı 12 Nisan günü Ankara DİSK Genel-İş'te gerçekleştirildi. Yaklaşık 20 üniversiteden temsilcilerin katıldığı toplantıda gerçekleşen tartışmalar Genç-Sen içindeki bir eğilimin yaşadığı çürümeyi belgelerken, öte yandan da devrimci çizgideki Genç-Sen'lilerin henüz daha başlangıçtaki güç ve olanakları ile bu eğilimi nasıl sıkıştırdığını gözler önüne serdi.

Dönemin başından bu yana Genç-Sen yerellerde devrimci Genç-Sen'lilerin müdahale alanları dışında elle tutulur bir çalışma ortaya koymamıştır. Dahası, liberal ve reformist anlayış gençliğin sorun ve gündemlerini ele almayı hedefleyen, bu çerçevede tabanın doğrudan katılımını örgütlemeye çalışan her adımın karşısına çıkmıştır.

Ankara'da ODTÜ'de yapılan tartışmalar, Eskişehir'de gerçekleşen ve artık gericilik boyutuna taşınan müdahaleler kendini MYK'da ifade eden liberal bloklaşmanın bir çürüme yaşadığını gözler önüne sermiştir. Genel kurul sonrasında "Genç-Sen'e emek harcayanların" harcadığı emeğin ne olduğu ve devrimciliğe ne kadar uzak olduğu pratik çalışmanın her adımında görülmüştür.

Genç-Sen'in hareketin ihtiyaçlarına yanıt veren bir örgütlülük haline gelmesi ancak dinamik bir taban örgütlülüğü oluşturması, hareketin ve mücadelenin yerel ve genel gündemlerini etkili ve eylemli bir biçimde işlemesi ile mümkün olacaktır. Bunu başaracak asıl irade ise, bizim de bir parçası olduğumuz devrimci Genç-Sen'lilerdir.

“İşleyiş” tartışması ve hareket içinde sinanmamış tüzük üzerine güzellmeler

Toplantının ilk gündemini Genç-Sen'in işleyişi ve ortaya çıkan sorunlar oluşturdu. Bu başlık altında Genç-Sen'in kitleleşmesi sorunları, bu noktada gençlik hareketi ile kurduğu bağ ve bu bağın etkinleşmesi, tabanın örgüt içindeki inisiyatifini güçlendirmek vb. sorunların tartışılması beklenirken, tartışma YTÜ ve buradaki Genç-Sen faaliyetinin tüzüğe uymamasına kilitlenmiş oldu. Toplantı yeter sayısının (ilgili şubedeki üyelerin yarısı) sağlanamamış olması nedeniyle temsilcilerin meşru olmadığı, öte yandan da ilgili üniversitede “mağdur olan arkadaşların” bulunduğu ifade edilmiştir. Buradaki asıl sorun alanının ise YTÜ'nün tüzüğe uymamaktaki ısrarı olarak tanımlanmıştır.

Burada bir yerel üzerine yürütülen hasmane tartışmalara yanıt vermek elbette gerekmiyor. Ancak MYK'ya, onu oluşturan liberal anlayışa ve o anlayışın yereldeki temsilcilerine bazı hatırlatmaları yapmayı da görev sayıyoruz.

Mağduriyete çokça duyarlı MYK ve bu eğilimin oluşturduğu tüzük neden her alanda blok liste ile temsilci seçimlerini dayatıyor. (Mevcut işleyişe göre, herhangi bir şubede bir eğilimin 54 bir eğilimin 53 oyu olduğunda, kararlar ve temsilciler 54 oyun belirleyiciliğindedir. Diğer 53 oy ve arka planındaki tartışmalar ise çöpe gitmektedir.) Hareketin ihtiyaç duyduğu karar alma süreci bu mudur? Tabanın inisiyatifini sürece katmak böyle mi sağlanacaktır? Liberallerimizin demokrasiden anladıkları burjuva demokrasinin bile ne yazık ki gerisindedir.

Çokça atfı yapılan tüzüğe uyma tartışmalarını anlamak gerçekten güç. Örgüt bir normlar bütünü ise, tüzük de onun ifadesi olmak zorundadır. Oysa karşılaşılan tartışma “tüzüğe uymamız gerekiyor!” oluyor. Peki neden? Gerekçe ne? Bu anlayışın sahipleri elimizde tartışılmaz bir tüzük olduğunu düşünüyor herhalde. Ya da hukukçulara hazırlattıkları tüzüğün olası “yasal uyumsuzluklar dışında” -ki bunları düzelteceklerini genel kurulda taahhüt etmişlerdi- hareketin örgütsel ihtiyaçlarına her zaman ve her alanda yanıt veren bir şey olduğunu zannediyor olmalı. Evet, 5-6 liberal siyaset, taban inisiyatifine dayanmayan bir genel kurulla, gençlik hareketinin örgütlenme sorununu bir bütün olarak çözmüş bulunuyor!

8 Mart'ta hiçbir hukuka dayanmadan gizli toplantı örgütleyen, devrimci Genç-Senliler'in müdahalesi sonucu toplantıdan istediği kararı çıkartamayınca da “mağdur” olarak toplantıyı terk eden anlayış, bu sefer de YTÜ'de “mağdur” olmuş. Peki yine de soralım. YTÜ'nün daha öncesinde aldığı ve bir önceki MYK toplantısında tartıştığı işleyiş kararlarının altında “mağdur” öğrencilerin imzası yok mu? “İşleyişi yerelin ihtiyaç ve yönelimleri belirler, açık toplantılarla kararlar alınır, yerelde tüm aktif kitle karar alma sürecine ve uygulama sürecine katılmalıdır; temsilcilerin temsiliyeti sadece Temsilciler Meclisi toplantısına yerelin kararlarını aktarmak ve oradaki tartışmaları yerele taşımakla sınırlıdır; bunun dışında bir görevi yoktur ve her toplantı öncesi yeniden seçilir..” Bunlar YTÜ Genç-Sen'in tüzüğe uymayan işleyiş kararları. Bu maddelerden birini liberal eğilim etkin olduğu herhangi bir alanda uygulayabiliyor mu? Blok liste uygulamasına, hem de tüm temsiliyeti alması kesin olan bir toplantıda karşı çıkanların devrimci Genç-Sen'liler olduğunu “mağdurlarımız” unuttular mı yoksa. Demokrasiyi sakız edenlerin burjuva demokrasininin bir adım ötesine çıkan bir ufukları var mı soruyoruz? Mağdur edebiyatı yapmak yerine biraz

daha cesaretle tartışın arkadaşlar!

İşleyiş dair tartışmanın siyasal basınçlarla kavranamayan noktasına gelelim. Sorun YTÜ tartışması değil kuşkusuz. Sorun yerel çalışmanın ve etkinin MYK denetiminin dışına çıkmış olması. Bunu etkin bir biçimde bir önceki toplantıda ilgili yerelin tartışmış olması.

“Kitle mücadelesini geliştirmeyi hedefleyen bir kitle örgütlenmesi elbette faaliyetini düzenleyebilmek için belli normlara sahip olmak durumundadır. Bu normlar, örgütün kitle mücadelesine daha etkili müdahalesini sağlamak, onun kitle temelini geliştirmek içindir ve mücadelenin güncel ihtiyaçlarına yanıt vermeyi hedefler. Bunun dışında tartışılan tüzükler, metin olarak ne kadar iyi düşünülürse düşünülün, sonuçta bürokratik ve mücadele dışı bir normlar yığını ifade eder. Bugünkü tüzük tartışmalarına buradan bakılmak durumundadır.” (Genç-Sen üzerine... Birleşik, kitle ve devrimci bir gençlik örgütlenmesi için! Ekim Gençliği, Sayı: 102, Aralık 2007)

Bizim için sorun gençlik hareketinin sorun ihtiyaç ve yönelimleridir. Genç-Sen bununla uyum sağladığı ölçüde bir değer taşır, sağlamadığı ölçüde ise doğal olarak aşılır. Hareketin ihtiyaç ve yönelimlerinden bakmayan bir aklın kavramakta zorlandığı bu gerçek hareket-örgüt ilişkisinin abc'sidir.

Pratik ve politik “belirlemelerin” belirsizliği üzerine

Temsilciler Meclisi toplantısında pratik sürece dair yapılan tartışmalar ise önemli ölçüde zayıf ve yetersiz kalmıştır. Kampanya çalışmasının merkezi ayağını örececek olan Üniversite Sosyal Forumu (ÜSF) üzerine yürütülen tartışmalar bu açıdan belirleyicidir. Zira daha öncesinde oluşturulan ÜSF örgütlenme komisyonu tek bir toplantı yaparak karar alma sürecini Temsilciler Meclisine bırakmıştı. Karar alamayacak olan ve ortak bir görüş ve tartışma oluşturamamış bir komisyon

çalışmalarına ve “eğilimlerine” dair toplantıda bir sunum yapmış oldu. Elbette sosyal foruma dair tek bir eğilimi ifade eden sunum sonrasında zaman darlığı vb. gerekçelerle top yine ÜSF örgütlenme komisyonuna atılmış oldu. ÜSF'nin içeriğine ve örgütlenme yöntemine dair tartışmalar ise Temsilciler Meclisi toplantısında yine bildik zaman sorunlarından kaynaklı hasır altı edildi.

ÜSF'ye bir aydan kısa bir zaman kalmış olmasına rağmen forumun hala belirsiz olması, bu önemli kitle etkinliğini daha başlangıçta etkisiz kılmaktadır. Öte yandan, yerel çalışmalarını etkinleştirmek, yerel sunum ve tartışmalarla taban inisiyatifini güçlendirmek için önemli bir araç olabilecek bir etkinliğin bu yönleri temsilciler meclisi toplantısında neredeyse hiç tartışılmamıştır. Bundan sonraki süreci komisyon işletecektir.

Yerellerin inisiyatiflerini yansıttığı bir ÜSF örgütlenme süreci Genç-Sen açısından hayati bir önem taşımaktadır. Temsilciler Meclisinde tartışmanın zayıf kalmış olmasına aldırmadan yerelerde ÜSF'nin örgütlenme süreci hızla başlatılmalıdır. Öncelikle forumun tartışma başlıkları olan gençlik hareketi ve gündemleri, gençlik örgütlenmesi ve sendikal deneyimler, tüm yerelerde etkin bir tartışma ve ön hazırlığa konu edilmelidir. Öte yandan ÜSF 1 Mayıs sürecini de belirleyen yerel kampanya ve çalışmaların ortaya çıkardığı sonuçların dolaysız bir izdüşümü olacaktır. Bu açıdan yerel kampanya ve çalışmalarını güçlendirmek, merkezi forumu etkinleştirmenin, kitle katılımını güçlendirmenin de temel bir aracıdır.

Toplantıda 1 Mayıs'a yerellerin kendi inisiyatifi ile çıkmaları karara bağlanmıştır.

Toplantının hızla alınan bir diğer kararı ise genel kurulun Ekim ayına bırakılmasıdır. Halihazırda etkin bir kampanya ve taban çalışması öngörmeyen, örgütlenmeye çalışılan ÜSF'yi sınırlı bir zaman dilimine sıkıştıran yaklaşım, yürüttüğümüz tartışmaları ve bu tartışmanın arka planındaki kampanyalar-ÜSF ve Genel Kurul bütünlüğünü kavramaktan uzak bir karar almış bulunuyor.

Birleşik, devrimci ve kitlese bir Genç-Sen için!

Birleşik, Devrimci ve Kitlese bir Genç-Sen için Mücadele Platformu'nun önümüzdeki süreçte Genç-Sen içinde oynayacağı rol Temsilciler Meclisi toplantısı ışığında bir kat daha önem kazanmaktadır. Bu kapsamda platform, hareketin ihtiyaçlarına yanıt veren bir Genç-Sen hedefi ile aşağıdaki başlıklara dair etkin tartışmalar yürütmelidir:

1) Bugün Genç-Sen'in yaşadığı sıkışma ancak etkin bir taban inisiyatifi oluşturarak aşılabılır. Bu kapsamda yerel kampanya çalışmalarını vakit kaybetmeksizin güçlendirmek, Genç-Sen'in gençliğin gündem ve sorunları ile etkin bağ kurmasını sağlamak temel önemdedir. Bu açıdan yerel kampanya çalışmalarına dair hızlandırıcı adımlar atmak, kampanya çalışmalarını yaygınlaştırmak, öte yandan bu çalışmalarını ÜSF'ye taşımak, etkin bir taban inisiyatifi oluşturma sürecinin güncel ve öncelikli adımlarıdır.

2) Bu sürecin bir diğer önemli halkası 1 Mayıs faaliyetleridir. Genç-Sen tüm yerelerde etkin bir hazırlıkla 1 Mayıs çalışmalarını yürütmeli ve bu çalışmaların gündemleri ile alana çıkılmalıdır.

3) Genel kurul sürecinin hazırlıklarını hızla başlatmak platformun temel görevi olmalıdır. Bu kapsamda iki önemli başlık üzerinden genel kurula etkili bir hazırlık süreci oluşturulmalıdır. Bu başlıklardan ilki, bugünkü mevcut işleyiş ve bu işleyişin somutlanmış biçimi olan tüzüktür. Genel kurul sürecinde örgütün işleyişine dair güçlü ve etkili bir tartışma ancak bugünden başlatılarak başarıya ulaşabilir. Diğer bir önemli başlık ise Genç-Sen'in yol haritasıdır. Genç-Sen'i piyasalaşan eğitime ve geleceksizliğe karşı gençlik mücadelesinin etkin bir öznesi haline getirmek, bu kapsamda genel kurula yönelik etkili bir hazırlık yürütmek güncel ve hızla başlatılması gereken bir görevdir. Bu başlıkların tartışılacağı asıl alanlar ise Genç-Sen faaliyetinin yerel şubeleri ve temsilcilikleridir.

4) Tüm bu başlıklarda sonuç alıcı bir süreç ancak devrimci Genç-Sen'lilerin etkin ve dinamik bir müdahalesi ile sağlanabilir. Bu açıdan platform kendi dışındaki tüm devrimci özneleri Genç-Sen'e etkin müdahale için taraflaşmaya çağırmalıdır. Bu taraflaşmayı soyut bir çağrı olarak değil, somut bir program ve hedefler bütünü içinde ve bugün için Genç-Sen faaliyeti içinde olamayan devrimci çevreleri de içine katan bir genişlikte ele almalıdır.

Ekim Gençliği

Gençlik hareketinden...

İÜ: “Faşizme geçit yok!”

İstanbul Üniversitesi'ndeki devrimci, demokrat, yurtsever ve ilerici öğrenciler, 10 Nisan'da Beyazıt Merkez Kampüs önünde gerçekleştirdikleri eylemle, üniversitelerdeki faşist saldırıları protesto ettiler. Ortak basın açıklamasında, üniversitelerde yaşanan saldırıların sistemli olduğu vurgulandı. Antalya'daki saldırıya değinerek, eli silahlı, satırlı ülkücülerin ellerini kollarını sallayarak kampüse girdiği ve polislin hiçbir girişimde bulunmadığını söyledi. Yaşananlar sonucu 3 devrimci öğrencinin tutuklandığı, onlarca öğrenciye 15 gün giriş yasağı verildiği ve yurtlarda ilerici öğrencilere yönelik baskı ve tehditlerin sürdüğü ifade edildi. Açıklama faşizme karşı mücadele çağrısı ile son buldu. Eyleme yaklaşık 250 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EÜ'nde soruşturma terörü sürüyor...

18 Mart günü Genç-Sen Mühendislik Birimi'nin Gıda Cafe'de açtığı masaya faşistler saldırmış, çatışma çıkmış ve birçok arkadaşımız çeşitli yerlerinden yaralanmıştı.

Bu olayın ardından Ege Üniversitesi Rektörlüğü devrimci ve demokrat öğrenciler hakkında soruşturma açtı. Yeni açılan soruşturmada dikkat çeken ise, öğrencilere gönderilen zarfın içine Gıda Cafe'deki çatışma görüntülerini içeren CD'nin konulmasıydı. Önceki soruşturmalarda devrimci ve demokrat öğrenciler delilleri görmek için ek süre talep etmişlerdi. Rektörlük bu talebin önüne geçmek için delilleri de duyuruyla birlikte vermiş oldu.

Ege Üniversitesi / Ekim Gençliği

Baskılar sürüyor, mücadele de!

İstanbul Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Genç-Sen olarak üniversitedeki

baskılara ve anti-demokratik uygulamalara karşı mücadelemiz devam ediyor. Fen-Edebiyat Fakültesi arasındaki geçiş yasağının kaldırılmasının ardından ilk olarak afiş ve bildirilerle bunun duyurusunu gerçekleştirdik. Fakülteye yaygın bir şekilde duyurusunu yaptığımız sırada birçok öğrenci üniversitede uygulanan diğer yasakların da kaldırılması yönünde taleplerini dile getirdiler.

Genç-Sen olarak kimlik kontrollerinin ve çanta aramalarının son bulması, kameraların kaldırılması ve dönem içerisinde 40'a yakın öğrenciye açılan soruşturmaların geri çekilmesi talebiyle sözümüzü söylemeye devam edeceğiz. İÜ'deki diğer kampus ve fakültelere de girebilmek için fakülteler arası geçiş yasağının tamamen sona ermesi, anti-demokratik uygulamaların son bulması için mücadelemizi sürdüreceğiz.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

“Özgür sanatçı baskıya karşı!”

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde yürütülen Genç-Sen faaliyeti aktivistlerinden Eren Onur hakkında Rektörlük tarafından okula giriş yasağı getirildi. Bu saldırı 11 Nisan günü MSGSÜ Genç-Sen Şubesi, MSGSÜ Öğrencileri ve Eğitim-Sen 6 No'lu Şube'nin gerçekleştirdiği eylemle protesto edildi.

Eylemde yapılan açıklamada, MSGSÜ'de son dönemde Rektörlük tarafından hayata geçirilen uygulamaların vardığı boyut aktarıldı. Üniversite içinde yürütülen muhalif faaliyetin hedef tahtasına çakıldığı belirtildi. Eylemde söz alan MSGSÜ Öğrencisi Eren Onur da kendisine konulan okula giriş yasağının özünde örgütlü mücadeleyi engelleme amacı taşıdığını, saldırılara karşı sonuna kadar direneceklerini belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kapitalizm açlığı dayatıyor, halklar ayaklanıyor!

“Ekmek ayaklanmaları”, İMF’den Dünya Bankası’na (DB), Dünya Ticaret Örgütü’nden (DTÖ) kapitalist-emperyalist düzenin “akıl hocaları”na kadar kan emici takımının gündemine girmiş bulunuyor. Emperyalist saldırganların noterliği gibi alçaltıcı bir misyonu üstelenen Birleşmiş Milletler (BM) ise, yağma ve kölelik dünyasının efendilerine uyarı üzerine uyarı yapıyor: “*Ayaklanmalar daha fazla yayılıp sistem için tehlike oluşturmadan önlem alın*”!

Bağımlı ülke yoksullarının açlığa mahkum edilmesi, ne kapitalist devletlerin ne yukarıda adı geçen sömürü ve yağmanın aracı örgütlerin umurunda. Bağımlı ülkelerdeki işbirlikçi rejimlerin ve kapitalist dünyanın efendilerinin tek dertleri, serveti bir tarafta sefaleti öbür tarafta biriktiren kokuşmuş düzenlerini yoksul emekçilerin öfkesinden korumaktır. Ekmek ayaklanmalarına duydukları ilgi de bu sınırlardadır. Çünkü bu açlığın esas sorumlusu bizzat kendileridir.

Bunun böyle olması akıl almaz bir vahşet olmakla birlikte hiç de şaşırtıcı değildir. Zira halkların açlığa mahkum edilmesi bazı “kötü adamların” basiretsizliğinin değil, kapitalizmin kaçınılmaz sonucudur. Servet bir tarafta sefalet öbür tarafta biriktiği, aşırı sömürü ise bu birikimi günden güne arttırdığı için açlık kaçınılmaz oluyor. Aşırı birikim krize yol açarken, krizin faturasını yoksullara ödetmeye alışık olan kapitalist-emperyalist düzenin efendileri, yoksul emekçileri ekmeğe muhtaç bırakıyor. Başka bir ifadeyle ücretli kölelik düzeninde açlık bolluktan doğuyor.

Kapitalizmin hem akıl hem insanlık dışı olmasının çarpıcı görünümü olan “bolluktan doğan açlık” olgusu, bu barbar düzenin tarihin çöplüğüne gömülmesinin aciliyetine işaret ediyor. Açlık, sefalet, rezalet ve bu musibetlerin emekçilerin yaşamına çok yönlü yansımalarını yok etmenin tek yolu, kapitalizmi yıkıp, emekçilerin ürettiği zenginliği toplumun hizmetine sunan, sömürü ve kölelikten arınmış bir dünya demek olan sosyalizmi kurmaktır. Bunun dışında herhangi bir çıkış yolu bulunmamaktadır.

Durum bu iken, kölelik dünyasının efendileri ne yapıyor? İMF, DB, DTÖ, BM gibi sermayeye küresel çapta hizmet sunan örgütlerle bu örgütlerin hizmetindeki işbirlikçi devletlerin aklına gelen ilk önlem, açlığa karşı isyan eden yoksulları kolluk kuvvetlerinin kurşunlarıyla öldürmek veya yaralamak oluyor.

Örneğin olayların ilk patlak verdiği ülke olan Mısır’da polis, halkın üzerine kurşun yağdırarak ayaklanmayı bastırmaya çalıştı. Yani düzenin efendileri, açlığa mahkum ettikleri yoksullar bu vahşete itiraz edince kurşunu reva görüyorlar. Bu zihniyete göre, kolluk kuvvetleri kurşun ve bombalarla ayaklanmaları kontrol altına alabiliyorlarsa mesele yoktur. Kaç insanın katledildiği, yaralandığı ya da zindana kapatıldığı ise onlar açısından ayrıntıdan ibarettir.

Fakat emperyalist düzenin efendileri, ayaklanan yoksul emekçileri sadece kurşun ve bomba ile dize getirmenin her zaman mümkün olmadığını deneyimlerinden bilmektedirler. Eğer açlık sorunu ile ilgili iseler bu, emekçileri aklıktan kurtarmak derdine düşüklerinden değil, düzenlerini aç emekçilerin yıkıcı gücünden korumak içindir.

Yukarıda adı geçen örgütlerin icraatlarına bakıldığında, dünyanın her tarafındaki emekçilerin ürettikleri zenginlikleri yağmalayıp büyük tekellerin kasalarını doldurmakla meşgul oldukları görülür. Kısacası bu örgütlerle işbirlikçileri, toplumsal zenginlikleri yağmalayarak bu zenginliği üreten emekçileri açlık ve

sefalet cehennemine sürmektedirler. Onlar zenginleşip semirdikçe emekçilerin yoksulluk ve sefaleti artmaktadır. Açların öfkesini yatıştırmak için bir parça ekmek verseler bile, bunu açlık yaratan çarkın dönmesini sağlamak amacıyla yaparlar ancak.

Bu çark döndükçe, ne sömürü ve kölelikten, ne açlık ve sefaletten, ne emperyalist saldırganlık ve savaşlardan kurtulmak mümkündür. İşçi sınıfı, emekçiler ve tüm ezilenler için kalıcı çözümlere ulaşabilmek için yalnız sonuçlarıyla değil, kapitalist-emperyalist sistemin bizzat kendisiyle de hesaplaşmak şarttır.

Mısır, Haiti, Burkina Faso, Kamerun, Tunus...

Açlığa karşı ayaklanmalar yayılıyor!

Mısır: Son 31 yılın en kitlesel eylemleri...

Fitili Mısır’ın işçi kenti Mahalla el Kübra’da alınan grev kararı ve ardından patlak veren olaylar ateşledi. Bir yılı aşkın süreden beri ücret artışı ve çalışma koşullarının düzeltilmesi talebiyle grev ve eylemler gerçekleştiren kentteki tekstil işçilerinin kararlılığı, tüm baskılara rağmen militan ve kitlesel gösterilerle devam etti. Tekstil işçilerinin eylemlerinin hemen ardından ilan edilen iki günlük genel grev, öfkeli Mısırlı emekçilerin sokaklara taşmasına neden oldu.

Kolluk kuvvetlerinin kurşun ve bombalarla eylemleri bastırma saldırısı pek bir işe yaramadı. Tekstil işçileriyle görüşmek zorunda kalan Mısır hükümetinin, ekmek ayaklanmalarını önlemeye gücü yetmedi. Son 31 yılın en kitlesel eylemlerini gerçekleştiren Mısırlı emekçiler, ekmek ve diğer temel gıda maddelerindeki fiyat artışını protesto ettiler. Gerici rejim, ikinci haftasına giren eylemler karşısında tam acze düştü.

Siyasi uzmanlar, artan fiyatlar ve düşük ücretler yüzünden işçi ve emekçilerin tırmanan öfkesinin Mısır hükümetini sarstığını, ancak örgütlü bir muhalefet olmadığı için ayaklanmanın henüz hükümeti tehdit etmediğini savunuyorlar.

Haiti’de yoksulların öfkesi...

Yükselen gıda fiyatlarını protesto eylemlerinin ayaklanma boyutuna vardığı bir diğer ülke Haiti oldu.

Orta Amerika’nın en yoksul ülkesi Haiti’nin başkenti Port au Prince’de olayların bir haftaya yayıldığını aktaran görgü tanıkları, başkanlık sarayına yaklaşmak isteyen göstericileri, Haiti’deki BM “İstikrar Gücü”ne bağlı mavi bereli askerlerin gözyaşartıcı gaz kullanarak ve havaya ateş açarak engellediklerini kaydettiler.

Olayların ilk günlerinde 5 göstericiyi katledip 40’tan fazlasını yaralayan kolluk kuvvetlerinin saldırganlığı, yoksulların öfkesinin daha da artmasına yolaçtı. Hayat pahalılığını protesto eden gençlerin kent merkezindeki birçok cadde ile çevresini, otomobil lastikleri yığarak ve büyük ateşler yakarak denetim altına aldıklarını anlatan görgü tanıkları, silahlı bu grupların mağaza ve dükkânları yağmaladıklarını ve kentte yaşamın durma noktasına geldiğini belirttiler.

Kurşunla önleyemediği ayaklanmayı gıda fiyatlarını düşürerek dizginlemeye çalışan Haiti hükümetinin amacına ulaşması pek kolay görünmüyor.

Afrika’da açların öfkesi büyüyor...

Ayaklanmanın baş gösterdiği yerlerden biri de Batı Afrika ülkesi Burkina Faso oldu. Bu ülkede de gıda ve petrol fiyatlarının artmasına karşı genel grev ilan edildi. Olaylı geçen genel grevle ilgili ayrıntılı bilgiye ulaşamazken, BM yetkilileri, bir başka Afrika ülkesi Kamerun’da da yoksulların ayaklandığını bildirdiler.

Çatışmalı gösterilerin günlere yayıldığı bir diğer ülke Tunus oldu. Bu Kuzey Afrika ülkesinin orta kesimlerinde bulunan Redeyef’te, hayat pahalılığı ve işsizliği protesto eylemlerine saldıran polisin göstericilerin direnişiyle karşılaştığı, bölgede çatışmaların üç gün sürdüğü bildirildi.

Merkezi Roma’da bulunan BM Gıda ve Tarım Örgütü’nün (FAO) genel müdürü Jacques Diouf, konuyla ilgili yaptığı açıklamada, dünya tahıl stoklarının 8 ila 12 haftalık talebi karşılayabileceğini belirtirken, tahıl arzının 1980’lerden beri en düşük seviyesinde olduğunu söyledi.

Hindistan’ı ziyaretinde açıklama yapan Diouf, “Fiyatların yükselmesi yüzünden tüm dünyada durum çok ciddi bir hal aldı. Mısır, Kamerun, Haiti ve Burkina Faso’da isyanlar başgösterdi” dedi.

Son dönemde soya fasulyesi, mısır, buğday, pirinç gibi temel gıda maddelerinin fiyatları rekor düzeylerde yükselirken, giderek daha çok verimli toprak “biyo yakıt” için gerekli olan tahıl üremine ayrılıyor. Bazı bağımlı ülkelerin tarımsal üretimini, ihtiyaç duydukları ürünlerle sınırlamaya zorlayan tarım tekelleri, bu ülkelerin tarımsal üretim dengesini altüst ediyor. Bu müdahaleler gelir dağılımındaki uçurumun derinleşmesiyle birleşince açlık belası yoksulların boğazına daha sıkı sarılıyor.

Emekçilerin ve ezilen halkların ayaklanmaları, biriken tepkinin boyutu hakkında fikir veriyor. Ancak bu ayaklanmaların emekçiler lehine sonuçlar yaratabilmesi için toplumsal devrimlerle taçlanması gerekiyor.

Birleşmiş Milletler yetkilisi
siyonist vahşetin adını koydu:

“Saldırıları Naziler tarafından işlenen toplu cinayetlere benziyor!”

Siyonist İsrail devletinin Filistin halkına karşı işlediği ağır suçlar bir sır değil. Filistin halkı şahsında insanlığa karşı işlenen suçların çetelesine, medya tekellerinde konumlanan siyonizm yardakçılarının etkisine rağmen günlük haber akışından ulaşmak mümkündür. Buna karşın akıl almaz boyutlarda seyreden İsrail'in vahşi saldırganlığı, bu aynı medya tarafından “sıradan vaka” şeklinde sunulur. Dahası çoğu zaman, İsrail tehdit altında olan tarafmış gibi yansıtılarak, soykırımcı zihniyet meşrulaştırılmaya çalışılır.

İrkçı devlet saldırganlığını teşhir edip gerçeği dile getirenler ise, İsrail'in tetikçi kalemşorları aracılığıyla anti-semitizm yapmakla suçlanıp susturulmaya çalışılır. Bu tetikçi takımı, kimi zaman işi iğrenç kampanyalar boyutuna vardırıp karşı saldırıya bile geçer. Bu tür kampanyaların özellikle ABD'de çok etkili olduğu bilinmektedir.

Türk mediasındaki tetikçi ajanlar da her zaman iş başındadırlar. Ancak bunların batılı ülkelerdeki görevliler kadar başarılı oldukları söylenemez.

Karşı saldırılara rağmen gerçeği dile getiren ve ezilen Filistin halkıyla dayanışmayı sürdürenler, çoğu zaman ilerici güçler, devrimciler ve komünistlerden ibaret kalmaktadır. Nazilerin Yahudilere yaptıklarıyla İsrail'in Filistinlilere yaptıkları arasında paralellikler kuran devrimci güçler, siyonistleri, Nazizm'in 21. yüzyıldaki temsilcileri olarak tanımlarlar. Ancak soykırımcı siyonistlerin bu en uygun tanımı, sermaye mediasında pek yer almaz. Siyonist devletin bazı uygulamalarını Nazilerinkiyle eş gören İsraili ilericilerin açıklamaları da medyanın yok sayılanlar kategorisinde yer almaktadır.

İsrail ordusunun tank ve buldozerler eşliğinde Gazze Şeridi'ne saldırıp Filistinli çocukları katlettiği günlerde İngiliz yayın kuruluşu BBC'ye demeç veren BM yetkilisi Profesör Richard Falk, İsrail devletinin icraatlarını adıyla tanımlayarak siyonizm-nazizm paralellliğini dünya kamuoyu önünde dile getirdi.

BM tarafından Filistin topraklarındaki insan hakları durumunu incelemekle görevlendirilen Falk, İsrail'in şu ana kadar “hak ettiği eleştirileri önlemekte başarılı olduğunu” hatırlatarak, İsrail'in Gazze'de yürüttüğü saldırıları Naziler tarafından işlenen toplu katliamlara benzettiği geçen yılki açıklamalarının arkasında durduğunu belirtti.

BM İnsan Hakları Konseyi'ndeki görevine bu yıl içinde başlaması beklenen Richard Falk, bu iki olay arasındaki benzerliğin, tüm bir halkı cezalandıran İsrail tarafından teyit edildiğini vurguladı. Sözlerinin “provokatif” olduğunun farkında olduğunu ifade eden Profesör Falk, geçen yaz bu sözleri sarf ettiğinde, Amerikan kamuoyunu içinde bulunduğu uykudan uyandırıp sarsmak istediğini söyledi.

İcraatlarının tanınmış bir BM yetkilisi tarafından açıkça dile getirilmesinden rahatsız olan siyonistler, BM yetkilisinin ülkeye giriş izninin gözden geçirebileceğini bildirdiler.

Nazi zihniyetinden vazgeçmeye niyetli olmayan ırkçı-siyonistleri döne döne teşhir etmek ve Filistin halkıyla enternasyonal dayanışma içinde olmak tüm ilerici-devrimci güçler için güncelliğini koruyan bir sorumluluktur.

Nepal'de seçimler...

Maoist partinin büyük başarısı!

Ortaçağ kalıntısı monarşiye karşı on yıldır savaştan Nepal Komünist Partisi (Maoist), bu kokuşmuş zorba rejimin tarihin çöplüğüne gömülmesinde belirleyici bir rol oynamıştır. On yıllık savaş, NKP (M)'yi hem politik hem askeri açıdan Nepal'ın en etkili gücü konumuna yükseltmiştir. Bu durumdan tedirgin olan Nepal liberal burjuvazisi, savaşın sona erdirilmesi ve silahların teslim edilmesi şartıyla NKP (M) ile anlaşma yoluna giderek, aynı anda hem gerilla hareketini tasfiye etmeyi hem de monarşiden kurtulmayı hedeflemiştir.

Varılan anlaşma uyarınca geçici hükümete katılan NKP (M), Birleşmiş Milletler (BM) gözetiminde bir miktar silah teslim etmekle birlikte, silahların önemli bir kısmını el altında tutmaya devam etmiştir. Liberal burjuvazinin siyasi temsilcileriyle yaşanan sorunlardan kaynaklı bir dönem geçici hükümetten çekilen NKP (M), sorunların aşılması üzerine hükümete yeniden katılarak seçim sürecine hazırlanmıştır.

İlk defa seçime katılan NKP (M)'nin bu süreçten de güçlü çıkması bekleniyordu, ancak açıklanan ilk sonuçlar, umulanın ötesinde bir başarıya ulaştığını gösterdi. Ülkede yeni anayasayı hazırlayacak ve siyasi sistemin geleceğini belirleyecek olan Kurucu Meclis seçimlerini NKP (M)'nin kazanacağına kesin gözüyle bakılıyor.

15 Nisan günü açıklanan sayım sonuçlarına göre, Nepal Komünist Partisi (Maoist) 114, Nepal Kongresi 31, Nepal Komünist Partisi (Marksist-Leninist Birlik) 30 milletvekili çıkarmış bulunuyor. Nepal'de 54 partinin katıldığı karmaşık seçim sistemi nedeniyle oy sayım işlemlerinin tamamlanmasının birkaç hafta süreceği belirtiliyor. Buna karşın ulaşılan sonuçlar NKP (M)'nin seçimden zaferle çıktığını ortaya koymaya yeterli görülüyor.

NKP (M)'nin üst düzey bir yetkilisi olan ve halen hükümette bakan olarak görev yapan Hisila Yami, nihai sonuçlar belli olduğunda açık arayla çoğunluğu sağlayacaklarını belirterek, halkın ülkeyi

yönetmek için kendilerini seçtiğini ifade etti.

Seçimlerden önce bir solcu adayı öldüren, cenaze törenine katılan kitleye ateş açarak bir kişiyi daha katleden gerici gruplar, ortamı provoke etmeye çalıştılar. Seçim arifesinde de saldırılarını sürdüren sözkonusu grupların girişimleri NKP (M)'nin başarısını önleyemedi. Saldırıları, seçime katılımı da pek etkilemiş görünmüyor. Zira BM yetkilileri, halkın seçime büyük bir coşkuyla katıldığını belirterek Nepal'ı kutlamıştır.

Beklenenin ötesindeki seçim başarısını, bazı çevreler, “Maocular iktidara yürüyor” şeklinde yorumlarken, bu geçiş sürecinin sancılı olacağı kanısı yaygın. Kısa süre öncesine kadar kral Gyanendra tarafından yönetilen monarşik devlet aygıtı yerinde dururken, 90 bin askerden oluşan ordu içinde de devrik krala sadık güçlerin olduğu bildiriliyor. Bu militarist güçlerin şiddete başvurma tehditleri savurduğu göz önüne alındığında, Nepal'de çatışmalı dönemin yeniden başlama olasılığı hiç de zayıf değildir. Asalak kral ile kokuşmuş yardakçılarının tüm ayrıcalıklarından arındırılacak olması bu gerici grupları daha da azdırabilir. NKP (M)'yi “terörist örgütler” listesine koyan ABD emperyalizminin de gerici güçleri kısırtıp destekleyeceği hesaba katıldığında, çatışma olasılığı daha da artmaktadır.

Seçim sonuçları, monarşiye karşı NKP (M) ile anlaşan liberal burjuvazinin de tutum değişikliğine yol açabilir. Burjuvazi ile monarşi kalıntıları, seçimlerden güçlü taraf olarak çıkan NKP (M)'ye karşı birleşme yoluna gidebilirler. Ortada monarşi olmadığına göre, gerici olan bu güçlerin çıkarları, Maoist partinin zayıflatılması noktasında buluşabilir.

Gerici güçlerin tüm taraflarının Nepal Komünist Partisi'ne karşı sınıfsal bir tutum takınacaklarından kuşku duyulamaz. Yeni bir evreye giren sınıf çatışmalarının izleyeceği seyir ise, önemli ölçüde NKP (M)'nin tercih edeceği mücadele çizgisine bağlı olacaktır. “Sınıfa karşı sınıf” perspektifi yitirilmediği koşullarda, Nepal'de süreç emekçilerden yana seyrini sürdürecektir.

Venezüella'da bir işçi direnişinden yansıyanlar...

Geçtiğimiz günlerde Venezüella Demir-Çelik İşçileri Sendikası (SUTTIS) sözcüsü tarafından yapılan açıklamada, ülkenin en büyük çelik fabrikası Sidor'un kamulaştırılacağı belirtildi. Sendika sözcüsü, kararın Devlet Başkan Yardımcısı Ramon Carrizales tarafından açıklandığını duyurdu.

Sendika yetkilisinin açıklamasına göre, çelik kablo ve metal boru üretimi yapan And Bölgesi'nin birinci, Latin Amerika'nın ise dördüncü büyük çelik fabrikası Sidor'da çalışan 14 bin işçinin talepleri, Devlet Başkanı Hugo Chavez tarafından desteklenmiştir.

Uzun süren toplu iş sözleşmesinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine geçen Ocak ayında 48 saatlik greve giden 14 bin çelik işçisi, talep ettikleri 80 Bolivar'ı 70 Bolivar'a (yaklaşık 33 dolar) çekerek şirkete son teklifini sunmuştu. İtalyan-Arjantin ortaklı şirketin yanıtı ise, ücret artışının en fazla 22 Bolivar olabileceği şeklinde olmuştu.

Anlaşmazlık üzerine devreye giren bakan, sermayeden yana tavır alarak grev kırılcılığına soyunmuş, ancak işçilerle sendikanın kararlı tutumu bu gerici hevesi boşa düşürmüştü.

İlerleyen günlerde yapılan referandumda işçilerin %84'ü şirketin zam oranını reddederek, önerilen TİS'i de kabul etmediklerini bildirmişlerdi. Bunun üzerine 80 saatlik grev kararı alan SUTISS, toplu sözleşme yapılarına kadar grevin devam edeceğini ilan etmişti.

Grevin başlamasıyla birlikte fabrikaya ait araçlarla yollara barikat kuran 12 bin Sidor işçisi ulusal muhafızlarla polislerin azgın saldırısına uğramışlardı. İşçileri ablukaya alan kolluk kuvvetleri yolu kapatan araçları tahrip etmişler, grevi kırmak için işçilere sert bir şekilde saldırmışlardı.

İşçilere karşı gaz bombası ve plastik mermi kullanan polis, elliden fazla işçiyi darp ederek gözaltına almış, bazı sendika yöneticileri ve öncü işçileri de hastanelik etmişti. Sendika sekreteri, kolluk kuvvetlerinin sendika liderlerini özellikle hedef aldığını, olaylar sonrasında da SUTISS üyesi işçileri gözaltına almak için bütün gün arama yaptığını belirtmişti.

Sermayenin bekçi köpekliğini yapan kolluk kuvvetlerinin işçilere saldırmasına tepki gösteren 100 civarında sendika şubesi, Sidor işçisine sahip çıkarak sınıf dayanışmasının anlamlı bir örneğini vermişti.

Gelişmeler üzerine Hugo Chavez'e, Emek Bakanı ve olayların yaşandığı Bolivar eyalet valisi hakkında derhal soruşturma başlatma çağrısı yapan sendika ve kitle örgütleri, sınıfa ihanet edenlerin devrim saflarında devrime karşı faaliyetler yürütmesini kabul edilemez bulduklarını belirtmişlerdi. Sendikaların bir diğer talebi, sosyalizme doğru yol almaktan söz eden Chavez yönetiminin, Sidor'u derhal kamulaştırması, kontrolünü ise halk konseyleriyle işçilere devretmesiydi.

Bu gelişmelerin ardından grevi hedef alan bakana sert bir açıklamayla yanıt veren sendika, mücadelenin talepler kabul edilene kadar devam edeceğinin altını çizmişti. Sendikanın mali sekreteri

José Meléndez, "maske düştü, bakan sistem içindeki sağ kanada giden gemiye bindi. Emek bakanı patronların temsilciliğini yapıyor ve işçilerin mücadelesine ihanet ediyor" dedi.

Şirkette sendika arasındaki sorunun çözülmesi için yardımcısını görevlendiren Chavez, sermaye odakları tarafından işçilerden yana taraf tutmakla suçlandı. Sidor işçilerinin 2002'de yapılan karşı devrimci darbeye kendisini nasıl desteklediğini hatırlatan Chavez, Venezüella'da faaliyet gösteren her şirketin ülkenin yasalarına uymak zorunda olduğunu vurguladı.

Chavez'in kamulaştırma kararı üç aylık sürecin ardından geldi. Sidor işçileri ve sendika Chavez'e daha önce defalarca "fabrikanın kamulaştırılması" çağrısında bulunmuşlardı. Chavez'in kararı uygulandığı takdirde işçilerin talebi karşılanmış olacak. Kendi alanında ülkenin en büyük fabrikası olan Sidor'un kamulaştırılması, benzer durumlara örnek teşkil etmesi açısından da önemlidir.

Sidor grevi ve ardından yaşanan olaylar, Venezüella'nın içinde bulunduğu durum hakkında bazı ipuçları vermektedir. Olaylarda işçilerin yüksek bir özgüven ve mücadele kararlılığı, sendikacıların sınıfın çıkarlarını sonuna kadar savunma iddiası ve güçlü bir sınıf dayanışması bilinci öne çıkmaktadır. Chavez işçi sınıfının mücadelesini desteklerken, hükümetindeki bir bakan, sermayeden yana tutum alarak grevci işçilere ve sendikaya saldırabilme gücünü kendinde bulabilmektedir. Kolluk kuvvetlerinin tutumu ise, herhangi bir kapitalist ülkedekinden farklı değil. İşçilerle sendikacılara azgınca saldıran kolluk kuvvetleri, sermayenin bekçi köpekliğini yapmaya pek hevesli davranmaktadır.

Bu tablodan da anlaşıldığı üzere Venezüella'da sınıflar arası köklü hesaplaşmanın tamamlanabilmesi için daha çok kritik aşamalardan geçilmesi gerekiyor.

Dünyadan...

Haiti başbakanı koltuğu terketti!

Temel gıda maddelerine yapılan fahiş zamlara karşı günlerdir gösterilerin düzenlendiği ve çoğu kez polisin saldırıları sonucu sokak çatışmalarının yaşandığı Haiti'de, Başbakan Jacques Edouardo Alexis başkanlık koltuğunu terk etmek zorunda kaldı. Haiti parlamentosu yaptığı zamların bir bölümünü geri alarak, daha büyük gösterilerin önünü kesmeye ve gelişen radikal kitle hareketini geriletmeye çalışıyor.

Alman demiryollarından engelleme!

İkinci Dünya Savaşı'nda o dönemin demiryolları tarafından değişik toplama kamplarına götürülerek katledilen bir milyonun üzerinde çocuk ve gencin anısına, Kasım 2007'de yola çıkarak 8 Mayıs'ta (Hitler faşizminin yenilgiye uğradığı tarih) Auschwitz toplama kampına varmayı planlayan "Geçmiş hatırlama" treni sık sık Alman demiryolları yöneticilerinin engellemeleriyle karşılaşılıyor. Gittiği her yerde 2-3 gün kalan ve özellikle çocukların ve gençlerin akınına uğrayan bu trene gösterilen tahammülsüzlük kamuoyunda geniş tartışmalara neden oluyor. Bundan dolayı demiryolu yöneticileri geri adım atmak zorunda kalıyor.

AMD'den tasfiye!

Amerikan çip üreticisi AMD dünya çapında işyerlerinin yüzde 10'unu tasfiye edeceğini açıkladı. AMD en son 16.800 iş kontejanına sahipti. Bunların 3 bini Almanya'nın Dresden şehrinde bulunuyor. AMD, Eylül 2008'e kadar işyerlerinin tasfiyesini bitirmeyi hedefliyor.

Bangladeş işçileri fahiş fiyatları protesto etti

12 Nisan günü Bangladeş'in Dhaka şehrinde 20 bin tekstil işçisi temel gıda maddelerine zamları ve işçilere yönelik düşük ücret politikasını protesto etti. Protesto gösterisine polis gözyaşartıcı bomba ve coplarla azgınca saldırdı. Ülkede pirinç fiyatı bir yılda iki katı artarken asgari ücret 25 dolar düzeyinde seyrediyor.

Hırvatistan'da yürüyüş!

Hırvatistan'ın başkenti Zagreb'te 12 Nisan günü son 10 yılın en büyük yürüyüşü gerçekleşti. Yürüyüşe 60 bin kişi katıldı. Beş büyük sendikanın çağrısıyla ülkenin her yerinden gelen işçiler alanları doldurdu. Sendikaların taleplerinin başında asgari ücretin yasallaştırılması ve enflasyona bağlı olarak ücretlerin yükseltilmesi geliyor.

Romanya'da ArcelorMittal'de grev!

14 Nisan günü Romanya Galati'de ArcelorMittal'de çalışan 3600 demir çelik işçisi süresiz greve gitti. Sendika 123 dolar ücret artışı talep ediyor. Galati'de ArcelorMittal işletmesinde toplam 13.700 işçi çalışıyor.

Almanya'da daha fazla emekli çalışmak zorunda!

Almanya'da emekli ödeneklerinin düşük olması nedeniyle 65 yaş üstündeki emekliler geçinebilmek için ek bir işte çalışmak zorunda kalıyorlar. Alman iş ve işçi bulma kurumunun son 5 yıldaki verilerine göre, emeklilerde geçinebilmek için çalışanların oranı % 40.

Berlin'de Abu-Jamal'le dayanışma yürüyüşü!

1981 yılından beri bir polisi öldürmek suçundan ötürü tutuklanan ve ölüm hüccesine konan Mumia Abu-Jamal'in idamını engellemek için Berlin'de 12 Nisan'da yürüyüş düzenlendi. Yürüyüşe 300 kişi katıldı.

Hapishanelerde baskı ve tecrit artıyor!

Adalet Bakanlığı'nın yayınlamış olduğu 45/1 No'lu Genelge ile tutuklulara haftada 10 saatlik sohbet hakkı tanınmıştı. Ancak hiçbir hapishanede uygulanmadığı gibi kazanılmış haklar da keyfi engellemelerle gaspediliyor. Hak ihlalleri özellikle hasta tutukluları ölümün eşiğine getiriyor.

26 Şubat'ta Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'ndeki tutsaklar öğle yemeğinden zehirlendiler. Sağlıksız yemekler insan sağlığına zarar verdiği gibi, hasta tutsakların sağlığında ciddi hasarlara neden oluyor. Hasta tutsakların tedavileri sürekli engellenerek tutsaklar ölüme mahkum ediliyor.

Tedavisi engellenen Resmiye Vatansever'in iç guatrı var ve göğüs ile koltuk altında kistler bulunmasına rağmen, cezaevi doktoru, "senin sorunun psikolojik" diyerek tedavisini yapmıyor. Aynı cezaevi doktoru daha önce de "hafıza kaybı ve sinir krizi" şikayetleriyle revire giden Nevin Yaylacı adlı tutsağı "psikolojik" diyerek tedavisini engellemiş, Yaylacı'nın beyinde oluşan baloncuğun patlaması ve beyin kanaması geçirmesine neden olmuştu.

Tekirdağ 1 No'lu Hapishanesi'nde haftada 10 saat sohbet hakkı 6 saate düşürüldü. Keyfi soruşturmalar ve disiplin cezalarıyla devrimci tutsakların görüş hakkı gaspediliyor. Kasım '07 yılından itibaren "ayakkabımı kendin çıkar" dayatmasından dolayı, tutsakların kırıntı hakları da 3-4 ay keyfi biçimde gaspedilmişti. Tutsaklar 17 Şubat '08'den itibaren gaspedilen haklarını kullanabilmişler, fakat çeşitli engellemelerle karşı karşıya kalmışlardır. Sohbet alanlarına "güvenlik gerekçesi" ile kamera takılmış, pencereler açılmayacak hale getirilerek kaynak yapılmıştır. Birçok tutsak hakkında kamerayı kapatmaktan dolayı disiplin soruşturması açılmıştır.

İzmir-Buca Kırıklar 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'ndeki tutsaklar, 10 saatlik sohbet hakkının keyfi olarak 8 saate indirilmesi ve görüş alanına kamera yerleştirilmesini protesto ederek, hapishane idaresinin keyfi uygulamalarına karşı görüşe çıkmayacaklarını duyurmuşlardır.

PKK'li tutsak yakınlarının yaptıkları açıklamaya göre, Metris Hapishanesi'nde bir başçavuş, Newroz sürecinde tutuklananlara sıra dayağı çektiği, Bayrampaşa Hapishanesi'ndeki tutsaklar ise işkenceye maruz kalmıştır. Tekirdağ ve Bolu F tipi

Hapishaneleri'nde bulunan tutsaklara ise görüş ve mektup yasağı verilmiştir. Tutukluların aileleriyle Kürtçe konuşmasının "disiplin suçu" sayıldığı ifade edilmektedir.

Öcalan'ın avukatları, AİHM'de devam eden tecrit, sağlık, yeniden yargılama ve zehirlenme davalarına ilişkin hükümetin yaptığı 160 sayfalık savunmaya yanıt göndermişlerdir. Avukatların verdiği yanıtta, devlet cezaevi koşullarını ve tecriti daha da ağırlaştırarak karşılık vermiştir. Öcalan'ın ailesi ile Kürtçe konuşması yasaklandığı, görüşün iki saatten bir saate düşürüldüğü, 1 Haziran 2005 tarihinden itibaren her görüşmenin kayıt altına alındığını, 12 avukatının hukuki temsilden men edildiği belirtilmektedir.

ÇHD: "İpek yalan söylüyor!"

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi, 15 Nisan'da Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile, 22 Ocak 2007 günü Adalet Bakanlığı'nın çıkardığı 45/1 sayılı genelgede yer alan "F tiplerindeki hükümlülere haftada 10 saat 10'ar kişilik gruplar halinde sohbet hakkının" uygulanmasını istedikleri.

Basın açıklamasını okuyan Av. Behiç Aşçı, genelgeyle yasalaşmasına rağmen Türkiye genelinde sohbet hakkının sadece İzmir Kırıklar 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde uygulandığı bilgisini verdi. Bu durumun yüzlerce avukat tarafından bilinmesine rağmen Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü Kenan İpek'in yalana başvurduğunu söyledi. İpek'in TBMM İnsan Hakları Komisyonu'na 17 Şubat 2008 tarihinde verdiği brifingde 10'ar kişilik gruplar halinde 10 saatlik sohbet hakkının uygulandığını iddia etmesini eleştirdi.

Basın açıklamasının ardından ÇHD üyeleri 7 bölüm ve alt dayanaklarından oluşan raporlarını Adalet Bakanlığı'na gönderdiler. ÇHD üyelerinin gönderdikleri şikayet raporunda, İpek hakkında soruşturma açılması ve soruşturma sürecinde görevden alınması talebi yer aldı.

ÇHD'liler açıklamada "Sohbet hakkı uygulansın!" pankartını taşıdı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yurtdışında 1 Mayıs hazırlıkları...

Komünistler olarak, bu yılki 1 Mayıs'ta daha tanımlı, daha hedefli ve daha özgün bir çalışma yürütmeyi kararlaştırmış bulunuyoruz.

Öncelikle geçmiş yıllardaki 1 Mayıs çalışmalarını aşan daha yoğun ve daha yaygın bir politik ve pratik faaliyet yürütmeyi hedefliyoruz. Bu amaçla yerli dilden 1 Mayıs bildirisinin yanısıra, geçmiş yıllardakini kat be kat aşan miktarda 1 Mayıs afişleri ve çok sayıda pullar hazırlandı.

Kimi bölgelerde (Köln, Wuppertal ve Stuttgart) "Türkiye'de ve Almanya'da işçi hareketi ve 1 Mayıs!" konulu paneller gerçekleştirilecek.

İsviçre'de yerli ilerici ve devrimci parti ve kurumlarla "Devrimci 1 Mayıs Platformu" oluşturuldu, bağımsız çalışmaların yanısıra, bu platformla birlikte ortak çalışmalar yapılacak.

Bu yılki çalışmaların, bulunulan ülkelerdeki özgün ve yakıcı sorunlar temelinde kampanyalar biçiminde yürütülecek olması çalışmamızı daha da somut hale getirecek.

1 Mayıs çalışmalarımızı 1 Mayıs yürüyüşü ve mitinginin ardından kurumlarda yapacağımız şenliklerle sonlandıracağız.

Bu yılki 1 Mayıs'ta görsellik, kitlelilik ve coşku bakımından geçmiş yıllardan daha farklı bir katılımı gerçekleştirmek için her türlü çabayı sergileyeceğiz.

Yurtdışından komünistler

Köln'de 1 Mayıs hazırlıkları

1 Mayıs hedefli politik ve pratik bir dizi faaliyet planlanmış bulunuyoruz.

Hazırlıklar çerçevesinde Türkiye'de son dönemlerde dikkate değer biçimde gelişmekte olan işçi hareketinin tartışılacağı bir panelin işlevli olacağını düşündük. Doğal olarak panelimizde Almanya'daki işçi hareketi ve seyrine üzerine de değerlendirmeler yapılacak.

Panele, bu konuda bizlere dolaysız gözlemlerini de aktaracağına inandığımız Türkiye'den ve Almanya'dan panelistler çağırıldı.

Panelimizin 1 Mayıs hedefli çalışmalarımızı daha da güçlendireceğine inanıyoruz. Şu sıralar yoğun biçimde bu çerçevede çalışmalar yapıyoruz. Çeşitli güzergahlara astığımız afişlerin yanısıra panele çağırının yapıldığı çok sayıda el ilanı dağıtmış bulunuyoruz.

1 Mayıs çalışmalarımızı önümüzdeki günlerde daha da yoğunlaştırarak sürdüreceğiz.

Köln'den komünistler

İsviçre: Grev kazandırdı!

İsviçre burjuvazisi işçi sınıfı ve emekçilere yönelik ekonomik-sosyal saldırılara aralıksız devam ediyor. Özellikle son yıllarda gündeme getirilen yasa ve yasa tasarılarıyla bu saldırı hızlanmış durumda.

Başta sağlık, eğitim ve emeklilik olmak üzere öteki tüm alanlarda peş peşe gündeme getirilen saldırılarla İsviçre burjuvazisi "sosyal refah" devletinde toplumun her katmanında hissedilir gedikler açmış bulunuyor.

Gündeme getirilen her saldırı işçi ve emekçilerin küçümsenmeyecek direnişiyi karşılıyor. 2007'nin sonuna doğru eğitim ve sağlık çalışanları, büyük kentlerde coşkulu, kitleseleylemlerle bu saldırılara sessiz kalmayacaklarını duyurdular. 2008 yılının hemen başında ise, başta inşaat ve demiryolları sektörü olmak üzere diğer bazı sektörlerdeki işçiler

grev ve eylemlerle ülke gündemine girdiler.

Bu eylemlerin biri de, kargo işçilerinin sonuna kadar kararlı bir tutumla sürdürdükleri bir aylık grev oldu. İsviçre demiryolları CFF, merkezi İtalyan kantonundaki (Tesen-Belitzona) demiryollarına bağlı kargo bölümünü yeniden yapılanma adı altında küçülterek, burada çalışan toplam 430 işçinin 123'ünü işten çıkarma kararı aldı. Bu saldırı karşısında işçiler ve sendika sessiz kalmayarak tüm işçilerin katılımıyla grev kararı alıp hemen uygulamaya koydu. Kararlılıkla süren bir aylık grev, birçok kantonda yapılan dayanışma ve basın açıklamalarıyla toplumun gündeminde tutularak, CFF yönetimine geri adım attırıldı. Demiryolları yönetimi işçi çıkarmaktan vazgeçtiğini açıklayınca, 430 kargo işçisi greve son vererek yeniden işbaşı yaptı.

Sendika, işçiler ve siyasi çevreler bu grevin sektörde önemli kazanımlarla sonuçlanmasına dikkat çekerek, CFF yönetiminin bu yenilgiyi kolay hazmetmeyeceğini, bazı değişikliklerle bu saldırıyı yeniden gündeme getireceğini, esas mücadelenin o zaman verileceğini ve iki tarafın da bunu bildiğini vurguluyor. Greve önderlik eden bir sendikacının deyişimiyle, bu grevle "büyük bir savaşın küçük bir mevzisi kazanılmıştır."

Tesen'deki kargo işçileri grevinin 9 Nisan günü zaferle sonuçlanmasından bir gün sonra, hemen diğer bir kantonda (Freiburg) aynı sektördeki işçiler, grevin kazanımlarını korumak ve sınıf kardeşleriyle dayanışmak için 800 kişinin katıldığı bir yürüyüş düzenlediler.

"Refah toplumu" İsviçre'de sosyal saldırılar şiddetleniyor, mücadele de!..

Bir-Kar / Lozan

Bacca'nın failleri ölü-seviciliğe soyunmuş durumda!**Toplum cinnetin eşliğinde!**

Hrant Dink katledildikten sonra Rakel Dink'in cenaze töreninde söylediği sözler, üzerinden aylar geçmesine rağmen geniş bir kesimin bilincine kazandı. Dink cinayetini izleyen süre zarfında katledilen nicelerinin ardından bakılıp "Bir bebekten katil yaratan karanlık..." çokça lanetlendi ama kan gölünün önü alınmadı.

Pippa Bacca... Bize Hrant Dink kadar yabancı bu ismin taşıyıcısı genç kadın, üzerinde uzun uzun düşünülmesi gereken bir neden ve tutumla Türkiye topraklarına adım attı. Elbette biz bu nedenlerden haberdar olmadan önce onun kaybolduğu, ardından da boğazlandığı haberi ile karşılaştık. Barış söylemi ile ülke ülke gezen bu genç kadının hikayesi coğrafyamızda pek tanıdık ve sonu maalesef önceden kestirilebilirdi.

Bizlerin ancak masalarda duyduğumuz Heidi gibi, kaz çobanı Nell gibi bir isme sahip Bacca'nın masalının sonu Türkiye sınırlarında bir çırpıda yazılıverdi. Yolu ne Kaf Dağı'nın ardına, ne Alp dağlarına, ama 2010'da dünyanın başkenti olma telaşına düşmüş bir şehrin az ötesine, Gebze'ye düşüverince, masal da anlatıcı da boğazlanıverdi...

Asıl adı *Giuseppina Pasqualino di Marineo* olan Pippa Bacca, Silvia Moro ile birlikte oluşturdukları "Gelin Yolculuğu" projesi kapsamında 8 Mart günü İtalya'dan yola çıktı. Özellikle ABD ve İsrail'in Ortadoğu üzerindeki işgal politikalarına tepki göstermek hedefinde olan iki sanatçı, İtalya'dan gelinlikle yola çıkarak, Filistin topraklarında yolculuklarını tamamlayacaklardı. Türkiye'den önce otostopla Balkan ülkelerini geçen ikilinin yolu maalesef Türkiye'de kesilmiş oldu.

Boyalı basın tarafından yansıtılan hikayenin başı bir kayıp haberi, sonu ise çırılçıplak bulunmuş bir ceset... Ardından yapılan en insani açıklamalarda dahi "Türkiye'nin imajının zedelenmesi" ana eksenini oluşturuyor. Hürriyet "Utanyor", Milliyet'in "Acısı çok büyük!", Radikal "Bu nasıl bir ülke?" diye soruyor... Yollarda tecavüz edilip, kafası kesilen Ayşe ve Fatmalar karşısında susan, kodamanlar eliyle fuhuşa zorlanan adı Emine'yken Mine olmuş kadınları bilmezden gelen, Kürdistan'da dipçiklerle başı ezilen, karnı deşilenlerden hiç mi hiç söz etmeyen burjuva medya şimdi bir imaj telaşıyla utanyor! Barış için gece gündüz çabalayanlar işkence tezgahlarından geçirilir, polis tecavüzlerine uğrarken alkışlayanlar şimdi acı çekiyor. Sınır ötesi saldırganlığa borozanları ile eşlik edip, ölümlerde kelle hesabına düşenler, satır satır işleyerek yetiştirdikleri katil sürüsünün maalesef sıradanlaşmış bir cinayeti karşısında durup "bu nasıl bir ülke" diye sorabiliyor!

İşte burjuva ikiyüzlülüğü böyle bir şey... Tecavüze uğrayıp katledilmiş bir kadın bedenine, ülke imajını "toparlamak" gibi ne idüğü belirsiz bir erek uğruna manşet manşet yeniden tecavüz örgütleniyor!

Bu coğrafyanın psikiyatristi de, gazetecisi de cinayetin suç ortağıdır!

Bacca'nın kaybolduğu haberinin burjuva medyada yer almaya başladığı günden bu yana çıkan haberler gerçekten bir araştırmaya konu edilebilecek cinsten... "Gelinlikli otostopçu" başlığından "Arabesk" filminde Müjde Ar'ın gelinliği ile yollarda koşturduğu sahnelerin jenerik olarak kullanılmasına

kadar... Hemen her haberde aslında Türkiye'de hemen her gün yaşanan bu iğrençliğe karşı bir yabancılaşma yaratılmaya çalışılıyor, nasıl bir cinnet toplumu haline geldiğinin üzeri örtülüyor. Kısacası medya patronları gazete sayfalarında koca puntolarla yer verdikleri esprili manşetlerle cinayete (cinayetlere) seve seve suç ortaklığına soyunuyor.

Ancak iş satılık kalemlerin soytarlılığıyla da bitmiyor. İşte 13 Nisan tarihinde Milliyet Gazetesi'nde yer alan haberin başlığı: "Tecavüzde beyaz gelinlik etkili mi?" Bu mide bulandıran soruyu yanıtlayan ve uzman bilirkişi sıfatı ile konuşan ise Yeditepe Üniversitesi Psikiyatri Anabilim Dalı Öğretim Üyesi ve hatta Profesör ve bir de Doktor "Arif Verimli"... Gelinlik cinselliği çağırıştırıyor diyor Verimli ve ekliyor; "*Büyükşehirler suç oranı yüksek insanlarla doldu. İnsanlık değerleri, insan sevgisi ve insan hakları gibi değerlere sahip kişilerle suç unsuru taşıyan insanlar yan yana yaşamaya başladı.*" Bu cümlelerin öncesinde ise uzun uzadıya Doğu'dan Batı'ya göç anlatılıyor. Yani özcesi medya maymunu bir psikiyatrist olarak, Beyaz Türk kimliğini satır aralarında övmeyi iş edinmiş bu meşhur(!) psikiyatristimiz, bir tecavüz analizi ile Kürt illerinden gelen insanları topyekün "suç oranı yüksek" ve "tecavüze eğilimli" ilan ediyor. Türkiye'de bilim insanı sıfatının peynir ekmek gibi dağıtıldığının bir örneği daha...

Yine bilinen nakaratlar: Katil psikopatmış!

Bacca'nın katili Murat Karataş "psikopat" ilan edildi ve bütün Türkiye rahat etti. Bütün bir toplum delirmemişti! Mesele bir psikopat katilin olağan bir cinayetiymiş! Zaten İtalyanlar da olgun bir tutum alarak "her yerde kötü insanlar olur, utanmayın" demedi mi?!

Ama maalesef durum bundan çok uzak! Zira günümüzde hasta olan kişiler değil, toplumlar! Adım adım psikopatlaştırılan bir toplumun fertleri olarak sokaklarımız da güvenli değil, evlerimiz de... İşte yine bir burjuva gazetesinde Bacca'yla ilgili süslü taziye haberlerinin yanına ilişmiş bir haber: "Üniversite lojmanında cinnet! Genç kadın küçük kızını ve kocasını öldürüp, intihar etti!"

Barış için yollara dökülen Bacca'nın bedeninde çırılçıplak bir gerçeğin yansıması okunuyor!

A. Eylül

İnsanlığın son durağı: Gebze...

Pippa Bacca ile "ince" espriler ve göndermelerle süslenmiş haberleri ekranlarımızı kapladığında tanışmıştık... "Gelinlikli otostopçu", "Gelinlikli sanatçı kayboldu" gibi haberlerin en akılda kalanı Fox TV ana haberde "Arabesk" filminden görüntülerle hazırlanan haberi belki de. Haberi hazırlayanlar belli ki çok eğlenmişlerdi...

Asıl adı *Giuseppina Pasqualino di Marineo* olan İtalyan sanatçı, Silvia Moro isimli bir arkadaşı ile birlikte savaşları protesto etmek için "*Gelinlik yolculuğu*" başlıklı bir proje hazırladılar. İtalya'dan yola çıkan Bacca ve Moro üzerlerinde barışı simgeleyen beyaz gelinliklerle otostopla Beyrut'a gidecekler ve yolculuk sırasında Balkan, Akdeniz ve Ortadoğu ülkelerini ziyaret edeceklerdi. Yolculuk boyunca gelinlikleri yıkamayacak olan ikili, gelinliğin üzerinde, bugüne kadar pek çok savaş ve iç savaş yaşamış ülkelerin izlerini taşıyacaklardı. Gelinliğin üzerinde en kalıcı izi bırakan ülke Türkiye oldu...

İtalya'dan yola çıkarak Balkan ülkelerini kateden ikiliden Pippa Bacca'nın, yolculuğun Türkiye ayağı sırasında -31 Mart tarihinde- ortadan kaybolduğu haberi geldi. Balkanlar'ı aşarak Türkiye'ye giriş yapan Bacca, ancak Gebze'ye kadar gelmeyi başarabilmişti. Burada ise alışıktığımız bir hikâyenin kurbanı olarak -tecavüz edilerek- öldürüldüğü öğrenildi. Bulduğunda ondan geriye, ülkelerin izlerini taşıyan gelinliği yerine bir "medeniyet" in sonunu gösteren toprağa gömülmüş çıplak bedeni kalmıştı yalnızca, bir de katilinin kendi sim kartını takarak kullanmaya devam ettiği cep telefonu...

Aslında daha kayıp haberi geldiği anda herkes ne olacağını biliyordu. Kimse olanları öğrenince şaşırmadı. Her gün çıplak kadın resimlerinin yanında sözde lanetlenen tecavüz haberlerinden aşınaydık olanlara/olacaklara. Yine de bir umut vardı herkesin içinde. Belki halen iyi birşeyler kalmıştır bu çürümüş toplumdan geriye diye. Bacca'nın bedeninin bulunması ile birlikte bu son umutlar da söndü.

Toplumu çürüten kapitalizmin mimarları her zamanki gibi tecavüzcüleri lanetlediler, "utanç duyduk"larını belirttiler, "insanlık dışı" ilan ettiler... Suçlular yine ötekilerdi, "kro"lar, "maganda"lar, "köylü"ler, "cahil"ler...

Ve Bacca'nın haberleri bir kez daha, kadın bedeninin teşhiri ve kadının metalaşması üzerine kurulu haber ve fotoğraflarla yanyana basıldı sayfalara.

Bacca nasıl bir sanatçıydı, nasıl bir hayatı vardı, hayata nasıl bakardı, hiçbirini bilmiyoruz, zaten artık önemli de değil... Bacca inandığı barış talebiyle ve savaşın mimarı olarak gördüğü ABD ve İsrail'i lanetlemek, Ortadoğu halklarıyla dayanışmak için naif bir çaba içine giren iki kişiden biriydi. Ve bu naif çaba sistemin yozlaştırdığı toplumun çürümüş kentlerinden yalnızca biri olan Gebze'de sona erdi. Bu sona eriş projenin amacını gündeme getirerek, "barış"ın nerede aranması gerektiğini bir kez daha ortaya koydu. Çünkü toplumları şovenizm ile zehirleyerek savaşları kıskırtanlar ile yozlaşmayı, çürümeyi körükleyenler aynı kişiler!

Shohei Imamura imzalı bir kısa filmde insan olarak kalmak yerine yılan olmayı tercih eden ve öyle yaşayan bir savaş gazisine annesi şu soruyu soruyordu: "*İnsan olmak seni bu kadar mı iğrendiriyor?*" Bugün artık bu soruyu sorabilmek için kapitalist çürümüşlüğün içinde yaşıyor olmak bile tek başına yeterli olsa gerek...

Mücadele Postası

Katliamların hesabını işçi ve emekçiler soracak!

Öyle bir düzende yaşıyoruz ki, kapitalizmin vahşeti ve insanlık dışılığı birçok olayda ortaya seriliyor. Mevsimlik tarım işçilerinin Eskişehir yolunda ölmesinin ardından Çerkezköy'de işçilerin konteynıra kapatılması olayı ile kapitalizmin bu vahşi yüzü bir kez daha açığa çıktı. Hatırlanacağı üzere kısa bir süre önce Davutpaşa'da meydana gelen patlamada 22 işçi yaşamını yitirmiş, 116 kişi de yaralanmıştı.

Bu katliamdan sonra hazırlanan bilirkişi raporu geçtiğimiz günlerde açıklandı. Bu rapora göre, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Zeytinburnu Belediyesi, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstanbul İl Müdürlüğü ile elektrik kurumu suçlu bulundu. Bu kurumlarda görevli kişilerin yasayla verilen denetim görevlerini yapmadıkları ve görevi ihmal ettikleri belirtildi. Raporda işyeri sahibinin de suçlu olduğu belirtiliyordu. Bu raporun sonuçlarına göre savcılık işlemlere başlayacakmış!

Bu düzende fabrikalarda, atölyelerde gerek iş kazaları gerekse diğer yaşanan hak ihlalleri nedeniyle binlerce işçi yaşamını yitirmiş ya da çeşitli biçimlerde mağdur olmuştur. İşçilerle ilgili gündemleri özellikle işlemeyen medyada Davutpaşa katliamının yer bulabilmesi, üzeri örtülemeyecek derece yankı uyandıracak bir katliam olması nedeniyledir. Sermaye devletinin yetkilileri gerçek sorumluları gizlemek için bir-iki göstermelik açıklama yapmıştır. Şimdi de belli kurumlara ve görevlilerine ceza kesilerek olay kapatılacaktır. Kapitalist düzenin imajını düzeltmek dışında bir amaç taşımayan bu girişim, yaşanan sorunlara çözüm olmayacaktır.

Bu düzen sömürü üzerine kuruludur. Bu gibi göstermelik cezalar yeni Davutpaşalar'ın yaşanmasını önleyemeyecektir. Çünkü vahşi kapitalizm düzeni hala hükmünü sürüyor. Patronların daha fazla kâr hırsı, her şeyi ucuza maletme çabası benzeri katliamlara davetiye çıkartmaya devam ediyor. Bu nedenle sermaye devletinin ve kurumlarının bu gibi katliamların, iş cinayetlerinin hesabını sorma gibi bir derdi yoktur, olamaz. Onlar bu katliamın sorumlularıdır. Bu ve benzeri katliamların hesabını ancak işçilerin örgütlü gücü sorabilir. İşçi sınıfı ve emekçiler emeğine, onuruna ve yaşamına sahip çıkmak için örgütlenmeli, mücadeleyi yükseltmelidir.

D Ümit

Adana'da ilerici, devrimci güçlerden çağrı:

Birleşik, kitlesele, devrimci 1 Mayıs için!..

2008 1 Mayıs'ına kısa bir süre kaldı. İşçi sınıfı, emekçiler ve toplumun tüm ezilen kesimlerine dönük kapsamlı saldırılar içerisinde geçiyoruz. Özelleştirmeler, SSGSS, kıdem tazminatı hakkının gaspı ve "istihdam paketi" saldırılarının yoğunlaştığı bir süreç yaşıyoruz. Bir yandan iktisadi-sosyal saldırılar sürerken, öte yandan faşist baskı ve terör her geçen gün turmanıyor. İşçi sınıfı ve emekçilerle beraber, Kürt ulusu üzerindeki inkar ve imhaya dayalı saldırılar tüm hızıyla devam ediyor. IMF ve DB programlarıyla, uygulanan kotalarla tarım hızlı bir şekilde yıkıma uğratılmaktadır. Sistem içindeki klik çatışması, Ergenekon Operasyonu ve AKP'nin kapatılması davalarıyla beraber bir yönetememe krizine dönüşmüş durumda. Fakat sistem içi bu gerici dalaşın tarafları sözkonusu işçiler, emekçiler ve Kürt ulusu olduğunda tam bir ağız birliğiyle saldırılarını sürdürmektedirler.

Yıllardır geri ve cılız bir seyir izleyen sınıf hareketi bu kapsamlı saldırı dalgası karşısında THY'yle başlayan, Telekom, Novamed, iki yılı aşkın bir süre sürdürdükleri grevi kazanan SCT işçilerinin mücadelesi, Tuzla tersanelerinde yaşanan 2 günlük grevle güçlü bir mücadele döneminin başlangıç sinyalleri verildi. Toplumun tüm kesimlerini etkileyen SSGSS yasasına karşı alanları dolduran emekçiler, tabandan doğru gelişen hareketliliğin zeminini örmeye başladılar. Gerçekleştirilen eylem ve mitingler, sosyal yıkım saldırılarına karşı emekçilerin mücadele azmi ve isteğini bir kez daha gözler önüne serdi.

Kürt emekçileri baskı ve yıldırma saldırılarının yoğunlaştığı, kirli savaşın tırmandırıldığı bir dönemde, son yılların en kitlesele Newroz gösterilerini gerçekleştirerek, özgürlük ve eşitlik istemini güçlü bir şekilde dile getirdi.

İşçi sınıfı, emekçiler ve Kürt ulusunun mücadelesinin geliştiği, alanlarda kitlesele olarak taleplerini haykırdığı bahar döneminin içerisinde geçerek 1 Mayıs'ı karşılamaya hazırlanıyoruz.

Sosyal yıkım saldırılarının, ezilen Kürt ulusuna yönelik saldırıların yoğunlaştığı bir dönemde, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın, tarihsel anlamı ve sınıfsal içeriğine uygun, birleşik, kitlesele ve devrimci bir temelde örgütlenmesi bir zorunluluktur. Bu sorumluluk hepimizindir. Sendikalar, meslek odaları, DKÖ'ler, siyasi partiler, devrimci güçler, kısacası tüm emek güçleri bu sorumluluğun altına girip, 1 Mayıs'ı örgütleme çabasını başlatmalıdır.

Biz aşağıda imzası bulunan ilerici, devrimci güçler olarak 2008 Adana 1 Mayıs'ının, sosyal yıkım saldırılarına karşı "**Genel grev-genel direniş**"in ilan edildiği, paran kadar sağlık, mezarda emeklilik dayatması anlamına gelen yasaya karşı "**SSGSS yasası derhal geri çekilsin!**" talebi ve kardeş halklara dönük saldırılar karşısında "**Yaşasın halkların kardeşliği!**" temelinde örgütlenmesi gerektiğini düşünüyor ve aşağıdaki taleplerimizi sunuyoruz.

★ 1 Mayıs'ın birleşik bir temelde örgütlenmesi için, ilerici devrimci kurumların da tertip komitesinde temsil edilmesi.

★ Tertip komitesi adına okunacak konuşma metninin ortak hazırlanması.

★ Mitingde tertip komitesi dışında başka bir konuşma daha yapılması halinde, ilerici devrimci güçlerin hazırlanacağı ortak metinle kürsüyü kullanma hakkının olması.

★ Geçtiğimiz yıllarda Mimar Sinan gibi kitlelerden yalıtılmış bir alan yerine mitingün Hastaneler Kavşağı'ndan başlayarak, Uğur Mumcu Meydanı'na tek bir koldan gerçekleşmesi.

★ 1 Mayıs miting programının uluslararası marşı olan Enternasyonal Marşı ile başlayarak, işçi sınıfı, emekçiler ve tüm ezilenlerin kurtuluşu mücadelesinde şehit düşenler adına saygı duruşunda bulunulması ve mitingün Avusturya İşçi Marşı ile bitirilmesi.

★ Miting alanında güncel sorunları ve talepleri işleyen ortak on sloganın belirlenerek kürsüden kitleye atılması.

★ Yıllardır aldıkları ırkçı, gerici, şoven tutumlarla, Kürt ulusuna düşmanlıkta sınır tanımayan, elinde ilericilerin, devrimcilerin kanı bulunduğu tescilli "İşçi Partisi'nin" toplantılar da dahil 1 Mayıs mitingüne alınmaması.

Yukarıda çizdiğimiz çerçeve ve talepler üzerinden, 2008 Adana 1 Mayıs'ını örgütleme yolunda elimizden gelen bütün çabayı ortaya koyacağımızı ilan ediyoruz.

Alinteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Çukurova Halk Kültür Merkezi, Demokratik Haklar Platformu, Ezilenlerin Sosyalist Platformu, Sosyalist Demokrasi Partisi

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 Kartal/İstanbul (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

*“Bu yanıyla emeğe saygı,
insana saygı bu direnişe omuz
vermeyi gerektiriyor. Sadece
kendimiz için değil, yaşamı
köleleştirilmiş milyonlarca işçi
ve emekçinin haklı davasını
savunmak için direniyoruz.
Çünkü saldırı hepimizdedir,
bizim şahsımızda insanlığın
geleceği teslim alınmak
istenmektedir...”*

H. Yürekli

**TKİP Kurucu Üyesi Hatice Yürekli Büyük Zindan
Direnişi'nin 182. gününde ölümsüzleşti...**

**Devrimciler ölmez,
devrim davası yenilmez!**